

கிஷ்கிந்தாமலம்

ஸைவத் தருமுறைத் தரட்டு

சே

சோம-

திய.. ஸ்ரீ.. சபை

அவர்கள் நினைவம்.

வெமயம்

ஈரம்பொன் கிழக்கு, ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த
வேளாண்குல திலகரும், சைவப் பெருமகனும்,
பண்டிதருமாகிய

சோமசுந்தரம்பிள்ளை தியாகராசபிள்ளை
அவர்களின்

ஆத்ம தரிசனம்

09-02-1993

கரம்பொன் கிழக்கு ஊர்காவற்றுறையைச்
சேர்ந்த வேளாண்குல திலகரும்
சைவப்பெருமகனும் பண்டிதருமாகிய
சோமசுந்தரம்பிள்ளை தியாகராசபிள்ளை

மண்ணில்: 18-03-1917 மலரவனடியில்: 10-01-1993

திதி வெண்பா

ஆங்கீரச சேர்மார்கழி யிருபத் தாறில்
பாங்கான அபரத் திருதியையில் — ஓங்குபுகழ்
நீங்காத பண்டிதர் தியாகராச பிள்ளை
தாங்கினான் சிவன்தாள் சிறந்து.

தியாகராசம் பெருந்தகை (1917 - 1993)

கரம்பனில் மதிப்புமிக்க குடும்பம் சோமசுந்தர உடையாருடையது. அவருடைய பெயர் தாங்கிய சோமசுந்தரம் பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்தில் கல்விகற்று இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் நெடுந்தீவு சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்பித்து வந்தார். கரம்பன் மேற்கில் 1916 அளவில் மகாதேவ சுவாமிகள் சண்முகநாத வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தபோது அவரது உறவினராகிய சோமசுந்தரம் பிள்ளையை இங்கு ஆசிரியராய் அமர்த்தினர். அதன் மாணவராய்ச் சேர்ந்தார், ஆசிரியரின் இளைய ஆண் மகனான, தியாகராசபிள்ளை. பத்துவயதிலேயே தந்தையார் காலந்தாழ்த்தி வந்தசமயம், இவரே கதிரேசன் ஆலயத்தில் திருவாதவூரடிகள் புராணத்துக்குப் பயன் சொல்லும்படி அமர்த்தப்பட்டாராம். தந்தை தர்மகர்த்தாவாக இருந்த கண்ணகி அம்மன் கோவில், மூத்தசகோதரியின் கணவர் சபாபதிப்பிள்ளையின் மேற்பார்வையில் இருந்த கரம்பன் கிழக்கு முருகமூர்த்தி கோவில், சிவகுருநாத வித்தியாசாலை ஆகியவற்றின் கருமங்களில் ஈடுபடும் வாய்ப்பு இவருக்கு இளமையிலேயே ஏற்பட்டது. வேலணை மேற்கு தம்பு வாதியார் உறவினராகையால் வேலணையில் கல்விகற்கச் சென்றார். சரசுவதி வித்தியாசாலையில் கற்று, பரமேசுவர ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சிபெற்று பண்டிதர் பட்டத்துடன் வெளியேறித் தமது குடும்ப சிவகுருநாத வித்தியாசாலையிலேயே ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

1940களின் தொடக்கத்தில் முதல் இந்திய யாத்திரையை மேற்கொண்டு மதுரை, பேராசிரியர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்றோரைக் கண்டு பழக ஆரம்பித்தார். 1943ல் கரம்பனில் அகில இலங்கை ரீதியில் அமைந்த ஸ்ரீரமண மகரிஷியின் ஜன்மதின விழாவில் மகரிஷியை நேரே கண்டவர் என்ற முறையில் இவரே பேச அனுமதிக்கப்பட்டார். தமையனார் சோ. சிவபாதசுந்தரம் "மாணிக்க

வாசகர் அடிச்சுவட்டிலே” என்ற நூலை எழுதியபின், அதே வழியில் யாத்திரை செய்ய திட்டமிட்டார். அதில் கலந்து கொள்ளும்படி எனக்கும் அழைப்பு! 1954 மார்ச்சுமீயில் யாத்திரைப் படத்துடன் திருஉத்தரகோச மங்கை முதல் திருவாதவூர் ஊடாக சிதம்பரம் வரை யாத்திரை செய்தோம். 1955ல் வேலணையில் நடந்த திருமுறை விழாவில் இவரது உறவினரும், உற்ற நண்பருமாகிய ஏ. திருநீலகண்டனுடன் இணைக் காரியதரிசியாக இருந்த போது, இவரது திருமுறை யறிவு சலியாத சமய சேவையாற்றும் திறன் ஆகியவற்றை அவதானித்தேன். எம்போன்ற இளைஞர்க்குப் பெரும் தூண்டுகோலாயிருந்தார்.

அதற்கு முன்னரே அவர் உறவினரின் வற்புறுத்தலுக்காக ஆசிரிய பதவியைத் துறந்து கிராமவிதானையார் ஆகிவிட்டார். ‘பண்டித விதானையார்’ எனும் உத்தியோக மட்டத்தில் நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் பேர்போனவர் என்றும் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றார். அவருக்கு 1957ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த மணவிழாவிலே ஊரே திரண்டுவந்து பணி விடை செய்தது. ஆண்டு தோறும் திருச்செந்தூர் முருகனைத் தரிசிக்கும் வீரதமுடைய பொன்னம்பலம் அவர்களின் ஏகபுத்திரி திருமகள் அவர்களை மணஞ்செய்தார். திரியம்பகி, பத்மநயனி, பிரதாயினி, சுதர்சனாதேவி ஆகியபுதல்வியரைப் பெற்றார். திரியம்பகி வேலணை யாதவராயர் பாலகிருஷ்ணனை மணந்து ஆனந்த், அனுசியா என்னும் பிள்ளைகளைப் பெற்றுள்ளார்.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”

என்ற மறைமொழிக்கு இலக்கணமாய் அமைந்தது அவர் வாழ்வு. அண்ணா உலகத் தமிழராய் புகழ் பெற்றமையால் வீட்டைப்பார்க்கும் பொறுப்பு இவருக்கே ஆயிற்று. சகோதரிகளின் குடும்பப் பொறுப்புக்கள் அனைத்தையும் பார்த்து இறுதிவரை குடும்பக் கடமைகளைத் தவறாது செய்த கர்ம வீரர் ஆவார்.

தமையனார் ‘ஈழகேசரி’ ஆசிரியர், ஆசிரியராவற்கு முன்னரே திரு. பொன்னையா அவர்களிடம் ‘கவிதைப்பகுதி’ ஒன்றை ஆரம்பித்தால் என்ன? என்று கருத்தைத் தெரிவித்த போது, “நீயே முதல்கவிதையை எழுது” எனப் பணிக்கப்பட்டுத் தாம் மறுமலர்ச்சிக் கவிதை ஒன்றை வெளியிட்டபின் “கலைமகள்” இதழில் ‘சோதி’ என்ற பெயரிலும், திருச்சி “சிவாஜி” சஞ்சிகையிலும் கவிதைகள் பல மலர்ந்தன. இலங்கையில் பல இடங்களில் நிகழ்ந்த கவிஞர் கூட்டங்களில் பங்குபற்றினார். சில கூட்டங்களின்பின் வந்து புதுக்கவிதை வரைவோர் மிகக்கீழான விடயங்களைப் பற்றி எழுதிப் பாமரரின் கைதட்டலைப் பெறுவதைப் பற்றி மனவேதனையுடன் குறிப்பிடுவார். 1949 மரதன் அஞ்சல் ஓட்டக் கவிதைப் போட்டியில் தமதுகவிதை திறந்து ஆராயப்படாமலே திரும்பிவந்தது போலிருக்கிறது என்பார். வேட்ஸ் வேர்த், பைரன், ஷெல்லி போன்றாரின் பாடல்கள் பலவற்றை அடியொற்றி, மூலத்திலும் சிறந்த கவிதைகளை எளிய இனிய தமிழில் எழுதினார். நூற்றைம் பதுக்கு மேல் தொகுத்தவற்றை ஒருதமிழ்பிமானி பிரசுரிப்பதாக வாங்கிப் பின் கொடுக்கவேயில்லையாம். பலவற்றை நினைவில் இருந்து மீட்டுஎழுதிச் சேகரித்தார். அவை பதிப்பிக்கப்பட ஆயத்தமாக யாழ் பிரபல கவிஞர்களின் கவிதை முகவுரைகளையும் பெற்றுள்ளன.

காளிதாசனின் “மாளவிகாக்னி மித்ரம்” மொழிபெயர்ப்பு 1970 களில் செய்து அழகிய நீண்ட முன்னுரையும் எழுதி வைத்திருந்தார். சமீபத்தில் செய்த மற்றொரு மொழி பெயர்ப்பு “குமாரசம்பவம்” இந்தியாவுக்குப் பிரசுரிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டது.

எவ்வளவு இலக்கியப் பிரியரானாலும் வாழ்வின் குறிக்கோளை மறவாத மனத்தினர். திருமுறைகளில் தோய்ந்தார். சித்தாந்த மகாநாடுகளில் “சிவப்பிரகாசம்” போன்ற சரித்திர நூல்களில் விரிவுரைகள் ஆற்றினார். வடமொழி இலக்கியங்கள், ஆகமங்கள், தோத்திர சாஸ்திர

நூல்கள், வைணவ பிரபந்தங்கள் அனைத்தையும் வாங்கிக் குவித்தார். சிவஞான போதத்தை எளிமையாக்கி, யாவரும் சுற்க வழிசெய்யவேண்டும் என்று வினா விடை வடிவில் எழுதினார். சுந்தரர் தேவாரத்துக்கு உரைஎழுத, முப்பது முறை இந்திய யாத்திரை செய்தார். நால்வருக்கும் பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றினார். அதில் "சுந்தரர் பிள்ளைத் தமிழ்" மட்டுமே அச்சில் வந்துள்ளது.

படைகளுக்கு அஞ்சி இல்லம் துறந்து யாழ்நகரில் அவரை வாழவைத்த திருவருள் அதன் மூலம் ஒரு கருணைச் செயலே புரிந்தது. நகரெங்கும் பல பல நல்லோர் கூட்டங்களில் கலந்து உரையாற்றினார். தாம் பெற்ற கல்வியறிவை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்தார். பற்றுக்களால் பந்திக்கப்படாது, தாமரை இலை நீர் போல வாழ்ந்தார். இறைவன் திடீர் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் நூல்கள் அச்சில் வருவது பலருக்கும் பயன்படும். இறை சித்தம் எதுவோ?

ஆ. சபாரத்தினம்

நான் கண்ட பண்டிதர்

பண்டிதர் சோதி ஐயா அவர்கள் திடீரென அமரத் துவம் எய்திவிட்டார் என்ற துயரச்செய்தி கேட்டதும் ஏற்கனவே சஞ்சலமுற்றிருந்த எம் நெஞ்சங்கள் சொல்ல முடியாத ஆற்றொணராத் துயருற்றது. இறைவா! இச்செய்தி பொய்யாய் இருக்கக்கூடாதா! என்றெல்லாம் மனம் எண்ணிற்று.

அறிவுக்கடல், ஞானக்களஞ்சியம், தமிழ்ப் பொக்கிஷம் வடமொழிக் கனல் யாவற்றையும் நாம் இன்று இழந்தோம். புன்சிரிப்பும், அஞ்சாமையும், ஆண்மைத் தோற்றமும், இன்சொல்லும், இன்முகமும், ஏறுபோன்ற நடையும் யாவருக்கும் தொண்டுசெய்யும் பண்புகொண்ட சோதி என்னும் ஆலமரம் சரிந்தது. அதில் தஞ்சமெனத் தங்கியிருந்த பட்சி சாலங்கள் ஆதரவின்றி அல்லலுறுகின்றன. இவ்விழப்பை யாராலும் ஈடுசெய்யமுடியாது.

சிவனடி மறவாச் சிந்தையுடன் சிவாலயங்களில் செய்யும் தொண்டும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு அவர் யாத்த நூல்களின் நுண்ணிய சிறப்பும், ஆழ்ந்த அறிவின் பயனாக ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளையும் இனி யார் செய்யப்போகிறார்கள்.

பாமரனாகவும், பண்டிதனாகவும், ஆசிரியனாகவும், கிராமத் தலைவனாகவும், வணிகனாகவும் சேவைசெய்து யாவருடைய அன்பு நெஞ்சங்களிலும் அழியா இடம்பெற்று விட்ட பண்டிதர் ஐயா அவர்களை இனி என்று காணப் போகிறோம்? சுருவிலுக்கு வரும்போது பண்டிதர் சிவசம்பு அவர்களையும், என்னையும் காணாமல் போகமாட்டார். அவ்வளவு அன்புள்ளம் கொண்ட நண்பர்.

இறுதிச் சடங்கிற்குட நேரில் பங்குபற்றி எமது அஞ்சலியைச் செலுத்த முடியாமைக்குப் பெரிதும் கவல்கின்றேன்.

அன்னாரை இழந்து ஆறாத்துயரில் மூழ்கியிருக்கும் குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதுடன் அன்னாரின் ஆத்மா சோதியில் கலந்து பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளை வழுத்துகிறேன்.

வணக்கம்

நண்பன்

பொன் சோமசுந்தரம்

சுருவில்

கனவெல்லாம் கரந்து விட்ட கதிரவன்

தமிழ், வடமொழி போன்ற பழம்பெரும் இலக்கண இலக்கியங்களில் இருந்து ஊற்றெடுத்துப் பெருகிப்பாயும் நன்னீர் அருவிகளில் ஒன்று, பண்டிதர் சோ. தியாகராச பிள்ளை அவர்கள் ஆவர். கரம்பன் கிழக்கு, ஊர்காவற்று றையில் பிறந்து எழுபத்தாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, ஆங்கீரச ஆண்டு மார்ச்சு 26 ம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை (10-1-93) அபரபக்கத் திருதியையில் ஆண்டவன் பொன் கழல் சேர்ந்தார்.

கரம்பன் தொல்மரபினராகிய சோமசுந்தரம்பிள்ளையும் கதிராசிப்பிள்ளையும் செய்த தவப்பயனால் சிவஞானவதி, தையல்நாயகி, சிவபாதசுந்தரம், தியாகராசபிள்ளை, பெரியநாயகி போன்ற தவப் புதல்வர்கள் இப்புனியில் தோன்றினார்கள்.

இறைபக்தி, கிராமதிகாரம், கல்விகேள்வியறிவு அனைத் தும் குடிகொண்ட தொல் குடியில் பிறந்த இவர் பாரதி யாரின் நடையில், கலைமகள், சமூகசேரி, விகடன் போன்ற வற்றில் நவீன கவிதா சாமர்த்தியத்தில் ஏராளமான கவிதை களை "சோதி" என்ற பெயரில் வரைந்தார். இவரது நடை மரபுக்கவிதையில் ஊறியது. இதே நடையில் நால்வர் பிள்ளைத்தமிழை யாத்தார்.

"சோதி" என்ற பெயரில் இவர் தமிழுக்கும், சமயத் துக்கும் பெருந் தொண்டாற்றியுள்ளார். அந்த வகையில் அவரது தமிழ் - சமயப்பணிகளில் இவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

- தொல்காப்பிய பொருளதிகார ஆய்வு
- தொல்காப்பிய பொருளதிகாரத்தின் குத்திரப்பகுதி களும் உதாரணங்களும்.

(அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமையியல், செய்யுளியல், மரபியல்)

- 1) நற்றிணைப் பாடல்களும் அவற்றின் இலக் கணமும்

- 2) ஐங்குறுநூறு துறைகளும் அவற்றின் இலக்கணமும்

- 3) கலித்தொகை செய்யுட்களின் கூற்றுக்களும் இலக் கணமும்

- 4) குறுந்தொகை செய்யுட்களின் துறைகளும் இலக் கணமும்

- 5) அகநானூறு துறைகளும் இலக்கணமும்

- திருக்கோவையார் ஆராய்ச்சி
- நற்றிணைத் தொகுப்பு
- நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித் தொகை, அகநானூறு, பரிபாடல் முதலியவற்றில் உள்ள நிலப்பாகுபாட்டாய்வும், திணைகளின் கூற்று வகைப்பாடலும்
- 'இரகுவம்சம், ஓர் இலக்கிய நுண்ணாய்வு (ஆய்வு நூல்)
- இலக்கியமும் பின்னணியும் (ஆய்வுக்கட்டுரை)
- சிவஸ்தல மஞ்சரி
- மிருகேந்திர ஆகமம், பௌத்தர ஆகமம், (ஆராய்ச்சி)
- சிவாகமங்களும், சிற்பநூல்களும் சித்தரிக்கும் சிவ விகிரகவியல்
- சிவஞான போத நூலுக்கு ஒரு வழிகாட்டி
- காமிகம் பூர்வபாகம் ஆய்வு
- வாதாள, சுத்தாக்கிய உப ஆகம ஆய்வு
- சிவஞான போத இலக்கணவியல் ஆய்வு
- சிவஞான சித்தியார் - பிரச்சுணவியல், இலக்கண வியல் - சாதனவியல் - பயனியல் ஆய்வுகள்
- சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் ஆய்வுகள்
- தத்துவப் பிரகாசம் ஆய்வுகள்
- சைவ சித்தாந்த வினாவிடை
- 'குமாரசம்பவம்' மொழிபெயர்ப்பு (வடமொழி-தமிழ்)

- ௭
- “மாழவி காக்னி மித்ரம்” மொழிபெயர்ப்பு
(வடமொழி - தமிழ்)
- சுந்தரர் பிள்ளைத் தமிழ் (ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர்
சபை வெளியீடு)
- கவிதைத் தொகுப்புகள்.
- 1) சோலைக் குயில் கவிதைகள்
- 2) விட்டில், தாமரை, கோழிக்குஞ்சு, மயிர்க்குட்டி—
தனிப்பாடல் திரட்டு
- ஊஞ்சல், திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்கள் — ஸ்ரீ
காமாட்சியம்மன், வண்ணை, வேலணை பெருங்குள
மூத்துமாரி, தலையாழி ஞான வைரவர்.

ஆய்வுரை வகுப்புகள்

- 1) சைவ சித்தாந்த ஆய்வு வட்டம்
- 2) சிவகுருநாத பீட வேதாந்த மடம்
- 3) யாழ். பல்கலைக் கழகம், திருநெல்வேலி
- 4) திருமறைக் கலாமன்றம்
- 5) திருத்தலங்களில் சொற்பொழிவு—புராணபடனங்கள்

இவ்வாறு மண்ணில் வாழும் போது வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வந்த இப்பெரியார் இப்போது வானுறையும் தெய்வங்களுள்
ஒருவராகி விட்டார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அவரின் உறவினரும்
நண்பர்களும் வணங்குவோமாக.

ஆசி நிலவுக.

N. நாகராஜா நரேந்திரா
(கண்ணன்)

ந ன் றி

ந வீ ல ல்

எமது குடும்பத் தலைவர் சோதி
பரம்பொருளுடன்
ஜோதியாய்க் கலந்த வேளையில்
எமது துயர்தனைப் பகிர்ந்தும்
எம்மைத் தேற்றியும்
ஆறுதல் தந்த அனைவருக்கும்,
அன்னாரின் மறைவு குறித்து
நிகழ்ந்தவற்றில் எல்லாம் உதவிய
உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும்,
அனுதாபச் செய்திகள்
அனுப்பியவர்களுக்கும் அன்னாரின்
நினைவுமலருக்கு
விடயந் தந்தருளிய அறிஞர்கள்
அன்பர்கள் உறவினர்களுக்கும்
இந்நிகழ்வுகளெல்லாம்
ஒழுங்குற நிகழ இல்லந்தந்து, ஆவன
செய்து உதவிய
அன்பர் திரு. திருமதி நாகராஜா
குடும்பத்தினருக்கும்
எங்கள் உளமார்ந்த நன்றியறிதலைத்
தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

வணக்கம்

மனைவி, பிள்ளைகள்,
மைத்துனன் செந்திலநாதன்
45, சபாபதி வீதி,
கொக்குவில்

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவத் திருமுறைத் திரட்டு

சிவதொண்டன் சபை

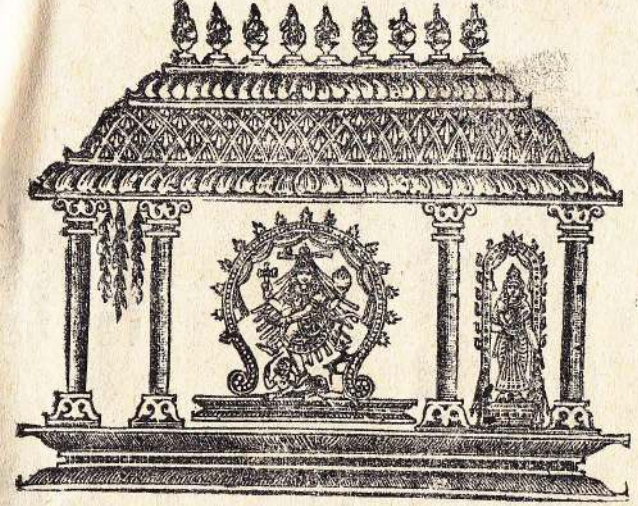
434, காங்கேசன்துறை வீதி - யாழ்ப்பாணம்

[பதிப்புரிமை]

1990

[விலை : ரூபா 35]

புழியாகோன் வெப்பொழித்த புகலியாகோன் கழல் போற்றி		ஆழிமிகைக் கன் மிதப்பில் ஆனந்த பிளாண்டி போற்றி		வாழிதிருநாவலூர் வண்ணாடர் பதம் போற்றி		ஊழிமலி திருவாதவூர் திருத்தான் போற்றி	
சுகாழித் தேவருக்கு மங்களம்	திருநாவலக்கரசருக்கு மங்களம்	சீர்பெருகு கந்தரர்க்கு மங்களம்	திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்				

திருவடி ஞானம் சிவமாக்கு வீக்கும்
திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
திருவடி ஞானம் சிறைமல மீட்கும்
திருவடி ஞானமே திண்ணித்தி முத்தியே.

தானந்தம் இல்லாச் சதானந்த சத்திமேல்
தேனுந்தும் ஆனந்த மாநடங் கண்டார்
ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யும் நம்பிக்கங்கு
ஆனந்தக் கூத்தாட ஆடரங் கானதே.

ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்
ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துத் தானுக்கே.

திருவாவதுறை ஆதீன ஏட்டுப் பிரதியின்படி தேவாரப் பணிகளுக்கு வகுத்துள்ள இராகங்கள்

இக்காலத்து ஓதுவார்கள் சிலர் பழைய இராகங்களை நீக்கிப், புதிய இராகங்கள் இவற்றைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முறையைக் கீழே தருகின்றோம்.

திருவாவதுறை முறையி் இக்காலத்து ஓதுவார்கள்
லமைந்த இராகங்கள் சிலர் கூறும் இராகங்கள்

பகற்பணிகள்

1. புறர்நீமை
2. காந்தாரம், பியந்தை
3. கௌதிகம்
4. இந்தளம், திருக்குறுந்தொகை
5. தக்கேசி
6. நட்டராகம், சாதாரி
7. நட்டபாடை
8. பழம்பஞ்சரம்
9. காந்தாரபஞ்சரம்
10. பஞ்சமம்

ஸ்ரீ கண்டி
இச்சிச்சி
பயிரவி
நெளிதபஞ்சமி
காம்போதி
பந்துவராளி
நாட்டைக்குறிஞ்சி
சங்கராபரணம்
கேதாரகௌளை
ஆகிரி

பூபாளம்
நவரோஜ்
பயிரவி
நாதநாமக்கிரியை
காம்போதி
பத்துவராளி
நாட்டை
சங்கராபரணம்
கேதாரகௌளை
ஆகிரி

இராய்பணிகள்

1. தக்கராகம்
2. பழத்தக்கராகம்
3. சீகாமரம்
4. கொல்லி, கொல்லிக்கௌவாணம்,
திருநேரிசை, திருவிருத்தம்
5. வியாழக்குறிஞ்சி
6. மேகராகக்குறிஞ்சி
7. குறிஞ்சி

கன்னடகாம்போதி
சுத்தசாவேரி
நாதநாமக்கிரியை

காம்போதி
சுத்தசாவேரி
நாதநாமக்கிரியை

கிந்துகன்னடா
ஸௌராஷ்ட்ரம்
நீலாம்பரி
மலகரி

நவரோஜ்
ஸௌராஷ்ட்ரம்
நீலாம்பரி
அரிகாம்போதி
எதுகுலகாம்போதியின்
கலப்பு

8. அந்தாளிக் குறிஞ்சி

ஸைலதேசாட்சி

சாமா

பொதுப்பணிகள் :

1. செவ்வழி
2. செந்துருத்தி
3. திருத்தாண்டசம்

எதுகுலகாம்போதி
மத்தியமாவதி
பிரியாகடை

எதுகுலகாம்போதி
மத்தியமாவதி
அரிகாம்போதி

ஆதாரம் : அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள் : “ யாழ் நூல் ”

பொருளடக்கம்

இத் தொகுதியுள் பன்னிரு திருமுறைகளிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற தனிப்பாடல்கள் பலவற்றோடு பின்வரும் சில திருப்பதிகங்கள் முழுமையாகவும் தரப்பெற்றுள்ளன:

மூதலாந் திருமுறை	1-17	ஐந்தாந் திருமுறை	68-75
தோடுடைய	1	பனைக்கை	68
திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்	4	மாகில்வீணையும்	72
திருநெடுங்குளப்பதிகம்	7	பாவநாசத் திருப்பதிகம்	73
திருநீலகண்டப்பதிகம்	11	ஆறாந் திருமுறை	75-108
ஏகபாதம்	13	திருவடித் திருத்தாண்	76
திருவெழுகுற்றிருக்கை	15	போற்றித் திருத்தாண்	84
இரண்டாந் திருமுறை	18-28	போற்றித்-வேற்றாகி	90
திருநீற்றுப்பதிகம்	20	போற்றித்-பொறையுடை	93
கோளறு பதிகம்	22	போற்றித்-பாட்டான	96
திருக்கேதீச்சரப்பதிகம்	23	தனித்திருத்-அப்பன் நீ	101
மூன்றாந் திருமுறை	29-48	எண்ணுகேன் என்சொல்	104
திருப்பூந்தராய்	29	ஏழாந் திருமுறை	108-138
திருவாவடுதுறை	31	பித்தாப்பிறைகுடி	108
பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்	34	திருத்தொண்டத்	
தமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்	37	தொகை	112
திருப்பாசுரம்	40	தமச்சிவாயத் திருப்பதி	117
திருக்கோணமலை	43	அந்தணானுன்	120
திருநல்லூர்ப்பெருமணம்	46	ஆலந்தானுகந்	123
நாலாந் திருமுறை	49-67	திருக்கேதீச்சரப்பதிகம்	129
கூற்றாயினவாறு	49	திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்	131
திருவங்கமாலை	53	மீளா அடிமை உமக்கே	134
தமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்	55	தானெனை முன்படைத்	136
விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம்	57	எட்டாந் திருமுறை	139...196
திருவாதிரைத்திருப்பதிகம்	59	திருவாசகம்	
		வெபுராணம்	139
		கீர்த்தித்திருவகவல்	143

(ii)

திருவண்டப்பகுதி	148	பத்தாந் திருமுறை	201-203
போற்றித்திருவகவல்	154	பதினொந் திருமுறை	
திருவெம்பாவை	164		203-218
திருப்பொற்கண்ணம்	170	திருமுருகாற்றுப்படை	205
திருப்பொன்னாசல்	177	பன்னிரண்டாந் திருமுறை	
திருப்பள்ளியெழுச்சி	180		219-222
கோயில் மூத்த திருப்	183	பிற்சேர்க்கை 1	223
கோயில் திருப்பதிகம்	186	பிற்சேர்க்கை 2	230
கண்டபத்து	191	பிற்சேர்க்கை 3	231
திருச்சிற்றம்பலக்கோவை	195	பாட்டுமுதற்குறி	232
ஐம்பதாந் திருமுறை	197-201		
திருவிசைப்பா			
திருப்பல்லாண்டு			

சைவசமயகுரவர் குதி

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகழியர்கோன் கழல்போற்றி ஆழிமிசைக் கல்மிகப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி வாழிதிரு நாவலூர் வன்றெண்டர் பதம்போற்றி ணழிமலி திருவாத லூர்திருத் தான்போற்றி.

சைவசமயகுரவர் திருநட்சத்திரம்

செத்திரைச் சதயம் அப்பர் சிறந்தவை காசி மூலம் அத்தரைப் பணிசம் பந்தர் ஆனிமா மகத்தில் அந்த முத்தமிழ் வாத லூர் முதியநல் ஆடி தன்னில் சுந்தமாம் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

சைவசமயகுரவர் வயசு

அப்பருக் கெண்பத்தொன்று அருள்வாத லூருக்குச் செப்பியநா லெட்டினில் தெய்விகம் — இப்புனியில் சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்னூன சம்பந்தர்க்கு அந்தம் பதினா றறி.

திருமுறைப் பாராயணம்

சிவபெருமான் சமயகுரவராகிய சற்குரு மூர்த்தங்கொண்டு அருளிச் செய்ததே சைவத் திருமுறையாகும். இத்திருமுறை தமிழ் வேதம் என வழங்குகிறது. திருமுறையைக் கோயிலில் எழுந்தருளு வித்துப் பூசனை இயற்றுவதிலும் திருவிழா எடுத்தலும் சிறந்த புண் னியம்.

திருமுறை இறைவனின் மந்திரநுபமாதலால் புனிதமான ஓரிடத்தில் வைத்துப் பக்குவமாய்ப் பேணுதல் வேண்டும். சைவ ஆசாரம் பொவியும் புறக்கோலத்துடன் உள்ளமும் தூயராய்த் தொழுது திருமுறையைக் கையிலேந்துதலே முறையாகும்.

“திருமுறைப் பாராயணத்துக்கு முன்னர் கிழக்கு முகமாக வேணும் வடக்கு முகமாகவேணும் உட்கார்ந்து விநாயகரைத் தியா னித்து, சிவபெருமானையும் உமாபிராட்டியாரையும், சமயபரமா சாரிய சுவாமிகள் நால்வரையும் திருத்தொண்டர் சீர் பரவுவாரா கிய சேக்கிழார் நாயனாரையும் சிந்தித்து, ஒவ்வொரு திருப்பாட் டின் முதலிலும் முடிவிலும் ‘திருச்சிற்றம்பலம்’ என்று சொல்லுக,” (சுவர்மிநாத பண்டிதர்)

திருச்சிற்றம்பலம்

“திருச்சிற்றம்பலம்” என்பது உலகத்தில் வெளிப்புறத்தில் நடு இடமாகிய சிதம்பரத்தைக் குறிப்பிடுவது போல, உடம்பின் உட்புறத்தில் நடு இடமாகிய இதயத்தையும், அதோடு தொடர் புடைய நடு நாடியையும் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே திருச் சிற்றம்பலம் என்று உணர்ந்து சொல்லும் போது நம் உணர்வு, இதயம், நடுநாடி, அதன் வழியே மூளை, ஆகிய இடங்களுக்குப் போய்ச் செழுமை பெறுகின்றது. அதன் பயனாக நன்கு பாடவும் பாடியதை மேன்மேல் உணரவும் முடிகிறது. எனவே திருச்சிற்றம் பலம் என்று சொல்லி உணர்ச்சியை ஒரு முகப்படுத்திக்கொண்டும் செழுமையாக்கிக் கொண்டும் பதிகத்தைத் தொடங்க வேண்டும்.”

— அழகரடிகள்

திருச்சிற்றம்பலம் திருமுறைகளைப் பேண்ப்பாதுகாத்துத் தந்த திவ்ய சந்நிதியாதலாலும், முயற்சி இல்லாமலேயே மனம் ஒடுங்கு மிடமாதலாலும், திருச்சிற்றம்பலம் எனத் திருமுறைப் பாரா யண முதலிலும் முடிவிலும் கூறும் முறை பேணப்படுகிறது.

திருமுறை ஒதும்போது ‘பண்ணாரப்பாட’ வேண்டும். ‘பண்ண ரப்பாடவல்லார்க் கில்லைப்பாவமே’ (சம்பந்தர்). பன்னிரு திரு முறைகளும் நிரல்பட அமைந்துள்ளன. அந்த வரிசைக் கிரமப்படி ஒதுதலே முறை.

உ
சிவமயம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த

தேவாரம்

முதலாந் திருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக் காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன் ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (1)

முற்றலாமையிள நாகமோடேன முளைக்கொம்பவையுண்டு வற்றலோடுகல னாப்பனிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் சுற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையாற்றொழுதேத்தப் பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (2)

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிசூடி ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன் ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய வோருரிது வென்னப் பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (3)

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலையோட்டில் உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரைமார்பிற் பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (4)

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்விவனென்ன அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் கருமைபெற்றசுடல் கொள்ளமிதந்தோர் காலம்மிதுவென்னப் பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (5)

திரு. — I

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி
இறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழிநீடுயர் சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (6)

சடைமுயங்குபுன லன்னலன்னெரி வீசிச்சதிர்வெய்த
உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடன்முயங்குதழி சூழ்குளீர்கானலம் பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (7)

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த
உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன்
துயரிலங்கும்மல கிற்பலலுழிக டோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (8)

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக ளீர்முதலாகிய வையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (9)

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூறநெறிநில்லா
ஓத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கல்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. (10)

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்வவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வூர் சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் — பிரமபுரீசர் ; இறைவி — திருநிலைநாயகி
திருத்தோணி இறைவன் — தோணியப்பர் ;
இறைவி — பெரியநாயகி.
திருத்தோணிச் சிகரத்தில் — சட்டைநாதர்

நிருமருகலும் நிருச்செங்காட்டங்குடியும். வினாவரை நட்டபாடை
திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கமும்வேதமு மோதுநாவர் அந்தணர்நாளு மடிபரவ
மங்குன்மதிதவழ் மாடவீதிமருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு சீர்கொள்ளெங் காட்டங்
குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங் கணபதியீச்சரங் காமுறவே. (12)

நிருவண் ணுமலை நட்டபாடை
உண்ணுமலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ்
மண்ணுர்ந்தன வருவித்திரண் மழலைமழ வதிரும்
அண்ணுமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே. (13)

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித்
தூமாமழை துறுவன்மிசை சிறுநுண்ணுளி சிதற
ஆமாம்பினை யணையும்பொழி லண்ணுமலை யண்ணல்
பூமாங்குமல் புனைசேவடி நினைவார்வினை விலரே. (14)

நிருவிழிமிழலை நட்டபாடை
ஈராய்முத லொன்றாயிரு பெண்ணுண்குண மூன்றாய்
மாறாமறை நான்காய்வரு பூதம்மவை யைந்தாய்
ஆரூர்கவை யேழோசையொ டெட்டுத்திசை தானாய்
வேரூயுட னுணிடம் வீழிமிழலை யே. (15)

நிருநின்றியூர் நட்டபாடை
அச்சம்மிலர் பாவம்மிலர் கேடும்மில ரடியார்
நிச்சம்முறு நோயும்மிலர் தாமுந் நின்றியூரில்
நச்சம்மிட றுடையார்நறுங் கொன்றை நயந்தாளும்
பச்சம்முடை யடிகடிருப் பாதம்பணி வாரே. (16)

நிருக்கோலக்கா தக்கராகம்
மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சங்கீழ்
உடையும் கொண்ட வருவ மென்கொலோ. (17)

திருவிடைமருதூர் ௨

ஒடே கலனுண் பதும ரிடுபிச்சை
காடே யிடமா வதுகல் லானிழற்கீழ்
வாடா முலைமங் கையுந்தா னுமகிழ்ந்
தீடா வுறைகின் றவிடை மருதீதோ.

(18)

திருச்சிற்றம்பலம்
திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் ௨

திருச்சிற்றம்பலம்.
துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்
சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடம்குழ
வாரிடமும் பனிடேர்வர்
அணிவளர் கோல மெலாம்செய்து பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட
மயல்செய்வதோ இவர்மாண்பே.

(19)

கலைபுனை மானுரி தோலுடை ஆடை
கனல்குட ராலிவர்கண்கள்
தலையணி சென்னியர் தாரணி மார்பர்
தம்அடிகள் இவர்என்ன
அலைபுனல் பூம்பொழில் சூழ்ந்தமர் பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
இலைபுனை வேலரோ ஏழையை வாட
இடர்செய்வதோ இவர்ஈடே..

(20)

வெஞ்சுட ராடுவர் துஞ்சிருள் மாலை
வேண்டுவர் பூண்பது வெண்ணூல்
நஞ்சடை கண்டர் நெஞ்சிடமாக
நண்ணுவர் நம்மை நயந்து
மஞ்சடை மானிகை சூழ்தரு பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
செஞ்சுடர் வண்ணரோ பைந்தொடி வாடச்
சிதைசெய்வதோ இவர்ஈரே.

(21)

௨ முயலகள் என்னும் கொடிய நோயை நீக்கிய திருப்பதிகம்

தக்கராகம்

தக்கராகம்

கனமலர்க் கொன்றை அலங்கல் இலங்கக்
கனல்தரு தாமதிக்கண்ணி
புனமலர் மாலை அணிந்தழ காய
புதிதர்கொ லாமிவரென்ன
வனமலி வண்பொழில் சூழ்தரு பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மனமலி மைந்தரோ மங்கையை வாட
மயல்செய்வதோ இவர்மாண்பே.

(22)

மாந்தர்தம் பான்று நெய்மகிழ்ந்தாடி
வளர்ச்சடை மேற்புனல்வைத்து
மோந்தை முழாக்குமல் தாளமொர் வீணை
முதிரவோர் வாய்மூர்பாடி
ஆந்தை விழிச்சிறு பூதத்தர் பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
சாந்தணி மார்பரோ தையலை வாடச்
சதுர்செய்வதோ இவர்சார்வே.

(23)

நீறுமெய் பூசி நிறைசடை தாழ
நெற்றிக்கண் ணுலுற்றுநோக்கி
ஆறது சூடி ஆடர வாட்டி
ஐவிரற் கோவண ஆடை
பாறரு மேனியர் பூதத்தர் பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
ஏறது ஏறியர் ஏழையை வாட
இடர்செய்வதோ இவர்ஈடே.

(24)

பொங்கிள நாகமொ ரேகவ டத்தோ(௨)
ஆமைவெண் நூல்புனை கொன்றை
கொங்கிள மாலை புனைந்தழ காய
குமுகர்கொ லாமிவரென்ன
அங்கிள மங்கையோர் பங்கினர் பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
சங்கொளி வண்ணரோ தாழ்குமல் வாடச்
சதுர்செய்வதோ இவர்சார்வே.

(25)

ஏவலத் தால்விச யற்குள் செய்து

இராவண னைடறித்து

மூவரி லும்முத லாய்நடு வாய

மூர்த்தியை அன்றிமொழியாள்

யாவர்க ளும்பர லும்எழிற் பாச்சி

லாச்சிரா மத்துறைகின்ற

தேவர்கள் தேவரோ சேயிழை வாடச்

சிதைசெய்வதோ இவர்சேர்வே.

(26)

மேலது நான்முகன் எய்தியதில்லை

கிழது சேவடி தன்னை

நீலது வண்ணானும் எய்தியதில்லை

என இவர் நின்றதும் அல்லால்

ஆலது மாமதி தோய்பொழிற் பாச்சி

லாச்சிரா மத்துறைகின்ற

பாலது வண்ணரோ பைந்தொடி வாடப்

பழிசெய்வதோ இவர்பண்பே.

(27)

நானெடு கூடிய சாயின ரேனும்

நகுவர் அவரிருபோதும்

ஊனெடு கூடிய உட்கு நகையால்

உரைகள் அவைகொள வேண்டா

ஆனெடு பெண்வடி வாயினர் பாச்சி

லாச்சிரா மத்துறைகின்ற

பூனெடு மார்பரோ பூங்கொடி வாடப்

புனைசெய்வதோ இவர்பொற்பே

(28)

அகமலி அன்பொடு தொண்டர் வணங்க

ஆச்சிரா மத்துறைகின்ற

புகைமலி மாலை புனைத்தழகாய

புனிதர்கொ லாமிவரென்ன

நகைமலி தண்பொழில் சூழ்தரு காழி

நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்

தகைமலி தண்தமிழ் கொண்டிவை ஏத்தச்

சாரகிலா வினைதானே.

(29)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இறைவன்: மாற்றறிவரதர்; இறைவி: பாலகந்தரி

திருச்சேய்ஞலார்

பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரடைந்த பாலதாட்டப் பேணுத வன்றுதை

வேரடைந்து பாய்ந்ததானே வேர்த்தடிந் தான்றனக்குத்

தாரடைந்த மாலைகூட்டித் தலைமைவகுத்த தென்னே

பிரடைந்த கோயின்மல்கு சேய்ஞலார் மேயவனே.

(30)

திருநள்ளாறு

பழந்தக்கராகம்

போகமார்த்த பூண்முலையா டன்னோடும் பொன்னகலம்

பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி

ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவண வாடையின்மேல்

நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

(31)

திருவலிவலம்

பழந்தக்கராகம்

ஒல்லையாறி யுள்ளமொன்றிக் கள்ளமொழிந் துவெய்ய

சொல்லையாறித் தூய்மைசெய்து காமவினை யகற்றி

நல்லவாறே யுன்றளும் நாவின்வின் நேத்த

வல்லவாறே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே.

(32)

பெண்டிர்மக்கள் சுற்றமென்னும் பேதைப்பெருங் கடலை

விண்டுபண்டே வாழமாட்டேன் வேதனைநோய் நலியக்

கண்டுகண்டே யுன்றளும்ந் காதலிக்கின்ற துள்ளம்

வண்டுகிண்டிப் பாடுஞ்சோலை வலிவலமே யவனே.

(33)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெடுங்களம்

பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்

பிறையுடையாய் பிஞ்ஞகனே என்றுனைப்பே சினல்லால்

குறையுடையார் குற்றமோராய் கொள்கையினால் உயர்ந்த

நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே.

(34)

கனைத்தெழுந்த வெண்திரைகூழ் கடலிடைநஞ் சுதன்னைத்

நினைத்தனையா மிடற்றில்வைத்த திருந்தியதே வறினனை

மனத்தகத்தோர் பாடலாடல் பேணியிராப் பகலும்

நினைத்தெழுமார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே.

(35)

இடர்களைக் களைந்து இன்பங்கள் இயைக்கும் தன்மை மிக்கது இத்திருப்பதிகம்.

நின்அடியே வழிபடுவான் நிமலாநினைக் கருத
என்அடியான் உயிரைவல்வேல் என்றடற்கூற் றுதைத்த
பொன்அடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின்அடியார் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (36)

மலைபுரிந்த மன்னவன்றன் மகளையோர்பால் மகிழ்ந்தாய்
அலைபுரிந்த கங்கைதங்கும் அவிர்சடைஆ ருரா
தலைபுரிந்த பனிமகிழ்வாய் தலைவனின்தான் நிழற்கீழ்
நிலைபுரிந்தார் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (37)

பாங்கினல்லார் படிமஞ்செய்வார் பாரிடமும் பவிசேர்
தூங்கிநல்லார் பாடலோடு தொழுகழலை வணங்கித்
தாங்கிநல்லா அன்பினோடும் தலைவனின்தான் நிழற்கீழ்
நீங்கிநல்லார் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (38)

விருத்தனாகிப் பாலனாகி வேதமோர்நான் குணர்ந்து
கருத்தனாகிக் கங்கையானைக் கமழ்சடைமேற் கரந்தாய்
அருத்தனாய் ஆதிதேவன் அடியினையே பரவும்
நிருத்தர்தேர் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (39)

கூறுகொண்டாய் மூன்றுமொன்றாக் கூட்டியோர் வெங்
கணையால்
மாறுகொண்டார் புரமெரித்த மன்னவனே கொடிமேல்
ஏறுகொண்டாய் சாந்தமீதென் றெம்பெருமான் அணிந்த
நீறுகொண்டார் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (40)

குன்றினுச்சி மேல்விளங்குங் கொடிமதில்கூழ் இலங்கை
அன்றிநின்ற அரக்கர்க்கோனை அருவரைக்கீழ் அடர்த்தாய்
என்றுநல்ல வாய்மொழியால் ஏத்திஇராப் பகலும்
நின்றுநைவார் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (41)

வேழவெண்கொம் பொசித்தமாலும் விளங்கியநான் முகனும்
குழைங்கும் நேடவாங்கோர் சோதியுளா கிநின்னாய்
கேழல்வெண்கொம் பணிந்தபெம்மான் கேடிலாப்பொன் அடியின்
நீழல்வாழ்வார் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (42)

வெஞ்சொற்றஞ்சொல் லாக்கிநின்ற வேடமிலாச் சமனும்
தஞ்சமில்லாச் சாக்கியரும் தத்துவமொன் றறியார்
துஞ்சமில்லா வாய்மொழியால் தோத்திரநின் அடியே
நெஞ்சில்வைப்பார் இடர்க்ளையாய் நெடுங்களமே யவனே. (43)

நீடவல்ல வார்சடையான் மேயநெடுங் களத்தைச்
சேடர்வாழும் மாமறுகிற் சிரபுரக்கோன் நலத்தால்
நாடவல்ல பனுவல்மாலை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல்பத்தும் பாடவல்லார் பாவம் பறையுமே. (44)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இறைவன்: நித்தியசுந்தரர் இறைவி: ஒப்பிலாநாயகி

திருவோத்தார் பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தேர்த் தாயன கொண்டுநின் பொன்னடி
ஏத்தா தாரில்லை யெண்ணுங்கால்
ஓத்தூர் மேய வொளிமழு வாளங்கைக்
கூத்தீ ரும்ம குணங்களே. (45)

திருத்தோணிபுரம் பழந்தக்கராகம்
சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனெடுபால்
முறையாலே யுணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடற்றோணி புரத்தீசன் றுளங்குமிளம்
பிறையாளன் நிருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே. (46)

திருக்கோளிலி பழந்தக்கராகம்
நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய வன்புசெய்வோ மடனெஞ்சே யரனும்
கோளாயநங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே. (47)

திருப்பழனம் தக்கே
வேதமோதி வெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளை யெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினுரி தோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவென நின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநக ராரே. (48)

திருவண்ணாமலை தக்கேடு
பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார்புரங்க ளெரித்தவன்று மூவர்க்குள் செய்தா
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித் தொறுவின் விரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையுஞ்சார லண்ணாமலை யாரே. (49)

மஞ்சைப்போழ்ந்த மதியஞ்சூடும் வானோர் பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத் தடக்குமதுவு நன்மைப்பொருள் போலும்
வெஞ்சொற்பேசும் வேடர்மடவா ரிதனமது வேறி
அஞ்சொற்கிளிக ளாயோவென்னு மண்ணாமலை யாரே. (50)

கோயில் குறிஞ்சி
கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றுவெண்டிங்கண் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே. (51)

பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்பும்
சிற்பப் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின்னழி சடையானை
மறப்பி லார்கண்டிற் மைய நீர்வாரே. (52)

நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றி நேர்நீண்டப்
பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம் பலந்தில்லைச்
நிறைவண் டறையோவாச் சிற்றம் பலமேய
இறைவன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே. (53)

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேனோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே. (54)

கோணு கணையானுங் குளிர்தா மரையானுங்
காணார் கழலேத்தக் கனலா யோங்கினுன்
சேணார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேத்த
மாணு நோயெல்லாம் வாளா மாயுமே. (55)

திருநல்லம் குறிஞ்சி
அந்தி மதியோடு மரவச் சடைதாழ
முந்தி யனலேந்தி முதுகாட் டெரியாடி
சிந்திக் தெழுவல்லார் தீரா வினேதீர்க்கும்
நந்தி நமையாள்வா னல்ல நகரர்னே. (56)

திருநல்லூர் குறிஞ்சி
கொட்டும் பறைசீராற் குழும வனலேந்தி
நட்டம் பயின்று நல்லூர்ப் பெருமானை
முட்டின் றிருபோது முனியா தெழுந்தன்பு
பட்ட மனத்தார்க ளறியார் பாவமே. (57)

சூடு மிளந்திங்கட் சுடர்பொற் சடைதாழ
ஓடுண் கலனாக ஓடு ரிடுபிச்சை
நாடுந் நெறியானை நல்லூர்ப் பெருமானைப்
பாடும் மடியார்கட் கடையா பாவமே. (58)

திருச்சிராப்பள்ளி குறிஞ்சி
நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே(று)
ஒன்றுடையானை யுமையொருபாக முடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறவென்னுள்ளங் குளிரும்மே. (59)
திருச்சிற்றம்பலம்

பொது ● திருநீலகண்டம் ஸியாமக்குறிஞ்சி
திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக்கு இவ்வினை யாமென்று சொல்லும் அஃதறிவீர்
உய்வினை நாடாது இருப்பதும் உந்தமக்கு ஊனம் அன்றே
கைவினை செய்தெம்பிரான்கழல் போற்றுதும் நாம் அடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (60)

● எல்லாருடைய துன்பத்தையும் நீக்குபவன் பெருநஞ்சு அகற்
றிய சிவபெருமானாகிய திருநீலகண்டன். அவனருளால் எல்லா
நோயும் எளிதில் நீங்கப் பாடப்பெற்றமையால் இது திருநீலகண்
டப்பதிகம் எனப்பெயர் பெற்றது.

காவீனை இட்டுங் குளம்பல தொட்டுங் கனிமனத்தால்
ஏவினை யால்எயில் மூன்றெரித் தீரென் றிரு பொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலரடி போற்றுதும் நாமடியோம்
தீவினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (61)

முலைத்தடம் முழுகிய போகங் களும்ற் றெவையுமெல்லாம்
விலைத்தலை ஆவணம் கொண்டெமை யாண்ட விரிசடையீர்
இலைத்தலைச் சூலமும் தண்டும் மழுவும் இவையுடையீர்
சிலைத்தெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (62)

விண்ணுல காங்கிற் ற விச்சா தரர்களும் வேதியரும்
புண்ணிய ரென்றிரு போதும் தொழப்படும் புண்ணியரே
கண்ணிமை யாதன மூன்றுடை யீரும் கழலடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (63)

மற்றினை இல்லா மலைதிரண் டன்னதிண் தோளுடையீர்
கிறெறெமை ஆட்கொண்டு கேளர் தொழிவதும் தன்மை
கொல்லோ
சொற்றுனை வாழ்க்கை துறந்துன் திருவடி யேயடைந்தோம்
செற்றெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (64)

மறக்கு மனத்தினை மாற்றிஎம் ஆவியை வற்புறுத்திப்
பிறப்பில் பெருமான் திருந்தடிக் கீழ்ப்பிழை யாதவண்ணம்
பறித்த மலர்கொடு வந்துமை ஏத்தும் பணிஅடியோம்
சிறப்பிலித் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (65)

கருவைக் கழித்திட்டு வாழ்க்கை கடிந்துங் கழலடிக்கே
உருகி மலர்கொடு வந்துமை ஏத்துதும் நாம் அடியோம்
செருவி லரக்கனைச் சீரி லடர்த்தருள் செய்தவரே
திருவிளித் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (66)

நாற்ற மலர்மிசை நான்முகன் நாரணன் வாதுசெய்து
தோற்ற முடைய அடியும் முடியும் தொடர் வரியீர்
தோற்றினும் தோற்றுந் தொழுது வணங்குதும் நாம் அடியோம்
சீற்றம் தாம்வினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (67)

சாக்கியப் பட்டும் சமணுரு வாகி உடையொழிந்தும்
பாக்கியம் இன்றி இருதலைப் போகமும் பற்றும்விட்டார்
பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடை யீரடி போற்றுகின்றோம்
திக்குழித் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். (68)

பிறந்த பிறவியிற் பேணிஎம் செல்வன் கழலடைவான்
இறந்த பிறவியுண் டாகில் இமையவர் கோனடிக்கண்
திறம்பயின் ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
நிறைந்த உலகினில் வானவர் கோளுஞ் கூடுவரே. (69)
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலிவலம். வியாழக் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்
பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வனி வலமுறை ஸீறையே. (70)
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பிரமபுரம் ஏகபாதம். வியாழக் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான். (71)

விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன். (72)

புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே. (73)

விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்.

(74)

சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மானிகைத் தோணி புரத்தவன்.

(75)

பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி.

(76)

செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்.

(77)

பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்.

(78)

தசமுக நெரிதர ஐன்று சண்பையான்
தசமுக நெரிதர ஐன்று சண்பையான்
தசமுக நெரிதர ஐன்று சண்பையான்
தசமுக நெரிதர ஐன்று சண்பையான்.

(79)

காழி யானய ஐள்ளவா காண்பரே
காழி யானய ஐள்ளவா காண்பரே
காழி யானய ஐள்ளவா காண்பரே
காழி யானய ஐள்ளவா காண்பரே.

(80)

கொச்சையன் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையன் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையன் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையன் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே.

(81)

கமூமல் முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கமூமல் முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கமூமல் முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கமூமல் முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை.

(82)

திருச்சிற்றம்பலம்

நிருப்பிரமபுரம் திருவெழுக்கூற்றிருக்கை
திருச்சிற்றம்பலம்

விழுங்குறிஞ்சி

ஒருகு வாயினை மானங் காரத்து
சரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதலம்
ஒன்றிய விருசுட ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தமிழ்ப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
இருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை

(5)

ஓரா னீழ லொண்கழ விரண்டும்
முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறி
காட்டினை நாட்ட மூன்றாகக் கோட்டினை
இருநதி யரவமோ டொருமதி சூடினை
ஒருதா னீரயின் மூவிலைச் சூலம்.

(10)

நாற்கான் மாண்மறி யைந்தலை யரவம்
ஏந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்து
இருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை
ஒருதனு விருகால் வளைய வாங்கி
முப்புரத் தோடு நானில மஞ்சக்

(15)

கொன்று தலத்துற வவுணரை யறுத்தனை
ஐம்புல னாலா மந்தக் கரணம்
முக்குண மிருவளி யொருங்கிய வாணோர்
ஏத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோடு
இருபிறப் போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து

(20)

நான்மறை யோகி யைவகை வேள்வி
அமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி
வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை
அறுபத முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை.

(25)

இகலிய மைந்துணர் புகலி யமர்ந்தனை
பொங்குநாற் கடல்கும் வெங்குரு விளங்கினை
பாணிமு வலதும் புதையமேன் மிதந்த
தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா விருந்தி
வாய்ந்த பூந்தரா யேய்ந்தனை

30

வரபுர மென்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை
ஒருமலை யெடுத்த விருதிற் றரக்கன்
விறல்கெடுத் தருளின புறவம் புரிந்தனை
முந்நீர்த் துயின்றோ னுன்முக னறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை

35

ஐயுறு மமணரு மறுவகைத் தேரரும்
ஊழியு முணராக் காழி யமர்ந்தனை
எச்சனை ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை
ஆறுபதமு மைந்தமர் கல்வியும்
மறைமுத னுன்கும்.

40

முன்று காலமுந் தோன்ற நின்றனை
இருமையி னொருமையு மொருமையின் பெருமையும்
மறுவிலா மறையோர்
கமுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கமுமல முதுபதிக் கவுணியன் அறியும்
அனைய தன்மையை யாதவி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லைநீ னிலத்தே.

45

(83)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருச்சிற்றம்பலம்

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
றருள்செய்வா னமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
முழுவதிர மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவையாறே.

(84)

திருப்பராய்த்துறை

மேகராகக்குறிஞ்சி

நீறு சேர்வதொர் மேனியர்நேரிழை
கூறு சேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறு சேர்தலைக் கையர்பராய்த்துறை
ஆறு சேர்சடை யண்ணலே.

(85)

திருத்தருமபுரம்

யாழ்மூரி

மாதர்ம டப்பிடியும் மட வன்னமு மன்னதோர்
நடை யுடைம் மலை மக டுணையென மகிழ்வர்
பூதவி னப்படை நின் றிசைபாடவு மாடுவ
ரவர் படர் சடைந்நெடு முடியதொர் புனலர்
வேதமொ டேழிசைபா டுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
யிரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மிநின் றயலே
தாதவிழ் புன்னை தயங் கும லர்ச்சிகுறை வண்டறை
எழில் பொழில் குயில் பயி றருமபு ரம்பதியே.

(86)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயம்

துக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றும்பலவு மாயவேடத் தொருவர்கழல்சேர்வார்
நன்று நினைந்து நாடற்குரியார் கூடித்திரண்டெங்கும்
தென்றியிருளில் திகைத்தகரிதண் சாரல்நெறியோடிக்
கன்றும்பிடியும் அடிவாரஞ்சேர் கயிலைமலையாரே.

86 (அ)

தாதார்கொன்றை தயங்குமுடியர் முடங்குமடவானைப்
போதார்பாக மாகவைத்த புனிதர்பனிமல்கும்
முதாருலகின் முனிவருடனாய் அறநான்கருள்செய்த
காதார்குழையர் வேதத்திரளர் கயிலைமலையாரே.

86 (ஆ)

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு. - 2

இரண்டாந் திருமுறை

திருமருகல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையா யெனுமால் சரணீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ விவளுண் மெலிவே.

(87)

திருவழுந்தூர்

தொழுமா றுவல்லார் துயர்தீ ரநினைந்து
எழுமா றுவல்லா ரிசைபா டவிம்மி
அழுமா றுவல்லா ரழுந்தை மறையோர்
வழிபா டுசெய்மா மடமன் னினையே.

(88)

திருக்கழிப்பாலை

நடநண் ணியொர்நா கமசைத் தவனே
விடநண் ணியதா மிடரு விகிர்நா
கடனண் ணுகழிப் பதிகா வலனே
உடனண் ணிவணங் குவனுன் னடியே.

(89)

திருநள்ளாறு

ஏடுமலி கொன்றையர விந்துவிள வன்னி
மாடவல செஞ்சடையெ னைந்தனிட மென்பர்
கோடுமலி ஞாமல்குர வேறுசுர புன்னை
நாடுமலி வாசமது விசியநள் ளாறே.

(90)

திருப்பிரமபுரம்

தன்னடைந்தார்க் கின்பங்க டருவானைத் தத்துவனைக்
கன்னடைந்த மதிற்பிரம புரத்துறையுங் காவலனை
முன்னடைந்தான் சம்பந்தன் மொழிபத்து மிலைவல்லார்
பொன்னடைந்தார் போகங்கள் பலவடைந்தார் புண்ணியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளிருக்குவேளுர்

திருச்சிற்றம்பலம்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானு ருறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே

(92)

கேதத்தை மிகப்பாடு மடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழிநின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

(93)

திருமயிலாப்பூர்

மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்.

(94)

திருவெண்காடு

கண்காட்டு நுதலானுங் கண்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

(95)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

(96)

திருவெண்காடு

உண்டாய் நஞ்சை யுமையோர் பங்கா வென்றுள்கித்
தொண்டாய்த் திரியு மடியார் தங்க டுயரங்கள்
அண்டா வண்ண மறுப்பா னெந்தை யூர்போலும்
வெண்டா மரைமேற் கருவண் டியாழ்செய் வெண்காடே.

(97)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்

திருநிற்ப்பதிகம்

காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்திர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே. (98)

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சிதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே. (99)

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. (100)

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே. (101)

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே (102)

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே. (103)

ஓ பாண்டியனுடைய வெப்பு நோய் நீங்கப்பாடியது.

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் கடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே. (104)

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் திருநீறே. (105)

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் திருநீறே. (106)

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
எண்டிகைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே. (107)

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. (108)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இது பாண்டிய நாட்டிலுள்ளது. இக்காலம் மதுரை
வழங்கும். இறைவன் : சொக்கலிங்க மூர்த்தி;
இறைவி : மீனாட்சியம்மை.

கோளறு திருப்பதிகம்

பியந்தைக்காந்தாரம்

யொது

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம்பெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(109)

என்பொடு கொம்பொ டாமை யிவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழையுடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஒன்பதொ டொன்றொ டேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(110)

உருவளர் பவள மேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மான பலவும்
அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(111)

மதிநுதல் மங்கை யோடு வடபா லிருந்து
மறையோதும் எங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றை மாலை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
கொதியுறு கால னங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிருணம் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(112)

நஞ்சணி கண்ட நெந்தை மடவாள்த னோடும்
விடையேறு நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
வெஞ்சின அவுண ரோடும் உருமிடியு மின்னும்
மிகையான பூத மனவயும்
அஞ்சிடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(113)

வாள்வரி யதள தாடை வரிகோ வணத்தர்
மடவாள்த னோடும் உடனாய்
நாண்மலர் வன்னி கொன்றை நதிக்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
கோளரி யுழுவை யோடு கொலையானே கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(114)

செப்பின முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக
விடையேறு செல்வ னடைவார்
ஒப்பின மதியும் அப்பும் முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(115)

வேள்பட விழிசெய் தன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள்த னோடும் உடனாய்
வாள்மதி வன்னி கொன்றை மலர்குடி வந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஏழ்கடல் சூழி லங்கை அரையன்ற னோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(116)

பலபல வேட மாகும் பரன்நாரி பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமக னோடெ ருக்கு முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனல்
மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(117)

கொத்தலர் குழனி யோடு விசயற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமு மதியு நாக முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனல்
புத்தரொ டமனை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

(118)

தேனமர் பொழில்கொ ளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வாவில்
அரசான்வர் ஆனை நமதே.

(119)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவனடியாரை நாளங்கோளு மொன்றுஞ் செய்யா என்று
பிள்ளையார் அப்பருக்குக் கூறியபோது பாடியது.

திருநெல்வாயிலரத்துறை

பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எந்தை யீசனெம் பெருமா னேறமர் கடவுளென் றேத்திச்
சிந்தை செய்பவர்க் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவ தன்றால்
கந்த மாமல ருந்திக் கடும்புன னிவாமல்கு கரைமேல்
அத்தன் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகடம் மருளே. (120)

திருக்கோடிகா

நட்டராகம்

இன்றுநன்று நாளைநன் றென்றுநின்ற விச்சையால்
பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்
மின்றயங்கு சோதியான் வெண்மதி விரிபுனல்
கொன்றைதுன்று சென்னியான் கோடிகாவு சேர்மினே. (121)

திருவலஞ்சுழி

நட்டராகம்

என்னபுண்ணியஞ் செய்தனைநெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்னநீபுரி நல்வினைப் பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னுகாவிரி சூழ்திருவலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னியாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடுமதனாலே. (122)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதிச்சரம்

நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவி னுணர்
வாவனலெரி யம்பாப்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்
றுறைபதி யெந்நாளும்
கருது கின்றலூர் களைகடற் கடிக்கழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்
கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழக்
கடுவினை யடையாவே.

(123)

இராமேசுவரத்திலிருந்து திருக்கேதிச்சரத்தை நோக்கிப்
பாடியது.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதைய
ரெருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவ ரமரர்கள் வேண்டநஞ்
சண்டிருள் கண்டத்தர்
ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினி
லெழிறிகழ் மாதோட்டம்
கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழக்
கெடுமிடர் வினேதானே.

(124)

பெண்ணொர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின்
ரறைகழல் சிலம்பார்க்கச்
சுண்ணமாதரித் தாடுவர் பாடுவ
ரகந்தொறு மிடுபிச்சைக்கு
உண்ணல் ஆவதோர் இச்சையின் உழல்பவர்
உயர்தரு மாதோட்டத்து
அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்கு
அருவினை அடையாவே.

(125)

பொடிகொள் மேனியர் புலியதன் அரையினர்
விரிதரு கரத்தேந்தும்
வடிகொள் முவிலை வேலினர் நூலினர்
மறிகடல் மாதோட்டத்து
அடிகள் ஆதரித் திருந்தகே தீச்சரம்
பரிந்தசிந் தையராசி
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்
மொய்த்தெழும் வினேபோமே.

(126)

நல்லர் ஆற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்
மடைந்தவர்க் கருளிய
வல்லர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர்
மலிகடல் மாதோட்டத்து
எல்லை யில்புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்
இராப்பகல் நினைந்தேத்தி
அல்ல லாசறுத் தரனடி யினைதொழும்
அன்பராம் அடியாரே.

(127)

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகடனைப்
பொருந்தவைத் தொருபாகம்
மாழை யங்கயற் கண்ணிபால் அருளிய
பொருளினர் குடிவாழ்க்கை
வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
மருவிய மாதோட்டக்
கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பர்கே
தீச்சரம் பிரியாரே.

(128)

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்
லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
காதலித் துறைகோயில்
வண்டு பண்ணெய் மாமலர்ப் பொழின்மஞ்ஞை
நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்கே
தீச்சர மதுதானே.

(129)

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநிந்
தெடுத்தவன் முடிதிண்டோள்
தன்ன லங்கெட அடர்த்தவற் கருள்செய்த
தலைவனார் கடல்வாய்ப்
பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்
பொருந்திய மாதோட்டத்து
உன்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுகே
தீச்சரத் துள்ளாரே.

(130)

பூவு ளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும்
புவியிடந் தெழுந்தோடி
மேவி நாடிநின் னடியினை காண்கிலா
வித்தக மென்னாகும்
மாவும் பூகழும் கதலியும் நெருங்குமா
தோட்டநன் நகர்மன்னித்
தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத்
திருந்தவெம் பெருமானே.

(131)

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி லுடையவர்
புறனுரைச் சமனாதர்
எத்த ராகிநின் றுண்பவர் இயம்பிய
ஏழைமை கேளேன்மின்
மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து
போர்த்தவர் மாதோட்டத்து
அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே
தீச்சரம் அடைமின்னே.

(132)

மாட லாமண முரசெனக் கடலினது
ஒலிகவர் மாதோட்டத்து
ஆட லேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத்து
அடிகளை யணிகாழி
நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்
நவின்றெழு பாமாலைப்
பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்கள்
பரசுதி பெறலாமே.

(133)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சுழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன் : கேதீச்சுவரர் இறைவி : கௌரியம்மை

திருக்கேதாரம் செவ்வழி

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டரஞ்சு களிறும் மடக்கிச் சுரும்பார்மலர்
இன்டைக் கட்டி வழிபாடு செய்யு மிடமென்பரால்
வண்டுபாட மயிலால மான்கன்று துள்ளவரிக்
கெண்டைபாயச் சுணைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே.

(134)

திருநாகைக்காரோணம் செவ்வழி

கூனற்றிங்கட் குறுங்கண்ணி கான்றந்நெடு வெண்ணிலா
ஏனற்பூத்தம் மராங்கோதை யோடும் விராவுஞ்சடை
வானநாடன் நமரர்பெரு மாற்கிட மாவது
கானல்வேலி கழிதும் கடனாகைக் காரோணமே.

(135)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

காந்தாரபஞ்சமம்

கோயில்
ஆடினாய் நறு நெய்யொடு பால்தயிர்
அந்தணர்மிரி யாதசிற் றம்பலம்
நாடினாய் இடமா நறுங்கொன்றை நயந்தவனே
பாடினாய்மறை யோடுபல் கீதமும்
பல்சடைப்பரி கால்கதிர் வெண்டிங்கள்
சூடினாய் அருளாய் சுருங்க எம் தொல்வினையே.

(136)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்தராய்

காந்தாரபஞ்சமம்

(அருச்சுனை)

திருச்சிற்றம்பலம்

பந்துசேர் விரலாள் பவளத்துவர்
வாயினுள்பனி மாமதிபோன்முகத்
தந்தயில்புக ழாண்மலைமாதொடு மாதிப்பிரான்
வந்து சேர்விடம் வானவரெத்திசையுந்
நிறைந்துவலஞ் செய்துமாமலர்
புந்திசெய்திறைஞ்சிப் பொழிபூந்தராய் போற்றுதுமே.

(137)

காவியங்கருங் கண்ணினுள்கனித்
தொண்டைவாய்க்கதிர் முத்தநல்வெண்ணகைத்
தூவியம்பெடை யன்னநடைச்சுரி மென்குழலாள்
தேவியுந்திரு மேனியோர்பாகமா
யொன்றிரண்டொரு மூன்றொருசேர்பதி
பூவிலந்தனை னொப்பவர்பூந்தராய் போற்றுதுமே.

(138)

பையராவரு மல்குன்மெல்லியல்
பஞ்சின்னேரடி வஞ்சிகொணுண்ணிடைத்
தையலாளொரு பாலுடையெம்மிறை சாருமிடஞ்
செய்யெலாங்கழு நீர்கமலம்மலர்த்
தேவலாறலிற் சேறுலராதந்
பொய்யிலாமறையோர் பயில்பூந்தராய் போற்றுதுமே.

(139)

இ திருப்பூந்தராய் — சீர்காழியின் பன்னிருபெயர்களுள் ஒன்று

முள்ளிநாண்முனை மொட்டியல்கோங்கி

னரும்புதேன்கொள் குரும்பைமுவாமருந்
துள்ளியன்றபைம்பொற் கலசத்திய லொத்தமுலை
வெள்ளிமால்வரை யன்னதோர்மேனியின்
மேவினார்பதி லீமருதண்பொழிற்
புள்ளினந்துயின் மல்கியபூந்தராய் போற்றுதுமே. (140)

பண்ணியன்றெழு மென்மொழியாள்பகர்

கோதையேர்திகழ் பைந்தளிர்மேலியோர்
பெண்ணியன்றமொய்ம்பிற் பெருமாற்கிடம் பெய்வனையார்
கண்ணியன்றெழு காவிச்செழுங்கரு
நீலமல்கிய காமருவாவிந்
புண்ணியருறையும் பதிபூந்தராய் போற்றுதுமே. (141)

வாணிலாமதி போனுதலாண்மட

மாழையொண்கணுள் வண்டரளந்தகை
பாணிலாவிய விண்ணிசையார்மொழிப் பாவையொடுஞ்
சேணிலாத்திகழ் செஞ்சடையெம்மண்ணல்
சேர்வதுகிரப் பெருங்கோயில்குழ்
போணிலாறுழையும் பொழிற்பூந்தராய் போற்றுதுமே. (142)

காருலாவிய வார்குழலாங்கயற்

கண்ணினுள்புயற் காலொளிமின்னிடை
வாருலாவிய மென்முலையாண்மலை மாதுடனாய்
நீருலாவிய சென்னியன்மன்னி
நிகருநாம முந்நான்குநிகழ்பதி
போருலாவெயில் சூழ்பொழிற்பூந்தராய் போற்றுதுமே. (143)

காசைசேர்குழலாள் கயலேர்தடங்

கண்ணிகாம்பன தோட்கதிர்மென்முலைத்
தேசசேர்மலை மாதமருந்திரு மார்பகலத்
தீசன்மேவு மிருங்கயிலையெடுத்தானே
யன்றடர்த்தா விணைச்சேவடி
பூசைசெய்பவர் சேர்பொழிற் பூந்தராய் போற்றுதுமே. (144)

கொங்குசேர்குழ லாணிழல் வெண்ணகைக்

கொவ்வைவாய்க்கொடி யேரிடையாளுமை
பங்குசேர்திரு மார்புடையார்படர் தீயருவாய்
மங்குல்வண்ணனு மாமலரோனு
மயங்க நீண்டவர் வான்மிசைவந்தெழு
பொங்குநீரின் மிதந்ததற்பூந்தராய் போற்றுதுமே. (145)

கலவமாமயி லாரியலாள்கரும்

பன்னமென்மொழி யாள்கதிர்வாணுதற்
குலவுபூங்குழ லாளுமைகூறனை வேறுரையால்
அலவையொல்லுவார் தேரமணாதர்க
ளாக்கினுன்றனை நண்ணலுநல்குநற்
புலவர்தாம்புகழ் பொற்பதிபூந்தராய் போற்றுதுமே. (146)

தேம்பலுண்ணிடை யாள்செழுஞ்சேவன

கண்ணியோடண்ணல் சேர்விடந்தேனமர்
பூம்பொழிறிகழ் பொற்பதிபூந்தராய் போற்றுதுமென்
ளும்புதன்மையன் முத்தமிழ் நான்மறை
ஞானசம்பந்த னெண்டமிழ்மாலையொண்
டாம்படியிவை யேத்தவல்லார்க்கடையா வினையே. (147)
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாவதுறை

காந்தாரயஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினுந் தளரினும் எனது றுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோளமை ஆளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவதுறை அரனே. (148)

தந்தையார் யாகஞ்செய்யப் பணங்கேட்டபோது, இறை
வனே வேண்டி உலவாக்கிழி பெற்றபோது பாடப்பெற்றது.

வாழினுஞ் சாலினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உனகழல் விடுவேன் அல்லேன்
தாழினத் தடம்புனல் தயங்குசென்னிப்
போழிள மதிவைத்த புண்ணியனே
இதுவோஎமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(149)

நனவினும் கனவினும் நம்பாஉன்னை
மனவினும் வழிபடல் மறவேன் அம்மான்
புனல்விரி நறுங்கொன்றைப் போதணிந்த
கனல்எரி அனல்புல்கு கையவனே
இதுவோஎமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(150)

தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடினும்
அம்மலர் அடியலால் அரற்றுகென்னா
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணையொன்றினால்
மும்மதில் எரிஎழ முனிந்தவனே
இதுவோஎமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(151)

கையது விழினும் கழிவுறினும்
செய்கழல் அடியலால் சிந்தை செய்யேன்
கொய்யணி நறுமலர் குலாயசென்னி
மையணி மிடறுடை மறையவனே
இதுவோஎமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(152)

வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும்
எந்தாய் உன்னடியலால் ஏத்தாதென்தா
ஐந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த
சந்தவெண் பொடியணி சங்கரனே
இதுவோஎமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(153)

வெப்பொடு விரவியோர். வினைவரினும்
அப்பாவுன் அடியலால் அரற்றுகென்னா
ஒப்புடை ஒருவனை உருவழிய
அப்படி அழலெழ விழித்தவனே
இதுவோ எமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(154)

பேரிடர் பெருகியோர் பிணிவரினும்
சீருடைக் கழல்அலால் சிந்தை செய்யேன்
ஏருடை மணிமுடி யிராவணனை
ஆரிடர் படவரை அடர்த்தவனே
இதுவோ எமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(155)

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும்நின்
ஒண்மல ரடியலால் உரையாதென்னா
கண்ணனும் கடிசுமழ் தாமரைமேல்
அண்ணலும் அளப்பரி தாயவனே
இதுவோ எமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(156)

பித்தொடு மயங்கியோர் பிணிவரினும்
அத்தாவுன் அடியலால் அரற்றுகென்னா
புத்தரும் சமணரும் புறன்உரைக்கப்
பத்தர்கட் கருள்செய்து பயின்றவனே
இதுவோ எமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(157)

அலைபுனல் ஆவடுதுறை அமர்ந்த
இலைநுனை வேற்படை யெம் இறையை
நலமிகு ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
விலையுடை அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
வினையாயினநீங் கிப்போய் விண்ணவர் வியனுலகம்
நிலையாகமுன் ஏறுவர் நிலமிசை நிலையிலரே.

(158)

திருச்சிற்றம்பலம்
இது சோழநாட்டிலுள்ளது.
இறைவன்: மாசிலாமணியீசர்; செம்பொற்றியாகர்;
இறைவி: ஒப்பிலாமுலையம்மை

பொது பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்: ௯ காந்தாரபஞ்சமம்
(திருவைந்தெழுத்துண்மை)

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலும் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தூற்று
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே. (159)

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே. (160)

ஊனில் உயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்கடர்
ஞானவி ளக்கினை யேற்றி நன்புலத்து
ஏனைவ ழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆனகெ டுப்பன அஞ்செ முத்துமே. (161)

நல்லவர் தீயர் எனது நச்சினர்
செல்லல்கெ டச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்லந மன்றமர் கொண்டு போமிடத்து
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செ முத்துமே. (162)

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்து
அங்குள பூதமும் அஞ்ச ஐம்பொழில்
தங்கர வின்படம் அஞ்சந் தம்முடை
அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செ முத்துமே. (163)

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் வினைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ முத்துமே. (164)

● ஆளுடைய பிள்ளையார் உபநயனஞ் செய்யப் பெற்ற
போது மறையவர்க்கும் உலகவர்க்கும் இத்திருப்பதிகத்தை
ஓதியருளினார்கள். இத்திருப்பதிகமே போதிமங்கையில் திரு
முறையெழுதும் அன்பரால் புத்தநந்தியின் தலையில் இடிவிழு
மாறு ஓதியருளியது.

வீடுபி றப்பை அறுத்து மெச்சினர்
பீடைகெ டுப்பன பின்னை நாள்தொறும்
மாடுகொ டுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடிஉ கப்பன அஞ்செ முத்துமே. (165)

வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின
பண்டை யிராவணன் பாடி உய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்கு
அண்டம் அளிப்பன அஞ்செ முத்துமே. (166)

தூர்வணன் நான்முகன் காணுதற் கொணச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாள்தொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு
ஆர்வணம் ஆவன அஞ்செ முத்துமே. (167)

புத்தர்ச மண்கமுகக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வினைப்பகைக்கு
அத்திரம் ஆவன அஞ்செ முத்துமே. (168)

நற்றமிழ் ஞானசும் பந்தன் நான்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய
அற்றமில் மாலையி ரைந்தும் அஞ்செமுத்து
உற்றன வல்லவர் உம்ப ராவரே. (169)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுமலம்

கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணின்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணின்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணின்நல் லஃதுறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணின்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. (170)

போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்பொல் லாதெனத்
தாதையார் முனிவுறத் தான்எனை யாண்டவன்
காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
பேதையா ளவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. (171)

திருந்துதேவன் குடி

கொல்லி

மருந்துவேண் டில்இவை மந்திரங் கள்இவை
புரிந்துகேட் கப்படும் புண்ணியங் கள்இவை
திருந்துதே வன்குடித் தேவர்தே வெய்திய
அருந்தவத் தோர்தொழும் அடிகள்வே டங்களே. (172)

திருக்கானப்பேர்

கொல்லி

பிடியெலாம் பின்செலப் பெருங்கைமா மலர்தழீஇ
விடியலே தடமூழ்கி விதியினால் வழிபடும்
கடியலாம் பூம்பொழிற் கானப்பேர் அண்ணனின்
அடியலால் அடைசரண் உடையரோ வடியரே. (173)

திருச்சக்கரப்பள்ளி

கொல்லி

பாடினார் அருமறை பனிமதி சடைமிசைச்
சூடினார் படுதலை துள்ளருக் கதனெடும்
நாடினார் இடுபலி நண்ணியோர் காலனைச்
சாடினார் வளநகர் சக்கரப் பள்ளியே. (174)

திருக்காளத்தி

கொல்லி

சந்தமா ரகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம்
உந்துமா முகலியின் கரையினி லுமையொடும்
மந்தமார் பொழில்வளர் மல்குவண் காளத்தி
எந்தையா ரிணையடி யென்மனத் துள்ளவே. (175)

திருவாலவாய்

கொல்லி

மானினேர்விழி மாதராய்வுழி திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்கேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு வர்லவாயர னிற்கவே. (176)

திருவாரூர்

கொளிகம்

கருத்த னேகரு தார்புர மூன்றெய்த
ஒருத்த னேயுமை யாளொரு கூறனே
திருத்த னேதிரு வாரூரெந் தீவண்ண
அருத்த வெண்ணெய் யஞ்ச லென்னாததே. (177)

திருவாலவாய்

கொளிகம்

காட்டு மாவ துரித்துரி போர்த்துடல்
நாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செய்வனன்
வேட்டு வேன்விசெய் யாவமண் கையரை
ஓட்டி வாதுசெ யத்திரு வுள்ளமே. (178)

ஓதி யோத்தறி யாவம னாதரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
ஆதி யேதிரு வாலவா யண்ணலே
நீதி யாக நினைந்தருள் செய்திடே. (179)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

கொளிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத மூம் நமச்சி வாயவே. (180)

நம்பு வாரவரீ நாவி னனிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வெட்ப்பது
செம்பொ னாந்தில கம்முல குக்கெல்லாம்
நம்ப மூம் நமச்சி வாயவே. (181)

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்தினைந்து
அக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்க மூம் நமச்சி வாயவே. (182)

❧ திருநல்லூர்ப் பெருமணத்லே திருமணச் சடங்குகள்
நிறைவேறும் வேளையில் பிள்ளையார் திருக்கோயிலுட் சென்று
“கல்லூர்ப் பெருமணம்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடத்
தோன்றிய சோதியில் வகுக்கப்பட்ட வாயிலின் வழியே
பூவையாரோடும் மற்றுள்ளவரோடும் புகும்போது பாடியது
இத் திருப்பதிகம்.

இயமன் றூதரு மஞ்சவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தானினை வார்த்தினி யானெற்றி
நயன நாமம் நமச்சி வாயவே.

(183)

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

(184)

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே.

(185)

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத னாமம் நமச்சி வாயவே.

(186)

இலங்கை மன்ன னெடுத்த வடுக்கன்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ னாமம் நமச்சி வாயவே.

(187)

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணல்தன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஓது நாமம் நமச்சி வாயவே.

(188)

கஞ்சி மண்டையர் கையினுண் கையர்கள்
வெஞ்சொன் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்
நஞ்சுண் கண்டன் நமச்சி வாயவே.

(189)

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

(190)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்

கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்ய நேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஐய நேயஞ்ச லென்றருள் செய்யனைப்
பொய்ய ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே.

(191)

தஞ்ச மென்றுன் சரண்புகுந் தேனையும்
அஞ்ச லென்றரு ளாலவா யண்ணலே
வஞ்சஞ் செய்தம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
பஞ்ச வன்றென்னன் பாண்டியற் காகவே.

(192)

திருவாலவாய்

திருவிராகம்: கௌசிகம்

வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்க ணின்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலின்க டிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே.

(193)

குற்றநீ குணங்கண் கூடலால வாயிலாய்
சுற்றநீ பிரானுநீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்துநீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றுநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென்மு கம்மனே

(194)

கோலமாய நீண்மதிற் கூடலால வாயிலாய்
பாலரூய தொண்டுசெய்து பண்டுமின்று முன்னையே
நீலமாய கண்டனே நின்னையன்றி நித்தலும்
சீலமாய சிந்தையில் தேர்வதில்லை தேவரே.

(195)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

திருப்பாசுரம்

கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னுமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

(196)

அரிய காட்சிய ராய்த்தம் தங்கைசேர்
எரிய ரேறுகந் தேறுவர் கண்டமும்
கரியர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயினும்
பெரிய ராரறி வாரவர் பெற்றியே.

(197)

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
தந்தை யாரொடு தாயிலர் தம்மையே
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ.

(198)

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதி மாண்பும்
கேட்பான் புகிலள வில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின் றிவைகேட்க தக்கார்.

(199)

ஏதுக்க ளாலு மெடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுள னெங்கள் சோதி
மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கண் மிக்கீ ரிறையே வந்துசார் மின்களே.

(200)

ஆடும் மெனவும் மருங்கூற்ற முதைத்து வேதம்
பாடும் மெனவும் புகழல்லது பாவநீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் மறுக்கும் மெனக்கேட் டிராகில்
நாடுந் திறத்தார்க் கருளல்லது நாட்ட லாமே,

(201)

ஐ பிள்ளையார் மதுரையில் அமணர்களோடு செய்த புனல்
வாதத்தின் போது, இத்திருப்பாசுரத்தை பாடியெழுதிய
திருவேட்டைத் தம் கையாலே வைகையாற்றிலே விட அது
எதிரேறி இது பொருளென யாவருமறியக் காட்டி திருவே
ட்டகம் என்னும் தலத்தைச் சென்றடைந்தது.

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் மறிவார் சொலக்கேட்டு மன்றே (202)

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை யுலகத்தவ ரேத்தல் செய்பப்
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
சூத னெலிமாலை யென்றே கவிக்கோவை சொல்லே. (203)

பாராழி வட்டம் பகையா னலிந்தாட்ட வாடிப்
பேராழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல் பேணி
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வர்க்குப்
போராழி யீந்த புகழும் புகழுற்ற தன்றே. (204)

மாலாய வனும் மறைவல்ல நான்மு கனும்
பாலாய தேவர் பகரில்லமு தூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த
ஆலால முண்டங்கம ரர்க்கருள் செய்த தாமே. (205)

அற்றன்றி யந்தண் மதுரைத் தொகை யாக்கினு னும்
தெற்றென்று தெய்வந் தெனியார் கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப் பாங்கெதிர்வி னூரவும் பண்பு நோக்கில்
பெற்றென் றுயர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே. (206)

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தனல்ல
எல்லார்களும் பரவு மீசனை யேத்து பாடல்
பல்லார்களும் மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வாடோ ருலகளவும் வல்ல ரன்றே. (207)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெல்வேலி

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தவை மந்திர மறுமைநன்
நெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே
சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண் புறவினிற் கொன்றைபொன்
சொரிதரத் துன்றுபைம்பூம்
செருந்திசெம் பொன்மலர் திருநெல்வேலி
யுறை செல்வர்தாமே.

சாதாரி

(208)

திருச்சிறுகுடி

சாதாரி

திடமலி மதிலணி சிறுகுடி மேவிய
படமலி யரவுடை யீரே
படமலி யரவுடை யீருமைப் பணிபவர்
அடைவது மமருல கதுவே.

(209)

தெள்ளிய புனலணி சிறுகுடி மேவிய
துள்ளிய மானுடை யீரே
துள்ளிய மானுடை யீரும தொழுகழல்
உள்ளுதல் செயநல முறுமே.
திருச்சிற்றம்பலம்

(210)

திருவாலவாய்

பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத வேள்வியை நித்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லியமனெடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதுட னைய பரமனே
ஞான நின்புக மேவேண்டுந்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே.

(211)

திருவாலவாய்

புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னெடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

(212)

வெற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும்
விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியும்
கொற்றவன் றனக்கு -மந்திரி யாய
குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடைய னும்பரார் தலைவன்
உலகினி லியற்கையை யொழித்திட்டு
அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற
ஆலவா யாவது மிதுவே.

(213)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோணமலை

புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(214)

இத்திருப்பதிகம் இராமேசுவரத்திலிருந்து இத்திருத்
தலத்தை நோக்கிப் பாடியது.

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
கொள்ளமு னித்திலஞ் சமந்து
குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(215)

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
படர்ச்சடை முடியிடை வைத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல்
தனித்தபே ருருவ விழித்தழனாகந்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(216)

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்
தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்
செம்பொனு மிப்பியுஞ் சமந்து
கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(217)

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சூனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(218)

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வரும் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரிந்துயர் மௌவன் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(219)

★ ★ ★

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
இறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(220)

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
அகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவரு மறியா வண்ணமொன் னெரியாய்
உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(221)

நின்றுணுஞ் சமணு மிருந்துணுந் தேரு
நெறியலா தனபுறங் கூற
வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான்
மெல்லிய லொடுமுட னாகித்
துன்றுமொண் பௌவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
தாழ்த்துறு திரைபல மோதிக்
குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

(222)

குற்றமி லாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
உற்றசெந் தமிழார் மாலை ரைந்தும்
உரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.
திருச்சிற்றம்பலம்

(223)

இது ஈழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன்: கோணேசுவரர், இறைவி: மானுமையாள்
திருநல்லூர்ப்பெருமணம் அந்தாளிக் குறிஞ்சி
திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணம் சூடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமண மெயநம் பாணே.
(224)

தருமண லோதஞ்சேர் தண்கட னித்திலம்
பருமண லாக்கொண்டு பாவைநல் லார்கள்
வருமணங் கூட்டி மணஞ்செயு நல்லூர்ப்
பெருமணத் தான்பெண்ணோர் பாகங் கொண்டானே. (225)

அன்புறு சிந்தைய ராகி யடியவர்
நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமண மேவிநின்று
இன்புறு மெந்தை யிணையடி யேத்துவார்
துன்புறு வாரல்லர் தொண்டுசெய் வாரே.
(226)

பின்னையார் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்திலே திருமணப்
பந்தரில் சடங்கினை முற்றி எரிவலம் வரும்வேளையில், திருக்
கோயிலையடைந்து இத்திருப்பதிகம் பாடியருளினார். அப்
போது இறைவன் வகுத்துக் காட்டிய சுயஞ்சோதியில் நமச்
சிவாயத் திருப்பதிகத்தையருளிச் செய்து எல்லோரையும்
புகுவித்துத் தாமும் தம் பன்னியோடு புகுந்தருளினார்.

வல்லியந் தோலுடை யார்ப்பது போர்ப்பது
கொல்லியல் வேழத் துரிவிரி கோவணம்
நல்லிய லார்தொழு நல்லூர்ப் பெருமணம்
புல்கிய வாழ்க்கையெம் புண்ணிய னார்க்கே.
(227)

ஏறுகந் தீரிடு காட்டெரி யாடிவெண்
நீறுகந் தீர்நிரை யார்விரி தேன்கொன்றை
நாறுகந் தீர்திரு நல்லூர்ப் பெருமணம்
வேறுகந் தீருமை கூறுகந் தீரே.
(228)

சிட்டப்பட் டார்க்கெளி யான்செங்கண் வேட்டுவப்
பட்டங்கட் டுஞ்சென்னி யான்பதி யாவது
நட்டக்கொட் டாட்டரு நல்லூர்ப் பெருமணத்து
இட்டப்பட் டாலொத்தி ராலெம் பிரானிரே.
(229)

மேகத்த கண்டன்எண் தோளன்வெண் ணீற்றுமை
பாகத்தன் பாய்புலித் தோலொடு பந்தித்த
நாகத்தன் நல்லூர்ப் பெருமணத் தான்நல்ல
போகத்தன் யோகத்தை யேபுரிந் தானே.
(230)

தக்கிருந் தீரன்று தாளா லரக்கனை
உக்கிருந் தொல்க லுயர்வரைக் கீழிட்டு
நங்கிருந் தீரின்று நல்லூர்ப் பெருமணம்
புக்கிருந் தீரெமைப் போக்கரு ளீரே.
(231)

ஏலுந்தண் டாமரை யானு மியல்புடை
மாலுந்தம் மாண்பறி கின்றிலர் மாமறை
நாலுந்தம் பாட்டென்பர் நல்லூர்ப் பெருமணம்
போலுந்தங் கோயில் புரிசடை யார்க்கே.
(232)

ஆத ரமனோடு சாக்கியர் தாஞ்சொல்லும்
பேதைமை கேட்டுப் பிணக்குறு வீர்வம்மின்
நாதனை நல்லூர்ப் பெருமண மேவிய
வேதன தாள்தொழ வீடெளி தாமே.
(233)

நறும்பொழிற் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
பெறும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானே
உறும்பொரு ளாற்சொன்ன வொண்டமிழ் வல்லார்க்
கறும்பழி பாவ மவல மிலரே. (234)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவர்: சிவலோகத்தியாகேசர்

இறைவி: திருவெண்ணீற்றுமையம்மை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராண காரம்

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர் தந்த
கவுணியர்கோன் அமுதுமையான் கருதி யூட்டும்
ஏழிசையின் அமுதுண்டு, தாளம் வாங்கி
இலங்கியறித் திலச்சிவிகை யிசைய வேறி
வாழுமுய லகனகற்றிப் பந்த ரேய்ந்து,
வளர்கிழிபெற் றரவின்விட மருகற் றீர்த்து,
வீழிநகர்க் காசெய்தி, மறைக்கதவம் பிணித்து,
மீனவன்மே னியின் வெப்பு விடுவித் தாரே.

ஆரெரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன் னேற்றி,
ஆற்றிலிடும் ஏடெதிர்போ யணைய வேற்றி,
ஓரமண ரொழியாமே கழுவி லேற்றி,
ஓதுதிருப் பதிகத்தால் ஓடமேற்றிக்,
காருதவும் இடிபுத்தன் தலையி லேற்றிக்,
காயாத பணையின்முது கனிக ளேற்றி
ஈரமிலா அங்கமுயி ரெய்த வேற்றி,
இலங்குபெரு மணத்தரணை எய்தி னாரே.

— உமாபதிசிவாசாரியார்

கோழித் தேவருக்கு மங்களம்

— நற்சிந்தனை

உ
திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிச்செய்த
தேவாரம்

நான்காந் திருமுறை

திருவதிகைவீரட்டானம்

கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயின வாறு விலக்கிவீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பின்பாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றுகுதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (235)

நெஞ்சம்முமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையாதொரு போதுமிருந்தறியேன்
வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடர்
அஞ்சேலு மென்னீர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே. (236)

ஊ சமணசமயத்திற் சேர்ந்திருந்த மருணீக்கியாரைப் பீடித்
திருந்த சூலை நோய் மருந்தினாலும் மந்திரத்தினாலும் தீராது
இத்திருப்பதிகம் பாடத் தீர்ந்தது. இதனைப் பத்திரிததை
யுடன் ஓதுபவர்கள் தமக்கு ஏற்படும் வயிற்றுவலி நீக்கிக்
குணமடைகிறார்கள்.

திரு - 4

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேமக் காட்செய்து வாழலுற்றார்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுகந் தீர்சுற்றும் வெண்டலை கொண்டு
அணிந்திரடி கேள்அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(237)

முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினுள்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னைஅடி யேனுமக் காணும்பட்டேன்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னைஅடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தங்கடன் ஆவதுதான்
அன்னநடை யார்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(238)

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்
கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்றுசொல்லி
நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புனல் ஆர்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(239)

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்திங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலர்ந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(240)

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒன்பொருளும்
ஒருவர்தலை காவல் இலாமையினால்
வயந்தேமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
பறித்துப்புரட் டிஅறுத் தீர்த்திடநான்
அயர்ந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(241)

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
வஞ்சம்மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்
சலித்தால் ஒருவர்துணை யாருமில்லைச்
சங்கவெண்குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்
கலித்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே
கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதினன்
அலுத்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(242)

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்
புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்
துன்பேகவ லையினி யென்றிவற்றை
நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடர்
என்போலிகள் உம்மை யினித்தெளியார்
அடியார் படுவ திதுவேயாகில்
அன்பேஅமை யும்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(243)

போர்த்தாயங்கோ ரானையின் ஈருரிதோல்
புறங்கா டரங்காநட மாடவல்லாய்
ஆர்த்தான் அரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட்டருள் செய்த அதுகருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார்புனல் சூழ்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(244)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது நடுநாட்டிலுள்ளது.

இறைவர்: அதிகைவீரட்டநாதர் இறைவி: திருவதிகைநாயகி

திருவதிகைவீரட்டானம்

காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்த்திங்கட் குளாமணியும்
வண்ண உரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ண லரன்முர னேறும் அகலம் வளைய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சவதி யாதொன்றுமில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை. (245)

திருவையாறு

காந்தாரம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்கமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்றபோது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்.
கண்டேனவர்திருப் பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன் (246)

திருவாரூர்

காந்தாரம்

நீறுமெய் பூசவல் லானு நினைப்பவர் நெஞ்சத்து ளானும்
ஏறுகந் தேறவல் லானு மெரிபுரை மேனியி னானும்
நாறு கரந்தையி னானு நான்மறைக் கண்டத்தி னானும்
ஆறு சடைக்கரந் தானு மாரு ரமர்ந்தவம் மானே. (247)

திருவாரூர்

காந்தாரம்/குறிஞ்சி

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த
மேனியான் தாள்தொழாதே
உய்யலா மென்றெண்ணி யுறிதூக்கி
உழிதந்தென் னுள்ளம் விட்டுக்
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ
மயிலாலு மாரு ரரைக்
கையினாற் றொழாதொழிந்து கனியிருக்கக்
காய்கவர்ந்த கள்வனேனே. (248)

திருக்கச்சியேகம்பம்

காந்தாரம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்ப்பால்
விரவாடும் பெருமானை வீடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினி லனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. (249)

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வாணோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி யைம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே, (250)

அண்டமா யாதியா யருமறையொ டைம்பூதப்
பிண்டமா யுலகுக்கோர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர்தா மலர்தூவிச் சொன்மாலை புனைகின்ற
இண்டைசேர் சடையானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. (251)

அடுத்தானை யுரித்தானை யருச்சுணற்குப் பாகபதம்
கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சுனைமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தானைத் தடுத்தானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. (252)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

திருவங்கமலை

சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய் — தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீவணங்காய் (253)

“செல்கதி காட்டிடப் போற்றும் திரு அங்கமலை” என்று
கிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ள இத் திருப்பதிகத்தைப் படனஞ் செய்
பவர் பிறவி எடுத்ததன் பயனைப் பெறுவார்கள்.

கண்காள் காண்மின்களோ — கடல்
நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை
எண்டோள் வீசிநின் றூடும்பி ரான்றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ. (254)

செவிகாள் கேண்மின்களோ — சிவன்
எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பி ரான்றிற மெப்போதும்
செவிகாள் கேண்மின்களோ. (255)

மூக்கே நீமுரலாய் — முது
காடுறை முக்கண்ணை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மனாளை
மூக்கே நீமுரலாய். (256)

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் — மத
யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்துகண்டாய். (257)

நெஞ்சே நீநினையாய் — நிமிர்
புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்கைம னானை
நெஞ்சே நீநினையாய். (258)

கைகாள் கூப்பித்தொழிர் — கடி
மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழிர். (259)

ஆக்கை யாற்பயனென் — அரன்
கோயில் வலம்வந்து
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னுதஇல்
ஆக்கையாற் பயனென். (260)

கால்க ளாற்பயனென் — கறைக்
கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
கால்களாற் பயனென். (261)

உற்ற ராருளரோ — உயிர்
கொண்டு போம்பொழுது
குற்ற லத்துறை கூத்தனல் லானமக்கு
உற்ற ராருளரோ. (262)

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ — ஈசன்
பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று
இறுமாந் திருப்பன்கொலோ. (263)

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் — திரு
மாலொடு நான்முகனும்
தேடிக் தேடொணத் தேவனை யென்னுளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன். (264)
திருச்சிற்றம்பலம்

பொது நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் காந்தாரபஞ்சமம்
திருச்சிற்றம்பலம்
சோற்றுனை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுனைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
ற்றுனைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
ற்றுனை யாவது நமச்சி வாயவே. (265)

அமணர் சொற் கேட்ட பல்லவ அரசன் மருணீக்கியாரைக்
கல்லுடன் கட்டி கடலில் பாய்ச்சப் பணித்தான். அப்போது
அவர் திருவைந்தெழுத்தை துதிப்பவராய் இத் திருப்பதிகத்தைப்
பாட அக்கல்லே தெப்பமாகத் திருப்பாதிரிப்புலியூரில் கரை
யேறினர்.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

(266)

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகில்அவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

(267)

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்.
அடுக்கற்கிழக் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

(268)

வெந்தநீ றருங்கலம் வீரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

(269)

சலமில்ன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமில் னாடொறு நல்கு வானலன்
குலமில் ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

(270)

வீடினா குலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்தெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினேன் ஓடிச்சென் றருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே.

(271)

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது.
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

(272)

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர னாதல் திண்ணமே
அந்தெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

(273)

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்து
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

(274)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பழந்தக்கராகம்

சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்வினங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டிகழ்வானே.

(275)

வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெனிய அழலோம்பும் அப்பூதிக்
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே.

(276)

திருச்சிற்றம்பலம்

போது ௭

விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்

இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி குடுவர்
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவ ரூர்வது தானே.

(277)

● திங்களுரிலே, அப்பூதியடிகள் அப்பரடிகளுக்குத் திருவமுது
செய்விக்கவிரும்பி மைந்தன் மூத்த திருநாவுக்கரசை வாழைக்
குருத்து அரிந்துவர அனுப்பினார். அப்போ அவர் பாம்பு திண்டி
யிறந்தார். அதனை அறிந்த அப்பமூர்த்தி சுவத்தை நிவாலயத்
துக்குக் கொணர்வித்து இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடியருள அவர்
உயிர் பெற்று எழுந்தார்.

இரண்டுகொ லாமிமை யோர்தொழு பாதம்
இரண்டுகொ லாமிலங் குங்குழை பெண்ணுண்
இரண்டுகொ லாமுரு வஞ்சிறு மாண்மழு
இரண்டுகொ லாமவ ரெய்தின தாமே.

(278)

மூன்றுகொ லாமவர் கண்ணுத லாவன
மூன்றுகொ லாமவர் குலத்தின் மொய்யிலை
மூன்றுகொ லாங்களை கையது விண்ணுண்
மூன்றுகொ லாம்புர மெய்தன தாமே.

(279)

நாலுகொ லாமவர் தம்முக மாவன
நாலுகொ லாஞ்சன னம்முதற் றேற்றமும்
நாலுகொ லாமவ ரூர்தியின் பாதங்கள்
நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே.

(280)

அஞ்சுகொ லாமவ ராடர வின்படம்
அஞ்சுகொ லாமவர் வெல்புல னாவன
அஞ்சுகொ லாமவர் காய்ப்பட் டான்களை
அஞ்சுகொ லாமவ ராடின தாமே.

(281)

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவர் தம்மக னார்முகம்
ஆறுகொ லாமவர் தார்பிசை வண்டின்கால்
ஆறுகொ லாஞ்சவை யாக்கின தாமே.

(282)

ஏழுகொ லாமவ ருழி படைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்ட விருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ராளு முலகங்கள்
ஏழுகொ லாமிசை யாக்கின தாமே.

(283)

எட்டுக்கொ லாமவ ரீறில் பெருங்குணம்
எட்டுக்கொ லாமவர் குடு மினமலர்
எட்டுக்கொ லாமவர் தோளினை யாவன
எட்டுக்கொ லாந்திசை யாக்கின தாமே.

(284)

ஒன்பது போலவர் வாசல் வகுத்தன
ஒன்பது போலவர் மார்பினி னூலிழை
ஒன்பது போலவர் கோலக் குழற்சடை
ஒன்பது போலவர் பாரிடந் தானே.

(285)

பத்துக்கொ லாமவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
பத்துக்கொ லாமெயி றுந்நெரிந் துக்கன
பத்துக்கொ லாமவர் காய்ப்பட் டான்றலை
பத்துக்கொ லாமடி யார்செய்கை தானே.

(286)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

திருவாதிரைத்திருப்பதிகம்

குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துவிதான மணிப்பொற்கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர்குழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோல வெண்டலைமலை விரதிகள்
அத்தனா ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(287)

நணியார்சேயார் நல்லார்தீயார் நாடோறும்
பிணிதான்றிரு மென்றுபிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியேபொன்னே மைந்தாமனா லவென்பார்கட்கு
அணியானா ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(288)

வீதிகடோறும் வெண்கொடியோடு விதானங்கள்
சோதிகள்விட்டுச் சுடர்மாமணிக ளொளிர்தோன்றச்
சாதிகளாய பவளமுழுத்துத் தாமங்கள்
ஆதியாரு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(289)

திருவாரூரில் திருவாதிரைத் திருநாள் திருவிழாவைச்
சேவித்து மகிழ்ந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாரை, திருப்புகலூரிலே
முருகநாயனார் திருமடத்திலே சந்தித்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி
நாயனார் “அப்பரே நீர் வரும் நாளில் திருவாரூரிலே நடந்த
சிறப்பைச் சொல்லும்” என, அப்பர் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடி
யருளினார்.

குணங்கள்பேசிக் கூடிப்பாடித் தொண்டர்கள்
பிணங்கித்தம்பிற் பித்தரைப்போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கிநின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்கனா ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

(290)

நிலவெண்சங்கும் பறையும்மார்ப்ப நிற்கில்லாப்
பலருமிட்ட கல்லவடங்கள் பரந்தெங்கும்
கலவமஞ்ஞை காடென்றெண்ணிக் களித்து வந்து
அலமராரு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(291)

விம்மாவெருவா விழியாத்தெழியா வெருட்டுவார்
தம்மாண்பிலராய்த் தரியார் தலையான் முட்டுவார்
எம்மானீச நெந்தையெ னப்ப நென்பார்க்கு
அம்மானா ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(292)

செந்துவர்வாயார் செல்வனசேவடி சிந்திப்பார்
மைந்தர்களோடு மங்கையர்கூடி மயங்குவார்
இந்திரனாதி வானவர்கித்த ரெடுத்தேத்தும்
அந்திரனா ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(293)

முடிகள்வணங்கி மூவாதார்கண் முன்செல்ல
அடிகொள்வேய்த்தோள் வானரமங்கையர் பின்செல்லப்
பொடிகள்பூசிப் பாடும்தொண்டர் புடைசூழ
அடிகளாரு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(294)

துன்பநும்மைத் தொழாதநாள்க ளென்பாரும்
இன்பநும்மை யேத்துநாள்க ளென்பாரும்
நும்பினெம்மை நுழையப்பணியே யென்பாரும்
அன்பனா ராதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(295)

பாருள்பெளவத் தானேப்பத்தர் பணிந்தேத்தச்
சீருள்பாட லாடலறாத செம்மாப்பார்ந்து
ஒருரொழியா துலகமெங்கு மெடுத்தேத்தும்
ஆருரன்ற னாதிரைநாளா லதுவண்ணம்.

(296)

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநேரிசை

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி
எத்தினாற் பத்திசெய்கே நெண்ணை யிகழவேண்டா
முத்தனே முதல்வாதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவுன் னுடல்காண்பா னடியனேன் வந்தவாறே.

(297)

திருக்கடவுர் வீரட்டம்.

திருநேரிசை

பெரும்புலர் காலைமூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங்கார்வத்தை யுள்ளேவைத்து
விரும்பிநல் விளக்குத்தூபம் விதியின விடவல் லார்க்குக்
ககும்பினிற் கட்டிபோல்வார் கடலூர்வீ ரட்டனாரே.

(298)

திருவொற்றியூர்.

திருநேரிசை

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளா வுள்ளத்தோர் கொடுமை வைத்துக்
காம்பிலா முழைபோலக் கருதிற்றே முகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த் தேரைபோலப் பலபல நினைக்கின்றேனை
ஓம்பிநீ யுய்யக்கொள்ளா யொற்றியூ ருடையகோவே.

(299)

மனமெனும் தோணிபற்றி மதியெனும் கோலையுன்றிச்
சினமெனும் சரக்கையேற்றிச் செறிகட லோடும்போது
மதனெனும் பாறைதாக்கி மறியும்போ தறியவொண்ணது
உனையுனு முணர்வைநல்கா யொற்றியூ ருடையகோவே.

(300)

திருவாவடுதுறை

திருநேரிசை

மாயிரு ஞாலமெல்லா மலரடி வணங்கும் போலும்
பாயிருங் கங்கையானைப் படர்சடை வைப்பர்போலும்
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல லூரர்க்கம்பொன்
ஆயிரங் கொடுப்பர்போலு மாவடு துறையனாரே.

(301)

திருவண்ணாமலை

திருநேரிசை

ஓதிமா மலர்கள் தூவி உமையவள் பங்காமிக்க
சோதியே துளங்கு மெண்தோட் சுடர்மழுப் படையினுனே
ஆதியே அமரர்கோவே அணியனா மலையுளானே
நீதியால் நினையல்வால் நினையுமா நினைவிலேனே.

(302)

திருநலிபள்ளி

திருநேரிசை

துஞ்சிருள் காலைமலை தொடர்ச்சியை மறந்திராதே
அஞ்செழுத் தோதிநாளு மரனடிக் கன்பதாகும்
வஞ்சனைப் பாற்சோருக்கி வழக்கிலா வமணர்தந்த
நஞ்சமு தாக்குவித்தார் நலிபள்ளி யடிகளாரே.

(303)

திருநாகைக்காரோணம்

திருநேரிசை

மனைவிதாய் தந்தைமக்கள் மற்றுள சுற்றமென்னும்
வினையுளே விழுந்தழுந்தி வேதனைக் கிடமாகாதே
கனையுமா கடல்குழ்தானை மன்னுகா ரோணத்தானே
நினையுமா வல்லீராகி லுய்யலா நெஞ்சினீரே.

(304)

பொது

தனித்திருநேரிசை

கள்ளனேன் கள்ளத்தொண்டாய்க் காலத்தைக்
கழித்துப்போக்கித்
தெள்ளியே னுகிநின்று தேடினே
ஐடிக்கண்டேன்
உள்குவா ருள்கிறெல்லா முடனிருந்
தறிதியென்று
வென்கினேன் வெள்கிநானும் விலாவிறச்
சிரித்திட்டேனே.

(305)

பொது

தனித்திருநேரிசை

மெய்ம்மையா முழுவைச்செய்து விருப்பெனும்
வித்தைவித்திப்
பொய்ம்மையாங் களையெவாங்கிப் பொறையெனு
நீரைப்பாய்ச்சித்
தம்மையு நோக்கிக்கண்டு தகவெனும்
வேலியிட்டுச்
செம்மையு ணிற்பராகிற் சிவகதி
வினையுமன்றே.

(306)

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே.

(307)

கோமில்

(திருவிருத்தம்)

கொல்லி

பாளே யுடைக்கமு கோங்கிப்பன்
மாட நெருங்கியெங்கும்
வாளே யுடைப்புனல் வந்தெறி
வாழ்வயற் றில்லைதன்னுள்
ஆள யுடைக்கழற் சிற்றம்
பலத்தர னுடல்கண்டாற்
பீளே யுடைக்கண்க ளாற்பின்னைப்
பேய்த்தொண்டர் காண்பதென்னே.

(308)

பொருவுடை யொன்றுடைப் புண்ணிய மூர்த்தி புலியதளன்
உருவுடை யம்மலை மங்கை மணை னுலகுக்கெல்லாம்
திருவுடை யந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
திருவடி யைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே.

(309)

வைச்ச பொருணமக் காகுமென் றெண்ணி நமச்சிவாய
அச்ச மொழிந்தே னணிதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
பிச்சன் பிறப்பிலி பேர்நந்தி யுந்தியின் மேலசைத்த
கச்சி னழகுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே.

(310)

செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற
தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள்
கண்டு மகிழ்ந்து நிற்க
நெய்ஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொத்த
நீல மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக்
கண்கொண்டு காண்ப தென்னே.

(311)

ஊனத்தை நீக்கி யுலகறிய

வென்னை யாட்கொண்டவன்

தேனெஞ் தெனக்கினி யான்றில்லைச்

சிறறம் பலவெனங்கோன்

வானத் தவருய்ய வன்னஞ்சை

யுண்டகண் டத்திலங்கும்

ஏனத் தெயிறுகண் டாற்பின்னைக்

கண்கொண்டு காண்பதென்னே.

(312)

கோயில்

திருவிருத்தம்

கொல்லி

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்

செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல் லானைச்செந் தீழுமங்கத்

திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப்

பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே.

(313)

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க னந்தமக் கூனமில்லைக்

கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடியவற்காய்ச்

சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிறறம் பலத்துநட்டம்

என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே.

(314)

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குயின்னகிரிப்பும்

பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்

இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்

மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தெயிந்த மாநிலத்தே.

(315)

படைக்கல மாகவுன் னுமத் தெழுத்தஞ்செ னூவிற்கொண்டேன்

இடைக்கல மல்லெனெழுபிறப் புழுமுனக் காட்செய்கின்றேன்

துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்தா நீறணிந்துன்

அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிறறம் பலத்தரனே.

(316)

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்துசெந்தேன்

முந்திப் பொழிவன் முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு

பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்புகுன்றி

அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே.

(317)

ஓதிய ஞானமும் ஞானப் பொருளு மொலிசிறந்த

வேதியர் வேதமும் வேள்வியு மாவன விண்ணுமண்ணும்

சோதியுஞ் செஞ்சுடர் ஞாயிறு மொப்பன தூமதியோடு

ஆதியு மந்தமு மானவை யாற னடித்தலமே.

(318)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருவிருத்தம்

சுன்றாரு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் ரேன்றினராய்

முன்றா யுலகம் படைத்துகந் தான்மனத் துள்ளிருக்க

ஏன்றா னிமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்

தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் றன்னடி யோங்களுக்கே.

(319)

வைத்த பொருணமக் காமென்று சொல்லி மனத்தடைத்துச்

சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமவென் றிருக்கினல்லால்

மொய்த்த கதிர்மதி போல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர்

அத்த னருள்பெற லாமோ வறிவினாப் பேதைநெஞ்சே.

(320)

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினைபுங் கருத்துடையேன்

உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னுமம் பயின்றே னுனதருளால்

திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்

தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரரனே.

(321)

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே

வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுகிவ் வையகத்தே

தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்

செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த தீவண்ணனே.

(322)

மண்பாத லம்புக்கு மால்கடன் மூடிமற் றேழுலகும்

விண்பா றிசைகெட் டிருசுடர் வீழினு மஞ்சல்நெஞ்சே

திண்பா னமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்

கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே.

(323)

திருந்தா வமணர்தந் தீநெறிப்
பட்டுத் திகைத்துமுத்தி
தருந்தா ளிணைக்கே சரணம்
புகுந்தேன் வரையெடுத்த
பொருந்தா வரக்க னுடனெரித்
தாய்பா திரிப்புவிழர்
இருந்தா யடியே னினிப்பிற
வாமல்வந் தேன்றுகொள்ளே.

(324)

திருச்சத்திமுற்றம்

திருவிருத்தம்

கோவாய் முடுகி யடுதிற் கூற்றங்
குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை
போகவிடில்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங்
குந்தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ்
கிவக்கொழுந்தே.

(325)

திருக்கச்சியேகம்பம்

திருவிருத்தம்

கருவுற்ற நான்முத லாகவுன்
பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ னுள்ளமும் நானும்
கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால
வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங்
காய்கச்சி யேகம்பனே.

(326)

திருவாரூர்

திருவிருத்தம்

குலம்பலம் பாவரு குண்டர்முன்
னேநமக் குண்டுகொலோ
அலம்பலம் பாவரு தண்புன
லாரு ரவிர்சடையான்
கிணம்பலம் பாவரு சேவடி
யான்றிரு மூலட்டானம்
புலம்பலம் பாவரு தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே.

(327)

திருத்தாங்கானைமாடம்

திருவிருத்தம்

பொன்னூர் திருவடிக் கொன்றுண்டு
விண்ணப்பம் போற்றி செய்யும்
என்னுவி காப்பதற் கிச்சையுண்
டேவிருங் கூற்றகல
மின்னூரு மூவிசைச் சூலமென்
மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்னூர் கடந்தையுட் டீங்காணை
மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே.

(328)

பொது

தனித்திருவிருத்தம்

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப
மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு
மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிவென் விரிகடர்
வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்டு
ஊனமொன் றில்லா வொருவனுக்
காட்பட்ட வுத்தமர்க்கே

(329)

சிவனெனு நாமத் தனக்கே
யுடையசெம் மேனியெம்மான்
அவனென யாட்கொண் டளித்திடு
மாகி லவன்றையான்
பவனெனு நாமம் பிடித்துத்
திரிந்துபன் னுழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னு ளழைப்பொழி
யானென் நெதிர்ப்படுமே.

(330)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாந் திருமுறை

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

(331)

அல்ல லென்செயும் அருவினே யென்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்கு
எல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே.

(332)

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே.

(333)

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுத லாய ஒருவனைப்
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனே.

(334)

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மான்மறி
இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாவொன்
சிட்டர் வாழ்தில்லை யம்பலக் கூத்தனை
எட்ட னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே.

(335)

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலாம் ஆளக் கொடுத்தவென்
ஆணியைச் செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
தாணு வைத்தமி யேன்மறந் துய்வனே.

(336)

பித்த னைப்பெருங் காடரங் காவுடை
முத்த னைமுனை வெண்மதி சூடியைச்
சித்தனைச் செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனே.

(337)

நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்
ஓதி யையொரு வர்க்கும் அறிவொணச்
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனி னம்பலத்து
ஆதி யையடி யேன்மறந் துய்வனே.

(338)

மைகொள் கண்டனென் தோளன்முக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிற்றம்ப லத்தெங்கள்
ஐய னையடி யேன்மறந் துய்வனே.

(339)

முழுதும் வானுல கத்துள தேவர்கள்
தொழுதும் போற்றியும் தூயசெம் பொன்னினால்
எழுதி மேய்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தனை
இழுதை யேன்மறந் தெங்ஙன முய்வனே.

(340)

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரனை
வாரு லாமுலை மங்கை மனாளைத்
தேரு லாவிய தில்லையுட் கூத்தனை
ஆர்கி லாஅமு தைமறந் துய்வனே.

(341)

ஓங்கு மால்வரை ஏந்தலுற் றுன்சிரம்
வீங்கி விம்முற ஊன்றிய தாளினான்
தேங்கு நீர்வயல் சூழ்தில்லைக் கூத்தனைப்
பாங்கி லாத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனே.

(342)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடைமருதூர்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கலியீ னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளும் அரகினும்
இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே. (343)

திருக்கடம்பூர்

திருக்குறுந்தொகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்படி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே. (344)

திருஇன்னம்பர்

திருக்குறுந்தொகை

என்னி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்மினி யானொரு வன்னுள்ள்
என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்கு
என்னு ளேநிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே. (345)

திருக்கச்சியேகம்பம்

திருக்குறுந்தொகை

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகாண் நெஞ்சமே
வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை ஏகம்பன்
தொண்ட னாய்த்திரி யாய்துயர் தீரவே. (346)

திருவாய்மூர்

திருக்குறுந்தொகை

எங்கே யென்னை யிருந்திடந் தேடிக்கொண்டு
அங்கே வந்தடை யாள மருளினார்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வாவென்று போனாரதென்கொலோ. (347)

திருநீலக்குடி

திருக்குறுந்தொகை

வைத்த மாடும் மனைவியு மக்கள்நீர்
செத்த போது செறியார் பிரிவதே
நித்த நீலக் குடியர னேந்நினை
சித்த மாகிற் சிவகதி சேர்திரே. (348)

கல்லி னோடெனைப் பூட்டி அமண்கையர்
ஓல்லை நீர்புக நூக்கவென் வாக்கினால்
நெல்லு நீள்வயல் நீலக் குடியரன்
நல்ல நாமம் நவிறிதெய்த் தேனன்றே. (349)

திருச்சேறை

திருக்குறுந்தொகை

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வார்சடை வேத விழுப்பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிரம் பால்வந்து வைகவே. (350)

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

திருக்குறுந்தொகை

உள்ள முள்கி யுகந்து சிவனென்று
மெள்ள வுள்க வினைகெடு மெய்ம்மையே
புள்ளி னார்பணி புள்ளிருக்கு வேளூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே (351)

திருமருகல்

திருக்குறுந்தொகை

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே. (352)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

தனித்திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு னெந்தை யிணையடி நீழலே. (353)

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் நேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே. (354)

ஆளா னார்க்கா ளானாரை யடைந்துய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார்
தோளா தசுரை யோதொழும் பர்செவி
வாளா மாய்ந்துமண் ணாகிக் கழிவரே. (355)

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சுமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே. (356)

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே. (357)

குறிக ளும்மடை யாளமுங் கோயிலும்
நெறிக ளும்மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஓதிலும்
பொறியி லீர்மன மென்கொல் புகாததே. (358)

● பல்லவ அரசனின் கட்டளை ப்படி சமணர்களால்
நீற்றறையில் விட்டுப் பூட்டப் பெற்ற மருணிக்கியார் சிவபிரா
னுடைய திருவடிநிழலைத் தலைக்கொண்டு இத்திஹப்பதிகத்தைப்
பாடினார். அந்நீற்றறை வீணாகானமும், சந்திரனும், தென்றலும்,
இளவேனிலும், பொய்கையும் போலக்குளிர்த்தது.

காழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே. (359)

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
தொழுது போற்றினின் றேனையும் சூழ்ந்துகொண்டு
உழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்டு
இழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே. (360)

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் னாரசடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுந் ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே. (361)

விறகிற் றியினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவ கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே. (362)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

பாவநாசத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவ மும்பழி பற்றற வேண்டுவிர்
ஆவில் அஞ்சுகந் தாடு மவன்கழல்
மேவ ராய்பிக வும்மகிழ்ந் துள்குமின்
காவ லாளன் கலந்தருள் செய்யுமே. (363)

கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்
ஓங்கு மாகட லோதநீ ராடிலென்
எங்கும் ஈசனெ னுதவர்க் கில்லையே. (364)

பட்ட ராகிலென் சாத்திரங் கேட்கிலென்
இட்டு மட்டியு மீதொழில் பூணிலென்
எட்டு மொன்று மிரண்டும் அறியிலென்
இட்ட மீச னெனாதவர்க் கில்லையே.

(365)

வேத மோதிலென் வேள்விகள் செய்கிலென்
நீதி நூல்பல நித்தல் பயிற்றிலென்
ஓதி அங்கமோ ராறு முணரிலென்
ஈச னெயுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே.

(366)

காலை சென்று கலந்துநீர் மூழ்கிலென்
வேலை தோறும் விதிவழி நிற்கிலென்
ஆலை வேள்வி யடைந்தது வேட்கிலென்
ஏல ஈசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே.

(367)

கான நாடு கலந்து திரியிலென்
ஈன மின்றி இரும்பவஞ் செய்யிலென்
ஊனை யுண்ட லொழிந்துவான் நோக்கிலென்
ஞான னென்பவர்க் கன்றிநன் கில்லையே.

(368)

கூட வேடத்த ராகிக் குழுவிலென்
வாடி யூனை வருத்தித் திரியிலென்
ஆடல் வேடத்த னம்பலக் கூத்தனைப்
பாட லானர்க்கல் லாற்பய னில்லையே.

(369)

நன்று நோற்கிலென் பட்டினி யாகிலென்
குன்ற மேறி இருந்தவஞ் செய்யிலென்
சென்று நீரிற் குளித்துத் திரியிலென்
என்று மீசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே.

(370)

கோடி தீர்த்தங் கலந்து குளித்தவை
ஆடி னாலும் அரனுக்கன் பில்லையேல்
ஓடு நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி
மூடி வைத்திட்ட மூர்க்கனோ டொக்குமே.

(371)

மற்று நற்றவஞ் செய்து வருத்திலென்
பொற்றை யுற்றெடுத் தானுடல் புக்கிறக்
குற்ற நற்குரை யார்கழற் சேவடி
பற்றி லாதவர்க் குப்பய னில்லையே.

(372)

திருச்சிற்றம்பலம்

யோது

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

(373)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறுந் திருமுறை

கோயில்

பெரிய திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

(374)

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்

அருமருந்தை அகன்ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி
வருந்துணையும் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு

வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்

பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ராணைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

(375)

திருவதிகை வீரட்டானம் போற்றித்திருத்தாண்டகம்

எல்லாம் சிவனென்ன நின்றாய் போற்றி

எரிசுடராய் நின்ற இறைவா போற்றி

கொல்லார் மழுவாட் படையாய் போற்றி

கொல்லுங்கூற் றென்றை யுதைத்தாய் பேரற்றி

கல்லாதார் காட்சிக் கரியாய் போற்றி

கற்றா ரிடும்பை களைவாய் போற்றி

வில்லால் வியனரணம் எய்தாய் போற்றி

வீரட்டங் காதல் விமலா போற்றி.

(376)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம் (திருவடிகள்) திருவடித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும் மடி

அருமறையான் சென்னிக் கணியா மடி

சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் மடி

சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரண மடி

பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் மடி

பதினெண் கணங்களும் பாடும் மடி

திரைவிரவு தென்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

(377)

நாயனார் இத்திருத்தலத்தில் திருத்தொண்டியற்றும்
நாள்களில், திருவடிப் பெருமையை விளக்கும் இத் திருவடித்
திருத்தாண்டகத்தைத் தம்உளத்து மீதூர்ந்த பேரன்பினால்
அருளிச்செய்தார்.

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகா வடி

குறைந்தடைந்தார் ஆழாமைக் காக்கும் மடி.

படுமுழுவம் பாணி பயிற்றும் மடி

பதைத்தெழுந்த வெங்குற்றைப் பாய்ந்த வடி

கடுமுரணே றூர்ந்தான் கழற்சே வடி

கடல்வையங் காப்பான் கருதும் மடி

நெடுமதியங் கண்ணி யணிந்தா னடி.

நிறைகெடில வீரட்டம் நீங்கா வடி.

(378)

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகா வடி

வஞ்ச வலைப்பாடொன் றில்லா வடி

கைதொழுது நாமேத்திக் காணும் மடி

கணக்கு வழக்கைக் கடந்த வடி

நெய்தொழுது நாமேத்தி ஆட்டும் மடி

நீள்விசும்பை ஊடறுத்து நின்ற வடி

தெய்வப் புனற்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

(379)

அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்கும் மடி

அழகெழுத லாகா அருட்சே வடி

சுரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்த வடி

சோமனையும் காலனையுங் காய்ந்த வடி

பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும் மடி

பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்ல வடி

திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

(380)

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்ற வடி

ஊழிதோ றாழி உயர்ந்த வடி

பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும் மடி

புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்ல வடி

இருநிலத்தார் இன்புற்றங் கேத்தும் மடி

இன்புற்றார் இட்டபூ ஏறும் மடி

திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

(381)

திருமகட்குச் செந்தா மரையா மடி.

சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் வினைக்கும் மடி.
பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய் நின்ற வடி.

புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவ் வடி.
உருவிரண்டு மொன்றோடொன் றெவ்வா வடி.

உருவென் றுணரப் படாத வடி.
திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி.
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி. (382)

உரைமலை யெல்லா முடைய வடி.

உரையா லுணரப் படாத வடி.
வரைமாதை வாடாமை வைக்கும் மடி.

வானவர்கள் தாம்வணங்கி வாழ்த்தும் மடி.
அரைமாத் திரையி லடங்கும் மடி.

அகலம் அளக்கிற்பா ரில்லா வடி.
கரைமாங் கலிக்கெடில நாடன் னடி.
கமழ்வீரட் டானக் காபாலி யடி. (383)

நறுமலராய் நாளும் மலர்ச்சே வடி.

நடுவா யுலக நாடாய வடி.
செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்ற வடி.
தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்த வடி.
மறுமதியை மாசு கழுவும் மடி.

மந்திரமுந் தந்திரமும் ஆய வடி.
செறிகெடில நாடர் பெருமா னடி.
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி. (384)

அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லாவடி.

அடியார்கட் காரமுத மாய வடி.
பணிபவர்க்குப் பாங்காக வல்ல வடி.
பற்றற்றார் பற்றும் பவன் வடி.
மணியடி பொன்னடி மாண்பா மடி.
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்ல வடி.
தணிபாடு தண்கெடில நாடன் னடி.
தகைசார் வீரட்டத் தலைவன் னடி. (385)

அந்தா மரைப்போ தலர்ந்தவ் வடி.

அரக்கனையும் ஆற்ற வழித்தவ் வடி.
முந்தாகி முன்னே முனைத்தவ் வடி.
முழங்குழலாய் நீண்டளம் மூர்த்திய் யடி.
பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன் னடி.

பவளத் தடவரையே போல்வா னடி.
வெத்தார் சுடலைநீ ருடும் மடி.
வீரட்டங் காதல் விமலன் னடி. (386)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காளத்தி

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான்
ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான்
பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்
காளத்தி யான்அவனென் கண்ணு ளானே. (387)

திருதல்லூர்

திருத்தாண்டகம்

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
கிணந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வாஞோர்
இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வானே. (388)

திருக்கருகாவூர்

திருத்தாண்டகம்

வித்தாம் முளையாகும் வேரே தானும்
வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற
பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம்
பான்றிறமு மாம்பரஞ் சோதி தானும்
தொத்தாம் அம்ரர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்
தோன்றுகென் உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கத்தாம் அடியேற்குக் காணா காட்டுங்
கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே.

(389)

திருப்புவணம்

திருத்தாண்டகம்

வடியேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றும்
காநில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுநிலைப் போர்வை தோன்றும்
எழில்திகழந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் புவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (390)

திருஆலவாய்

திருத்தாண்டகம்

முளைத்தானே யெல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண் திங்கள்
வளைத்தானே வல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா நாணக் கோத்துத்
துளைத்தானேச் சுடுசரத்தால் துவள நீரூத்
தூழுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித்
திளைத்தானேத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

(391)

வாயானே மனத்தானே மனத்துள் நின்ற
கருத்தானேக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத்
தூயானேத் தூவெள்ளை யேற்றான் தன்னைச்
கடர்த்திங்கட் சடையானேத் தொடர்ந்து நின்றென்
தாயானேத் தவமாய தன்மை யானேத்
தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும்
சேயானேத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

(392)

திருநள்ளாறு

திருத்தாண்டகம்

குலங்கொடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் தன்னைக்
குலவரையின் மடப்பாவை யிடப்பாலானே
மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட
மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானேச்
சலங்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னும்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானே
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வானே.

(393)

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க
இராவணனை யிருபதுதோள் நெரிய லுன்றி
உறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே
உற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் தன்னை
மறவாதார் மனத்தென்றும் மன்னி னானே
மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்
நலுவார்செஞ் சடையானே நள்ளாற் றானே
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வானே.

(394)

திருமறைக்காடு

திருத்தாண்டகம்

தூண்டு கடரனைய சோதி கண்டாய்
தொல்லமரர் குளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
திரு. - 8

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மனாள் தானே.

(395)

கள்ளி முதுகாட்டி லாடி கண்டாய்
காலனையுங் காலாற் கடந்தான் கண்டாய்
புள்ளி யுழைமானின் தோலான் கண்டாய்
புலியுரிசே ராடைப் புனிதன் கண்டாய்
வெள்ளிமிளிர் பிறைமுடிமேற் குடி கண்டாய்
வெண்ணீற்றுள் கண்டாய்நஞ் செந்தின் மேய
வள்ளி மனாள்முகத் தாதை கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மனாள் தானே.

(396)

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
உள்ளக் கிழியி னுரு வெழுதி
உயிரா வணஞ்செய்திட் டுன்கைத் தந்தால்
உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
அயிரா வணமேருது ஆன்ஏறு ஏறி
அமரர்நா டாளாதே ஆரு ராண்ட
அயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின்
அருட்கண்ணால் நோக்காதார் அல்லாதாரே.

(397)

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை
கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன்றாகி
உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்னால்
வளர்க்கப்பட்ட டுயிராருங் கடைபோ காரால்
மருவாகி நின்னடியே மறவே னம்மான்
மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவாவண்ணம்
திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங் கூராய்
செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட்டேனே.

(398)

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆருர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள்தன் னாமங் கெட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தானே.

(399)

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற
புண்ணியங்காள் தீவினேகாள் திருவே நீங்கள்
இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பிர்க்கு
இல்லையே கிடந்ததுதான் யானேல் வாறோர்
தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்நல் ஆருர்த்
தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும்
எம்மான்ற னடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றேன்
இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

(400)

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

திருமணியைத் தித்திக்கும் தேனைப் பாலைத்
தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் தெளிந்த தேறல்
குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம் வீணை
கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப்
பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்
பருப்பதத்தில் அருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும்
அருமணியை ஆருரி லம்மான் தன்னை
அறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே.

(401)

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீரா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்

தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலரா நில்லே.

(402)

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்
பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
சுற்றநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்
உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உன்கே னென்றும்
புற்றறவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும்
பொழிலாரு ராவென்றே போற்று நில்லே.

(403)

திருவாரூர் போற்றித்திருத்தாண்டகம்
திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே போற்றி
கழலடைந்தார் செல்லங் கதியே போற்றி
அற்றவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
அல்லலறுத் தடியேனே ஆண்டாய் போற்றி
மற்றொருவ ரொப்பில்லா மைந்தா போற்றி
வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி
செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(404)

இத்திருப்பதிகத்தில் 108 முறை “போற்றி” பயின்று வருவதால்
இதற்கு இப்பெயருண்டாயிற்று. இது தினமும் திருவாரூர்த்
தியாகேசர் சந்நிதியில் பூசைக்காலத்தில் ஒதப் பெறுவது.
போற்றி — வணக்கம்

வங்கமலி கடல்நஞ்ச முண்டாய் போற்றி
மதயானை யீருரிவை போர்த்தாய் போற்றி
கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி
கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகா போற்றி
அங்கணனே அமரர்கள்தம் இறைவா போற்றி
ஆலமர நீழலறஞ் சொன்னாய் போற்றி
செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(405)

மலையான் மடந்கை மணாளா போற்றி
மழவிடையாய் நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
நிலையாக என்னெஞ்சில் நின்றாய் போற்றி
நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண் ணுடையாய் போற்றி
இலையார்ந்த மூவிலைவே வேந்தி போற்றி
ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலு மானாய் போற்றி
சிலையாலன் நெயிலெரித்த சிவனே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(406)

பொன்னியலும் மேனியனே போற்றி போற்றி
பூதப்படை யுடையாய் போற்றி போற்றி
மன்னியசிர் மறைதான்கு மானாய் போற்றி
மறியேந்து கையானே போற்றி போற்றி
உன்னுமவர்க் குண்மையனே போற்றி போற்றி
உலகக் கொருவனே போற்றி போற்றி
சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(407)

நஞ்சடைய கண்டனே போற்றி போற்றி
நற்றவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
வெஞ்சுடரோன் பல்லிறுத்த வேந்தே போற்றி
வெண்மதியங் கண்ணி விகிர்தா போற்றி
துஞ்சிசூளி லாட லுகந்தாய் போற்றி
தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதி போற்றி
செஞ்சுடையாய் நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(408)

சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணு
அனலுருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(409)

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி
வான்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய் போற்றி
கொம்பினைய நுண்ணிடையாள் கூறு போற்றி
குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே போற்றி
நம்புமவர்க் கரும்பொருளே போற்றி போற்றி
நால்வேதம் ஆறங்க மானாய் போற்றி
செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(410)

உள்ளமா யுள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி
உகப்பார் மனத்தென்றும் நீங்காய் போற்றி
வள்ளலே போற்றி மணாளா போற்றி
வானவர்கோன் தோள்துணித்த மைந்தா போற்றி
வெள்ளையே நேறும் விகிர்தா போற்றி
மேலோர்க்கும் மேலோர்க்கும் மேலாய் போற்றி
தெள்ளநீர்க் கங்கைச் சடையாய் போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(411)

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி
புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி
தேவார்ந்த தேவர்க்குந் தேவே போற்றி
திருமாலுக் காழி யளித்தாய் போற்றி
சாவாமே காத்தென்னை யாண்டாய் போற்றி
சங்கொத்த நீற்றெஞ் சதுரா போற்றி
சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

(412)

பிரமன்தன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி
பெண்ணுருவோ டாணுருவாய் நின்றாய் போற்றி
கரநான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய் போற்றி
காதலிப்பார்க் காற்ற எளியாய் போற்றி
அருமந்த தேவர்க் கரசே போற்றி
அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு தோளுந் தாளுஞ்
சிரம்நெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.
திருச்சிற்றம்பலம்

(413)

திருவையாறு

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை யொலியெலா மானாய் நீயே
உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலா மானாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
திருவையா மகலாத செம்பொற் சோதி.

(414)

உற்றிருந்த உணர்வெலா மானாய் நீயே
உற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே
கற்றிருந்த கலைஞான மானாய் நீயே
கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே
பெற்றிருந்த தாயவளின் நல்லாய் நீயே
பிரானா யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செற்றிருந்த திருநீல கண்டன் நீயே
திருவையா மகலாத செம்பொற் சோதி.

(415)

எல்லா உலகமு மானாய் நீயே
ஏகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே

பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. (416)

திருநெய்த்தானம் திருத்தாண்டகம்
தினேத்தனையோர் பொறையிலா லுயிர் போங் கூட்டைப்
பொருளென்று மிகவுன்னி மதியா லிந்த
அனைத்துலகம் ஆளலா மென்று பேசும்
ஆங்காரந் தவிர்நெஞ்சே யமரர்க் காக
முனைத்துவரு மதில்மூன்றும் பொன்ற அன்று
முடுகியவெஞ் சிலைவளைத்துச் செந்தீ மூழ்க
நினைத்தபெருங் கருணையன்நெய்த் தான மென்று
நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. (417)

திருப்பூந்துருத்தி திருத்தாண்டகம்
நில்லாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானே
நினையாவென் நெஞ்சை நினைவித் தானைக்
கல்லா தனவெல்லாங் கற்பித் தானைக்
காணு தனவெல்லாங் காட்டி னானைச்
சொல்லா தனவெல்லாஞ் சொல்லி யென்னைத்
தொடர்ந்திங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு
பொல்லாவென் நோய்தீர்த்த புனிதன் தன்னைப்
புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே. (418)

திருஆவடுதறை திருத்தாண்டகம்
திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க
உருவேளன் னுறவேளன் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேளன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆடுதன் துறையுறையும் அமர ரேறே. (419)

மாற்றேன் எழுத்தஞ்சும் என்றன் நாவின்
மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின்
ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணு நாயேன்
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
மேற்றான் செய்வனகள் செய்யக் கண்டு
வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும்
ஆற்றேன் அடியேனை அஞ்சே லென்றாய்
ஆவடுதன் துறையுறையும் அமர ரேறே. (420)

நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி
நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித்
துறவாத துன்பம் துறந்தேன் தன்னைச்
சூழலகில் ஊழ்வினைவந் துற்று லென்னே
உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட
ஒலிதிரைநீர்க் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட
அறவா அடியேனை அஞ்சே லென்றாய்
ஆவடுதன் துறையுறையும் அமர ரேறே. (421)

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் திருத்தாண்டகம்
பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்
பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருஷிப் பாளை
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்
திராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத்
திரிபுரங்கள் தீயெழுத்தின் சிலைகைக் கொண்ட
போராணைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப்
போற்றுதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. (422)

திருக்கயிலாயம் ௫ அருச்சுனை போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேற்றுகி விண்ணுகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றுகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றுகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றுகி ஷெங்கும் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(423)

பிச்சாடல் பேயோடு கந்தாய் போற்றி
பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி
வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பொய்ச்சார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(424)

௫ நாயனார் கயிலை செல்லும் ஆர்வம் கொண்டு செல்லுகை யில் பல துன்பங்களை அடைந்திருந்த நிலையில் எதிரே ஒரு முனிவராகத் தோன்றிய இறைவரிடம் “ஆளும் நாயகன் கயிலை யிலிருக்கை கண்டல்லால் மாளும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன்” என்றார். நாயனாரது மன உதுதியைக் கண்ட இறைவர் “இப் பொய்கையில் மூழ்கி நம்மை நீ கயிலையிலிருந்த அம்முறையைத் திருவையாற்றில் காண்” என்றார். நாயனாரும் அவ்வண்ணம் மூழ்கி திருவையாற்றில் ஒரு வானியில் எழுந்து, வள்ளலார் கயிலையிலிருந்த கோலங் கண்டு தொழுது பாடியருளியன, இது முதல் மூன்று திருப்பதிகங்கள். கயிலைமலையானே போற்றி யருளியதால் இம் மூன்றும் கயிலைத் திருப்பதிகங்களாயின. இவற் றுள் பலவிடத்தும் இறைவன் தமது சிந்தையின் கண் நின்றமையை வலியுறுத்தியது, கயிலைபோல, உடம்பிற் கயிலை உள்ளம் என்பது உணர்த்துதற் பொருட்டேயாம்.

மருவார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி
உள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி
திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(425)

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி
ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
கானத்தீ யாட லுந்ந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(426)

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி
ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
நீராவி யான நிழலே போற்றி
நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(427)

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி
கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(428)

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி
எண்ணும் எழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி
என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி
மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(429)

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
உமைபாக மாகத் தனைத்தாய் போற்றி
ஊழியே ழானை வொருவா போற்றி
அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி
ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

(430)

மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி
முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
தேவாகி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

(431)

நெடிய விசும்பொடு கண்ணே போற்றி
நீள அகல முடையாய் போற்றி
அடியும் முடியு மிகலிப் போற்றி
அங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி
கொடியவன் கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி
கோயிலா என்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(432)

உண்ணு துறங்கா திருந்தாய் போற்றி
ஓதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
எண்ணு இலங்கைக் கோன் தன்னைப் போற்றி
இறைவிரலால் வைத்துந்ந் ஈசா போற்றி
பண்ணு ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கண்ணு யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(433)

திருக்கயிலாயம்

போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்
பொறையுடைய பூமிநீ றானாய் போற்றி
பூதப் படையாள் புனிதா போற்றி
நிறையுடைய நெஞ்சி விடையாய் போற்றி
நீங்கா தென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி
வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி
கறையுடைய கண்ட முடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(434)

முன்பாகி நின்ற முதலே போற்றி
மூவாத மேனிமுக் கண்ணு போற்றி
அன்பாகி நின்றூர்க் கணியாய் போற்றி
ஆறேறு சென்னிச் சடையாய் போற்றி
என்பாக எங்கும் அணிந்தாய் போற்றி
என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
கண்பாவி நின்ற கனலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(435)

மாலையெழுந்த மதியே போற்றி
மன்னியென் சிந்தை யிருந்தாய் போற்றி
மேலை வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
மேலாடு திங்கள் முடியாய் போற்றி

ஆலைக் கரும்பின் தெளிவே போற்றி

அடியார்கட் காரமுத மானாய் போற்றி

காலை முளைத்த கதிரே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(436)

உடலின் வினாக ளறுப்பாய் போற்றி

ஒள்ளெரி வீசும் பிரானே போற்றி

படருஞ் சடைமேல் மதியாய் போற்றி

பல்கணக் கூத்தப் பிரானே போற்றி

சுடரின் திகழ்கின்ற சோதி போற்றி

தோன்றியென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி

கடலில் ஒளியாய் முத்தே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(437)

மைசேர்ந்த கண்ட மிடற்றாய் போற்றி

மாலுக்கும் ஓராழி யீந்தாய் போற்றி

பொய்சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி

போகாதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி

மெய்சேரப் பால்வெண்ணீ ருடையோ போற்றி

மிக்கார்க ளேத்தும் விளக்கே போற்றி

கைசே ரனலேந்தி யாடையோ போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(438)

ஆறேறு சென்னி முடியாய் போற்றி

அடியார்கட் காரமுதாய் நின்றாய் போற்றி

நீறேறு மேனி யுடையாய் போற்றி

நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி

கூறேறு மங்கை மழுவா போற்றி

கொள்ளுங் கிழமையே ழானாய் போற்றி

காறேறு கண்ட மிடற்றாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(439)

அண்டமே முன்று கடந்தாய் போற்றி

ஆதி புராணஞ் நின்றாய் போற்றி

பண்டை வினாக ளறுப்பாய் போற்றி

பாரோர்விண் ணைத்தப் படுவாய் போற்றி

தொண்டர் பரவு மிடத்தாய் போற்றி

தொழில்நோக்கி யானஞ் சுடரே போற்றி

கண்டங் கறுக்கவும் வல்லாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(440)

பெருகி யலைக்கின்ற ஆறே போற்றி

பேராநோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி

உருகிநினை வார்தம் முள்ளாய் போற்றி

ஊனந் தவிர்க்கும் பிரானே போற்றி

அருகி மிளர்கின்ற பொன்னே போற்றி

யாரு மிகழப் படாதாய் போற்றி

கருகிப் பொழிந்தோடு நீரே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(441)

செய்யமலர் மேலான் கண்ணன் போற்றி

தேடி யுணராமை நின்றாய் போற்றி

பொய்யாதஞ் சுண்ட பொறையே போற்றி

பொருளாக வெண்ணையாட் கொண்டாய் போற்றி

மெய்யாக ஆனஞ் சுகந்தாய் போற்றி

மிக்கார்க ளேத்துங் குணத்தாய் போற்றி

கையானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(442)

மேல்வைத்த வாணோர் பெருமான் போற்றி

மேலாடு புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி

சீலத்தான் தென்னிலங்கை மன்னன் போற்றி

சிலையெடுக்க வாயலற வைத்தாய் போற்றி

கோலத்தாற் குறைவில்லான் தன்னை யன்று

கொடிதாகக் காய்ந்த குழகா போற்றி

காலத்தாற் காலனையுங் காய்ந்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(443)

திருச்சிறம்பலம்

திருக்கயிலாயம்

போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி
பரிசை யறியாமை நின்றாய் போற்றி
சூட்டான திங்கள் முடியாய் போற்றி
தூமாலை மத்தம் அணிந்தாய் போற்றி
ஆட்டான தஞ்சம் அமர்ந்தாய் போற்றி
அடங்கார் புரமெரிய நக்காய் போற்றி
காட்டான மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

(444)

அதிரா வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி
ஆல நிழற்கீழ் அமர்ந்தாய் போற்றி
சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி
சாம்பர்மெய் பூசந் தலைவா போற்றி
எதிரா வுலகம் அமைப்பாய் போற்றி
என்றும்மீ ளாவருள் செய்வாய் போற்றி
கதிரார் கதிருக்கோர் கண்ணே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

(445)

செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி
செல்லாத செல்வ முடையாய் போற்றி
ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி
ஆகாய வண்ண முடையாய் போற்றி
வெய்யாய் தணியாய் அணியாய் போற்றி
வேளாத வேள்வி யுடையாய் போற்றி
கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(446)

ஆட்சி யுலகை யுடையாய் போற்றி
அடியார்க் கமுதெலாம் ஈவாய் போற்றி
சூட்சி சிறிது மிலாதாய் போற்றி
சூழ்ந்த கடல்நஞ்சு முண்டாய் போற்றி

மாட்சி பெரிது முடையாய் போற்றி
மன்னியென் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி
காட்சி பெரிது மரியாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(447)

முன்னியாய் நின்ற முதல்வா போற்றி
மூவாத மேனி யுடையாய் போற்றி
என்னியா யெந்தை பிரானே போற்றி
ஏழி விசையே யுகப்பாய் போற்றி
மன்னிய மங்கை மணாளா போற்றி
மந்திரமுந் தந்திரமு மானாய் போற்றி
கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(448)

உரியா யுலகினுக் கெல்லாம் போற்றி
உணர்வென்னும் உணர்வ துடையாய் போற்றி
எரியாய் தெய்வச் சுடரே போற்றி
ஏகமா முண்டி யுடையாய் போற்றி
அரியா யமரர்கட் கெல்லாம் போற்றி
அறிவே யடக்க முடையாய் போற்றி
கரியானுக் காழியன் றீந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(449)

எண்மேலும் எண்ண முடையாய் போற்றி
ஏற்றிய வேறுங் குணத்தாய் போற்றி
பண்மேலே பாவித் திருந்தாய் போற்றி
பண்ணொடி யாழ்வீணை பயின்றாய் போற்றி
விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி
கண்மேலுங் கண்ணொன் றுடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(450)

திரு - 7

முடியார் சடையின் மதியாய் போற்றி
முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தி போற்றி
துடியா ரிடையுமையான் பங்கா போற்றி
சோதித்தார் காணுமை நின்றாய் போற்றி
அடியார் அடிமை அறிவாய் போற்றி
அமரர் பதியாள வைத்தாய் போற்றி
கடியார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

(451)

போற்றிசைத்துன் அடிபரவ நின்றாய் போற்றி
புண்ணியனே நண்ண லரியாய் போற்றி
ஏற்றிசைக்கும் வான்மே லிருந்தாய் போற்றி
எண்ணு யிரநூறு பெயராய் போற்றி
நாற்றிசைக்கும் விளக்காய் நாதா போற்றி
நான்முகற்கும் மாற்கும் அரியாய் போற்றி
காற்றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாட் வித்தே போற்றி
கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி.

(452)

திருச்சிற்றம்பலம்

இறைவன்: பரமசிவன்

இறைவி: பார்வதியம்மை

திருக்கன்றப்பூர்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட
திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுன்கி
உவராதே யவரவரைக் கண்ட போதே
உகந்தடிமைத் திறம்நினைந்தங் குவந்து நோக்கி
இவர்தேவர் அவர்தேவர் என்று சொல்லி
இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

(453)

திருவானைக்கா

திருத்தாண்டகம்

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்
எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லை
சிறுவிறகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே.

(454)

ஊனுகி உயிராகி யதனுள் நின்ற
உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து
நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய்
தேனாகுங் கொன்றையனே நின்றி யூராய்
திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
ஆனாய் உன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே.

(455)

திருவாய்மூர்

திருத்தாண்டகம்

பாட அடியார் பரவக் கண்டேன்
பத்தர்கணங் கண்டேன் மொய்த்த பூதம்
ஆடல் முழுவம் அதிரக் கண்டேன்
அங்கைஅனல் கண்டேன் கங்கை யானைக்
கோட லரவார் சடையிற் கண்டேன்
கொக்கினிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்
வாடல் தலையொன்று கையிற் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

(456)

திருவாலங்காடு

திருத்தாண்டகம்

அல்லும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே
அந்தியுஞ் சந்தியு மானார் தாமே
சொல்லும் பொருளெலா மானார் தாமே
தோத்திரமுஞ் சாத்திரமு மானார் தாமே

பல்லுரைக்கும் பாவெலா மாணர் தாமே
பழனை பதியா வுடையார் தாமே
செல்லும் நெறிகாட்ட வல்லார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

(457)

திருச்சிவபுரம்

திருத்தாண்டகம்

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலா னன்காண்
வடமொழியுந் தென்றமிழும் மறைகள் நான்கும்
ஆனவன்காண் ஆனைந்தும் ஆடி னன்காண்
ஐயன்காண் கையிலனல் ஏந்தி யாடும்
கானவன்காண் கானவனுக் கருள்செய் தான்காண்
கருதுவார் இதயத்துக் கமலத் தூறும்
தேனவன்காண் சென்றடையாச் செல்வன் றன்காண்
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன்தானே.

(458)

பொது

திருத்தாண்டகம்

தந்தையார் தாயார் உடன்பி றந்தார்
தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாறே
வந்தவா றெங்ஙனே போமா றேதோ
மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டா
சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்
திகழ்மதியும் வாளரவும் தினைக்குஞ் சென்னி
எந்தையார் திருநாமம் நமச்சி வாய
என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமே.

(459)

பொது

நின்ற திருத்தாண்டகம்

இருநிலையுத் தீயாகி நீருமாகி
இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறருருவும் தம்முருவுந் தாமே யாகி
நெருநிலையாய் இன்றாகி நாளை யாகி
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாரே.

(460)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

தனித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத்தும்நீ
இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

(461)

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றம் நம்மேல்
வெய்ய வினைப்பகையும் பைய நையும்
எப்பரிவுந் தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெளியோ மல்லோம்
அம்பவளச் செஞ்சடைமேல் ஆறு குடி
அனலாடி ஆன்அஞ்சும் ஆட்டு கந்த
செம்பவள வண்ணர்செங் குன்ற வண்ணர்
செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே.

(462)

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே
அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே
உருகு வித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே
பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே

(463)

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தீ
நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை

நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள்
நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற
கற்பகமே யானுன்னே விடுவே னல்லேன்
கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே.

(464)

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும்
திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா லூரும்
பாங்கினொடு பலதனிக ளில்லா லூரும்
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா லூரும்
விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா லூரும்
அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ண லூரும்
அவை யெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.

(465)

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ண ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே:

(466)

நின்னவார் பிறிற்றி நீயே யானாய்
நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய்
மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய்
மறைநான்கு மானாய் ஆ றங்க மானாய்
பொன்னுயை மணியானுய் போக மானாய்
பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே உன்னே
என்னுயை என்னுயை என்னி னல்லால்
ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்து கேனே.

(467)

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய்
அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியைநீ எளியை யானாய்
எனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய்
பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்
பிழைத்தனகள் அத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே
இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ
எம்பெருமான் திருக்கருணை யிருந்த வாறே.

(468)

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்
நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன்
வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன்
என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே.

(469)

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானுளத் தருவ ரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாம் குறைந்தழகு தொழுநோயராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர்கண்டர் நாம்வணங்கும் கடவு ளாரே.

(470)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

வினாவிடைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மைப்படிந்த கண்ணுளுந் தானுங் கச்சி
மயானத்தரன் வார்சடையான் என்னி னல்லான்
ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன்
ஒருர னல்லன் ஒருவ மினில்லி

அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும்

அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால்

இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன்

இவ்விறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொ னாதே (471)

பொது

மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகம்

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்

நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்

ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்

இன்பமே யெந்நாளும் துன்ப மில்லை

தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான

சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதற்

கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்

கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னேமே. (472)

என்றும்நாம் யாவார்க்கும் இடைவோ மல்லோம்

இருநிலத்தில் எமக்கெதிரா வாரு மில்லை

சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம்

சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்

ஒன்றினற் குறையுடையோ மல்லோ மன்றே

உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனார்

பொன்றினார் தலைமலை யணிந்த சென்னிப்

புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து னோமே. (473)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேளே

எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்

கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்

கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்

ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்

ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்

புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. (474)

அங்கமே பூண்டாய் அனலாடியும்

ஆதிரையாய் ஆல்நிலையாய் ஆனே றூர்ந்தாய்

பங்கமொன் றில்லாத படர்ச்சடையினும்

பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்

சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்

சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா மூவாச்

சிங்கமே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்

திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே. (475)

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்

பளிக்குக் குழையினும் பண்ணு ரின்சொல்

மைவிரவு கண்ணைப் பாகங் கொண்டாய்

மான்மறிகை ஏந்தினும் வஞ்சக் கள்வர்

ஐவரையும் என்மேல் தரவறுத்தாய்

அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை

பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. (476)

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச்

சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே

மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய்

மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வாநோர்க்கென்றும்

அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி

அலர்மேலான் நீர்மேலான் ஆய்ந்துங் காண்ப்

பொருளாவாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. (477)

● நாயனார் தமது 81 ஆவது வயதில் திருப்புகலூரில் தங்கி யிருந்து சிவதொண்டு செய்த நாள்களில் இறைவர் வரு வித்துக் காட்டிய பொன், மணி முதலியவற்றையும், அரம் பையரையும் நீக்கிய பின்பு இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளிய படி சித்திரைச் சதயத் திருநாளில் நண்ணரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலா வெண்டிங்கள்
நீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே
பண்டனங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா
காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே
கருங்கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த
போரேறே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

(478)

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா
விரிபொழிக்கும் வெண்காட்டாய் மீயச் சூராய்
திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவ தேவே
திருவாரூர்த் திருமுலட் டானம் மேயாய்
மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத்தாய்
வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தாயென்றும்
புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

(479)

தேவார்த்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாம்
திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று
நாவார்த்த மறைபாடி நடட்டம் ஆடி
நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்
காவார்த்த பொழிற்சோலைக் காணப் பேராய்
கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவுளேநின்
பூவார்த்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

(480)

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா
நிறையுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே
மையாடு கண்மடவான் பாகத் தானே
மாண்தோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
கொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலை
கொண்டடியேன் நானிட்டிக் கூறி நின்று
பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

(481)

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்
துதைந்திலங்கு வெண்மழுவான் கையி லேந்தித்
தன்னணையுந் தன்மதியும் பாம்பும் நீருஞ்
சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே
அன்ன நடைமடவான் பாகத் தானே
அக்காரம் பூண்டானே ஆதி யானே
பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

(482)

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம்
உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி
இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லேன் ஏலக்
கருவரைகூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்
கடுத்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

(483)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன்: அக்கினீசுரர்

இறைவி: கருந்தார்க்குழலி

திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராண சாரம்

போற்றுதிரு வாழூரில் வேளாண் டொன்மைப்
பொருவில் குறுக் கையரதிபர் புகழ் னூர்பான்
மாற்றருமன் பினிற்றிலக வதியா மாது
வந்துதித்த பின்புமரு ணீக்கி யாருந்
தோற்றி யமண் சமயமுறு துயர நீங்கத்
துணைவரரு டரவந்த சூலை நோயாற்
பாற்றருநீ ளிடரெய்திப், பாடலிபுத் திரத்திற்
பாழியொழித் தரணதிகைப் பதியில் வந்தார்.

வந்துதமக் கையரருளா னீறு சாத்தி,

வண்டமிழா னேய்தீர்ந்து, வாக்கின் மன்னாய்
வெந்தபொடி - விடம் - வேழம் - வேலை - நீந்தி,

வியன்குலங், கொடியிடபம் விளங்கச் சாத்தி,
அந்தமிலப் பூதிமக னரவு மாற்றி

அருட்காசு பெற்று, மறை யடைப்பு நீக்கிப்,
புந்திமகிழ்ந் தையாற்றிற் கயிலை கண்டு,

பூம்புகலா ரரன்பாதம் பொருந்தி னாரே.

— உமாபதி சிவாசாரியார்

திருநாவுக்கரசருக்கு மங்கனம் — (நற்சிந்தனை)

உ

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அருளிச்செய்த

தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

திருவெண்ணையநல்லூர் ●

இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை குடபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேன்னென லாமே. (484)

● இறைவன் சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட போது
“நீ வன்மை பேசி வன்றெண்டன் என்னும் நாமம் பெற்றனை;
நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனை
பாட்டே ஆகும், ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ்
பாடுக” என்றருளிப் பின்னும் “முன்பு என்னைப் பித்தன்
என்றே மொழிந்தனை; ஆதலாலே என்பெயர் பித்தன் என்றே
பாடுக” என்றருளிச் செய்ய நாயனார் பாடியதாகும் இத்திருப்
பதிகம்.

நாயேன்பல நானும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வெயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

ஆயாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்னென லாமே. (485)

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

அன்னேஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்னென லாமே. (486)

முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்றம் ஊர்தி
கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப் பேனைக்குறிக் கொள்நீ
செடியார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

அடிகேள்உனக் காளாய்இனி அல்லேன்னென லாமே. (487)

பாதம்பணி வார்கள்பெறு பண்டம்மது பணியாய்
ஆதன்பொரு ளானேன்அறி வில்லேன்அரு ளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

ஆதீஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்னென லாமே. (488)

தண்ணார்மதி குடதழல் போலுந்திரு மேனீ
எண்ணார்புர மூன்றும்எரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

அண்ணாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்னென லாமே. (489)

ஊனாய்உயி ரானாய்உட லானாய்உல கானாய்
வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய்
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

ஆனாய்உனக் காளாய்இனி அல்லேன்னென லாமே. (490)

ஏற்றூர்புரம் மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேளேசெக்கர் வான்நீர்
ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆற்றாய்உனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே. (491)

மழுவாள்வலன் ஏந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா
தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தல்லுன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்
அழகாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே. (492)

காரூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆரூரன்எம் பெருமாற்காள் அல்லேன்ன லாமே. (493)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கலயநல்லூர்

தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு
குறிப்பினோடு சென்றவள்தன் குணத்தினை நன்கறிந்து
விரும்பும்வரம் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த

விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியனர் வினவில்
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம்பன் பாட

அணியமயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்குழ அயலின்
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிச்

கமலங்கள் முகமலருங் கலயநல்லூர் காணே. (494)

திருக்கோளிலி

நட்டராகம்

நீள நினைந்தடியேன் உனை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வானன கண்மடவா எவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆனிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே. (495)

திருக்கழிப்பாலை

நட்டராகம்

எங்கே னும்மிருந் துன்னடி யேன்உ னைநினைந்தால்
அங்கே வந்தென்னெனும் முட னுகி நின்றருளி
தூங்கே என்வினையை யறுத்திட்டெ னையாளுங்
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே. (496)

திருமழபடி

நட்டராகம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மினிர் கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே. (497)

பண்டே தின்னடியேன் அடியாரடி யார்கட்கெல்லாம்
தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொட ராமைத் துரிசறுத்தேன் .
வண்டார் பூம்பொழில்குழ் மழபடியுள் மாணிக்கமே
அண்டா தின்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே. (498)

திருக்குருகாவூர்வெள்ளடை

நட்டராகம்

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்
ஓடுநன் கலகை உண்பலிக் குழல்வானே
காடுநல் லிடமாகக் கடுவருள் நடமாடும்
வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. (499)

திருக்கோடிக்குழகர்

கொல்லி

கடிதாய்க்கடற் காற்றுவந் தெற்றக் கரைமேல்
குடிதான்அய லேஇருந் தாற்குற்ற மாமோ
கோடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக் குழகீர்
அடிகேள் உமக்கார் துணையா இருந்தீரே. (500)

திருப்புகலூர்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்
சார்கி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மையேதருஞ் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுற வில்லையே.

(501)

திருவதிகைத்திருவீரட்டானம். கொல்லிக்கொளவாணம்

தம்மாண யறியாத சாதியா னுளரே
சடைமேற்கொள்பிறையாண விடைமேற் கொள்விகிர்தன்
கைம்மாவி னுரியாணக் கரிகாட்டி லாடல்
உடையாண விடையாணக் கறைகொண்ட கண்டத்து
அம்மாந்தன் அடிக்கொண்டேன் முடிமேல்வைத் திருமென்னும்
ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன்
எம்மாண எறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவாண இறைபோதும் இகழ்வன்போ வியானே (502)
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர். (திருத்தொண்டத்தொகை) கொல்லிக்கொளவாணம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னுத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(503)

பெருகை யுலகினி! என்னையெனக்கினி?

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தற் கடியேன்
ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடலூரீற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆரூயற் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(504)

மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கும் அடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதான் மழுவினால் எறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(505)

நாவலூரர் திருவாரூரில் பரவையாரை மணந்து
இருக்கும்போது ஒரு நாள் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லும்
வழியில் தேவாசிரிய மண்டபத்துள்ள சிவனடியார்களைப்
பார்த்து “இவர்க்கு யான் அடியேனாகப் பண்ணு நாள் எந்
நாள்” என்று பரமர் தான் பரவினார். அப்போ சிவபெரு
மான் “தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
என்று எல்லையில் வண்புகழாரை எடுத்திசை” என்ன, வன்
றெண்டரும் தூரத்தே நின்று திருக்கூட்டத்தைப் பலமுறை
தொழுது, தாழ்ந்தெழுந்து, எல்லார்க்கும் தனித்தனிவேறு
‘அடியேன்’ என்று இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.
இது திருத்தொண்டர்களின் வரலாறு, பண்பு முதலியவற்
றைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது. இத்திருப்பதிகமே சேக்
கிழார்நாயனார் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணத்துக்கு
முதனூலாயமைந்தது.

திரு. - 8

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட

திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்

பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்

பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்

ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்

ஒலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்

அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(506)

வம்பரூ வரிவண்டு மணநாற மலரும்

மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணு

எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்

நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்

நாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கற்கும் அடியேன்

அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(507)

வார்கொண்ட வனமுலையான் உமைபங்கள் கழலே

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கும் அடியேன்

சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்

செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்

கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கும் அடியேன்

கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(508)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்

பொழிற்சுருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்

மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையற் கடியேன்

விரிதிரைகூழ் கடல்நாகை அதிபத்தற் கடியேன்

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்

கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(509)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த

கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன்

நிறைக்கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற

நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்

துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதித்

தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன்

அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவாற் கடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(510)

கடல்கூழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்

காடவர்கோன் கழற்சின்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்

மடல்கூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை

மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்

புடைகூழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடி

பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்

அடல்கூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(511)

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்

பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்

திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்கும் அடியேன்

முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்

முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

(512)

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்

வரிவளையான் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்

தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்குறைக் கடியேன்

திருநீல கண்டத்துப் பாணனூர்க் கடியேன்

என்னவனும் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லுர்க்கோன்
அன்னவனும் ஆரூரன் அடிமைகேட்டுவப்பார்
ஆரூரில் அம்மானுக் கன்பரா வாரே.

(513)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது.

இறைவர்: வன்மீகநாதர் இறைவி: அல்லியங்கோதை

திருநாகைக்காரோணம் கொல்லிக்கொளவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடிப்
பாவையரைக் கிறிபேசிப் படிருடித் திரிவீர்
செத்தார்தம் எலும்பணிந்து சேவேறித் திரிவீர்
செல்வத்தை மறைத்துவைத்தீர் எனக்கொருநாள் இரங்கீர்
முத்தாரம் இலங்கிமிளிர் மணிவயிரக் கோவை
அவைபூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாலும்
கத்தூரி கமழ்சாந்து பணித்தருள வேண்டும்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே.

(514)

ஊர்த்தொகை பழம்பஞ்சுரம்

காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேருராய்
கோட்டுர்க் கொழுந்தே அழுந்தூ ரரசே கொழுநற்கொல்
பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் ரோனே
மாட்டு ரறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே.

லேறே

(515)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பழம்பஞ்சுரம்

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தி
நேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்ற வாஉனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

(516)

இட்ட னுன்னடி ஏத்து வார்திகழ்ந் திட்ட நான்மறந்
திட்டநாள்
கெட்ட நாளிவை என்ற லாற்கரு தேன்கி ளர்புனற் காவிரி
வட்ட வாசிகைகொண்டடிதொழு தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட வாஉனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

(517)

ஓவு நாள்உணர் வழியும்நாள் உயிர்போகும் நாள்உயர் பாடை
மேல்
காவு நாள்இவை என்றலர்கரு தேன்கிளர் புனற் காவிரிப்
பாவு தண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி
நாவ லாஉனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

(518)

எல்லை யில்புகழ் எம்பிரான் எந்தை தம்பி ரான்என்பொன்
மாமணி
கல்லை யுந்தி வளம்பொழிந்திழி காவிரியதன் வாய்க்கரை
நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடு
முடி
வல்ல வாஉனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

(519)

அஞ்சி ஞார்க்கர ணைதி என்றடி யேனும் நான்மிக அஞ்சினேன்
அஞ்ச லென்றடி த்தொண்ட னேற்கருள் நல்கி னாய்க்கழி
கின்றதென்
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை மார்குடைந் தாடு பாண்டிக்
கொடுமுடி
நஞ்ச ணிகண்ட நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி
வாயவே. (520)

ஏடு வான்இளந் திங்கள் சூடினை என்பின் கொல்புலித்
தோலின்மேல்
ஆடு பாம்ப தரைக்க சைத்த அழக னேஅந்தண் காவிரிப்
பாடு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேட னேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி
வாயவே. (521)

விரும்பி நின்மலர்ப் பாத மேநினைந் தேன்வி னைகளும் விண்டன
நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற நின்ற காவிரிக்
கோட்டிடைக்
குரும்பை மென்முலைக் கோதை மார்குடைந் தாடு பாண்டிக்
கொடுமுடி
விரும்பனேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி
வாயவே. (522)

செம்பொ னேர்சடை யாய்தி ரிபுரந் தீயெ ழ்ச்சிலை கோலினாய்
வம்பு லாங்குழ லானைப் பாக மமர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயில் ஆடு பாண்டிக் கொடுமுடி
நம்ப னேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.
(523)

சார ணன்தந்தை எம்பி ரான்எந்தை தம்பி ரான்என்பொன்
மாமணி யென்று
பேரெ ணுயிர கோடி தேவர் பிதற்றி நின்று பிரிகிலார்
நார ணன்பிர மன்தொ முங்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடிச்
கார ணுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.
(524)

கோணிய பிறை சூடி யைக்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணியபெரு மானைப் பிஞ்ஞகப் பித்த னைப்பிறப் பில்லியைப்
பாணு லாவரி வண்ட றைகொன்றைத் தார னைப்படப்
பாம்பரை
நாண னைத்தொண்டன் ஊரன் சொல்லிவை சொல்லு
வார்க்கில்லை துன்பமே. (525)

திருச்சிற்றம்பலம்
இது கொங்கநாட்டிலுள்ளது.

இறைவன்: கொடுமுடிநாதர் இறைவி: பண்மொழியம்மை

திருவாரூர் பழம்பஞ்சுரம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திமையும் மடிமையையும் கைவிடுவான் பாவியேன்
பொத்தினேநோ யதுஇதனைப் பொருளறிந்தேன் போய்த்
தொழுவேன்
முத்தினைமா மணிதன்னை வயிரத்தை மூர்க்கனேன்
எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே. (526)

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யுந் துரிகசுருக் குடனாகி
மாதையொண்கண் பரவையைத் தந்தாண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே. (527)

திருக்கடலூர் மயானம் பழம்பஞ்சுரம்
மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின் மலைபோல
வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைசூழத்
திருமால் பிரமன் இந்திரற்குந் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடலூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.
(528)

திருவொற்றியூர்

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன்
அதுவும் நான் படற் பாலதொன் றானால்
பிழக்கை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினும் திருப்பெய ரல்லால்
மற்று நான் அறி யேன் மறு மாற்றம்
ஒழுக்க என் கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருபுண்கூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்த னானான் னடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்றன் ஆருயி ரதனை
வவ்வி னாய்க்குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்
இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ்
சிந்தையால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்கூரு ளானே.

வையக முற்று மாமழை மறந்து
வயலில் நீரிலை மாநிலந் தருகோம்
உய்யக் கொள்கமற் றெங்களை யென்ன
ஒளிகொள் வெண்முகிலாய்ப் பரந்தெங்கும்
பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப்
பெயர்த்தும் பன்னிருவேலி கொண்டருளும்
செய்கை கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்கூரு ளானே.

ஏத நன்னிலம் ஈரறுவேலி
ஏயர்கோன் உற்ற இரும்பிணி தவிர்த்துக்
கோத னங்களின் பால்கறந் தாட்டக்
கோல வெண்மணற் சிவன்றன்மேற் சென்ற

தக்கேசி

(529)

தக்கேசி

(530)

(531)

தாதை தாளற எறிந்த சண்டிக்குன்
சடைபிசை மலர் அருள்செயக் கண்டு
பூத வாளிநின் பொன்னடி யடைந்தேன்
பூம்பொ ழில்திருப் புண்கூரு ளானே.

(532)

நற்ற மிழ்வல்ல ஞானசம் பந்தன்
நாவினுக் கரையன் நானைப்போ வானும்
கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி
கண்ணப் பன்கணம் புல்லன்என் றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதும்
கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன்
பொற்றி ரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும்
பொய்கை சூழ்திருப் புண்கூரு ளானே.

(533)

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக்
கோள ரவ்வுசற் றிக்கடைந் தெழுந்த
ஆல நஞ்சுகண் டவார்மிக இரிய
அமரர் கட்டருள் புரிவது கருதி
நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு
கண்டத் தேவைத்த பித்தநீ செய்த
சீலங் கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்கூரு ளானே.

(534)

இயக்கர் கின்னரர் ஞமனெடு வருணன்
இயங்கு தீவளி ஞாயிறு திங்கள்
மயக்க மில்புலி வானரம் நாகம்
வசக்கள் வானவர் தானவ ரெல்லாம்
அயர்ப்பொன் றின்றிநின் திருவடி யதனை
யற்சித் தார்பெறும் ஆரருள் கண்டு
திகைப்பொன் றின்றிநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்கூரு ளானே.

(535)

போர்த்த நீள்செவி யாளர்அந் தணர்க்குப்
பொழில்கொளால் நிழற் கீழறம் புரிந்து
பார்த்த னுக்கன்று பாசப தங்கொடுத்
தருளி னாய்பண்டு பகிரதன் வேண்ட

ஆர்த்து வந்திழி யும்புனற் கங்கை
நங்கை யானேநின் சடைமிசைக் கரந்த
தீர்த்த னேநின்றன் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்குரு ளானே.

(536)

மூவெயில் செற்ற ஞான்றுய்ந்த மூவரில்
இருவர் நின்திருக் கோயிலின் வாய்தல்
காவ லாளர்என் றேவிய பின்னை
ஒருவன் நீகரி காடரங் காக
மாண நோக்கியோர் மாநடம் மகிழ
மணிமு ழாமுழக் கவ்வருள் செய்த
தேவ தேவநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்குரு ளானே.

(537)

அறிவி னால்மிக்க அறுவகைச் சமயத்
தவ்வவர்க் கங்கே ஆரருள் புரிந்து
எறியு மாகடல் இலங்கையர் கோனைத்
துலங்க மால்வரைக் கீழடர்த் திட்டுக்
குறிகொள் பாடலின் இன்னிசை கேட்டுக்
கோல வாளொடு நாளது கொடுத்த
செறிவு கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்குரு ளானே.

(538)

கம்ப மால்களிற் றின்னுரி யானைக்
காமற் காய்ந்ததோர் கண்ணுடையானைச்
செம்பொ னையொக்குந் திருவுரு வானைச்
செழும்பொ ழில்திருப் புண்குரு ளானே
உம்ப ராளியை உமையவள் கோனை
ஊரன் வன்றெண்டன் உள்ளத் தாலுகந்து
அன்பி னாற்சொன்ன அருந்தமி றைந்தோடு
ஐந்தும் வல்லவர் அருவினை யிலரே.

(539)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சோழநாட்டிலுள்ளது

இறைவர்: சிவலோகநாதர் இறைவி: சொக்கநாயகியம்மை

திருக்கழுமலம்

தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

சாதலும் பிறத்தலும் தவிர்த்தெனை வகுத்துத்
தன்னருள் தந்தஎம் தலைவனை மலையின்
மாதனை மதித்தங்கொர் பால்கொண்ட மணியை
வருபுனல் சடையிடை வைத்தஎம் மானை
ஏதிலென் மனத்துக்கோர் இரும்புண்ட நீரை
எண்வகை ஒருவனை எங்கன்பி ரானைக்
காதில்வெண் குழையனைக் கடல்கொள மிதந்த
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே.

(540)

திருவாரூர்

தக்கேசி

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளும்தரு வாளைப்
போக மும்திரு வும்புணர்ப் பாளைப்
பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பாளைப்
பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பாளை
இன்ன தன்மையன் என்றறி வெண்ணு
எம்மா னைஎளி வந்தபி ரானை
அன்னமவை கும்வ யற்பழ னத்தணி
ஆரு ரானை மறக்கலு மாமே.

(541)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம்

தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை
ஆதி யைஅம ரர்தொழு தேத்தும்
சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
ஏல வார்முழ லாள்உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(542)

உற்ற வர்க்குத லும்பெரு மாணை
 ஊர்வ தொன்றுடை யான்உம்பர் கோணைப்
 பற்றி னார்க்கென்றும் பற்றவன் றன்னைப்
 பாவிப் பார்மனம் பாவிக்கொண் டானை
 அற்ற மில்புக ழாள்உமை நங்கை
 ஆத ரித்து வழிபடப் பெற்ற
 கற்றை வார்சடைக் கம்பன்எம் மாணைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே

(543)

திரியும் முப்புரந் தீப்பிழம் பாகச்
 செங்கண் மால்விடை மேல்திகழ் வாணைக்
 கரியின் ஈருரி போர்த்துகந் தானைக்
 காம னைக்கண் லாவிழித் தானை
 வரிகொள் வெள்வளை யாள்உமை நங்கை
 மருவி ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 பெரிய கம்பனை எங்கள்பி ரானைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(544)

குண்ட லந்திகழ் காதுடை யானைக்
 கூற்று தைத்த கொடுத்தோழி லானை
 வண்டலம் பும்மலர்க் கொன்றையி னானை
 வாள ராமதி சேர்சடை யானைக்
 கெண்டை யந்தடங் கண்உமை நங்கை
 கெழுமி ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கண்ட நஞ்சடைக் கம்பன்எம் மாணைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(545)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலி
 யாரைத் திருமணஞ்செய்தபோது மகிழடியில் செய்து
 கொடுத்த ஆணையை மீறித் திருவாரூருக்குப் புறப்பட்டார்.
 உடனே இரண்டு கண்ணும் மறைந்தன. திருக்காஞ்சிக்குச்
 சென்று திரு ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி இடக்கண்ணைப்
 பெற்றார். அப்போ பாடப்பெற்றது இத்திருப்பதிகம். இதனை
 நியமமாக ஓதுபவர் கண்குற்றமெல்லாம் நீங்கப் பெறுவர்.

வெல்லும் வெண்மழு ஒன்றுடை யானை
 வேலைநஞ் கண்ட வித்தகன் றன்னை
 அல்லல் தீர்த்தருள் செய்யவல் லானை
 அரும றையவை அங்கம்வல் லானை
 எல்லை யில்புக ழாள்உமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
 நல்ல கம்பனை எங்கள்பி ரானைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(546)

திங்கள் தங்கிய சடையுடை யானைத்
 தேவ தேவனைச் செழுங்கடல் வளரும்
 சங்க வெண்குழைக் காதுடை யானைச்
 சாம வேதம் பெரிதுகப் பாளை
 மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு
 மருவி ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கங்கை யாளனைக் கம்பன்எம் மாணைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(547)

விண்ண வர்தொழு தேத்தநின் றானை
 வேதந் தான்விரித் தோதவல் லானை
 நண்ணி னார்க்கென்றும் நல்லவன் றன்னை
 நானும் நாமுகக் கின்றபி ரானை
 எண்ணில் தொல்புக ழாள்உமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கண்ணு மூன்றுடைக் கம்பன்எம் மாணைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(548)

சிந்தித் தென்றும் நினைந்தெழு வார்கள்
 சிந்தை யில்திக முஞ்சிவன் றன்னைப்
 பந்தித் தவினைப் பற்றறுப் பாளைப்
 பாலொ டானஞ்சம் ஆட்டுகந் தானை
 அந்த மில்புக ழாள்உமை நங்கை
 ஆத ரித்து வழிபடப் பெற்ற
 கந்த வார்சடைக் கம்பன்எம் மாணைக்
 காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(549)

வரங்கள் பெற்றுழல் வாளரக் கர்தம்
வாலி யபுர மூன்றெரித் தானே
நிரம்பி யதக்கன் றன்பெரு வேள்வி
நிரந்த ரஞ்செய்த நிர்க்கண் டகனைப்
பரந்த தொல்புக ழாள்உமை நங்கை
பரவி ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கரங்கள் எட்டுடைக் கம்பன்எம் மானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(550)

எள்கல் இன்றி இமையவர் கோனை
ஈச னைவழி பாடுசெய் வான்போல்
உள்ளத் துள்கி உகந்துமை நங்கை
வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு
வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி
வெருவி யோடித் தழுவவெளிப்பட்ட
கள்ளக் கம்பனை எங்கள்பி ரானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

(551)

பெற்றம் ஏறுகந் தேறவல் லானைப்
பெரிய எம்பெரு மான்என்றெப் போதும்
கற்ற வர்பர வப்படு வானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற தென்று
கொற்ற வன்கம்பன் கூத்தன்எம் மானைக்
குளிர் பொழில் திரு நாவல்ஆ ரூரன்
நற்ற மிழிவை ஈரைந்தும் வல்லார்
நன்னெ றிலு கெய்துவர் தாமே.

(552)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டை நாட்டிலுள்ளது

இறைவர்: ஏகாம்பரநாதர். இறைவி: காமாட்சியம்மை

திருக்கோலக்கா

தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில் வாளர வார்த்தபி ரானைப்
பூத நாதனைப் பாதமே தொழுவார்
பற்று வான்துணை எனக்கெளி வந்த
பாவ நாசனை மேவரி யானை
முற்ற லார்திரி புரம்ஒரு மூன்றும்
பொன்ற வென்றிமால் வரைஅரி அம்பாக்
கொற்ற வில்அங்கை ஏந்திய கோனைக்
கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

(553)

நானும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பும்
ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்
தாளம் ஈந்தவன் பாடலுக் கிரங்கும்
தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை
ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் ருடும்
அங்க ணன்றனை எண்கணம் இறைஞ்சும்
கோளி லிப்பெருங் கோயிலு ளானைக்
கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

(554)

திருத்தினைநகர்

தக்கேசி

நீறு தாங்கிய திருநுத லானை
நெற்றிக் கண்ணனை நிரைவளை மடந்தை
கூறு தாங்கிய கொள்கையி னானைக்
குற்ற மில்லியைக் கற்றையஞ் சடைமேல்
ஆறு தாங்கிய அழகனை அமரர்க்
கரிய சோதியை வரிவரால் உகரும்
சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருட்
சிவக்கொ முந்தினைச் சென்றடை மனனே.

(555)

திருநின்றியூர்

திருவும் வண்மையும் திண்டிற லரசுஞ்
சிலந்தியார் செய்த செய்பணி கண்டு
மருவு கோச்செங் கணுன்றனக் களித்த
வார்த்தை கேட்டுநுன் மலரடி யடைந்தேன்
பெருகு பொன்னிவந் துந்துபன் மணியைப்
பிள்ளைப் பல்கணம் பண்ணையுள் நண்ணித்
தெருவுந் தெற்றியும் முற்றமும் பற்றித்
திரட்டுந் தென்றிரு நின்றியூ ரானே.

தக்கேசி

(556)

தக்கேசி

திருநள்ளாறு

கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக்
காமகோபனைக் கண்ணுத லானைச்
சொற்ப தப்பொருள் இருள்அறுத் தருளுந்
தூய சோதியை வெண்ணெய்நல் லூரில்
அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி
அடிய னுள்ளை ஆளது கொண்ட
நற்ப தத்தைநள் ளாறனை அமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்றினைக் கேளே.

(557)

தக்கேசி

வடதிருமுல்லைவாயில்

திருவும்மெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமும் எனக்குள்
சீருடைக் கழல்களென் றெண்ணி
ஒருவரை மதியா துருமைகள் செய்தும்
ஊடியும் உறைப்பனய்த் திரிவேன்
முருகமர் சோலை சூழ்திரு முல்லை
வாயிலாய் வாயினால் உன்னைப்
பரவிடும் அடியேன் படுதுயர் களையாய்
பாசுப தாபரஞ் சுடரே.

(558)

திருமறைக்காடு

யாழைப்பழித் தன்னமொழி மங்கைஒரு பங்கள்
பேழைச்சடை முடிமேற்பிறை வைத்தான்இடம் பேணில்
தாழைப்பொழி லூடேசென்று பூழைத்தலை நுழைந்து
வாழைக்கனி கூழைக்குரங் குண்ணும்மறைக் காடே.

(559)

காந்தாரம்

திருவானைக்கா

காந்தாரம்

மறைக ளாயின நான்கும் மற்றுள டொருள்களும் எல்லாத்
துறையும் தோத்திரத் திறையும் தொன்மையும் நன்மையும் ஆய
அறையும் பூம்புனல் ஆனைக் காவுடை ஆதியை நானும்
இறைவன் என்றடி சேர்வார் எம்மையும் ஆளுடை யாரே. (560)

திருவையாறு

காந்தார பஞ்சமம்

பரவும் பரிசொன் றறியேன்நான் பண்டே உம்மைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலும் எய்த நினைய மாட்டேன்நான்
கரவில் அருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. (561)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதிச்சரம்

நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாள்ள்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதிச்சரத் தானே. (562)

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்கனி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாஉறை கின்றான்திருக் கேதிச்சரத் தானே. (563)

(563)

ஆளுடைய நம்பிகள் திருஇராமேச்சுரத்திலிருந்து
தூரத்தேயுள்ள திருக்கேதிச்சரத்தை நோக்கி இத்திருப்பதிகத்
தைப் பாடியருளினார்.

திரு - 9

அங்கம்மொழி யன்றாவர் அமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. (564)

கரியகறைக் கண்டன்நல கண்மேல்ஒரு கண்ணன்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிறை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. (565)

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கம்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே. (566)

வெய்யவினையாய்வடி யார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. (567)

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. (568)

அட்டன்னழ காகவ்வரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவ்வரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. (569)

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னை ஆள்வாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே. (570)

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார் பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானே
மறையார்புகழ் ஊரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே. (571)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றம் அருக்கனை நட்டபாடை
திருச்சிற்றம்பலம்

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே
நின்ற பாவ வினைகள் தாம்பல நீங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் தேவர் பிரானிடம்
கன்றினோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே. (572)

இறங்கிச் சென்று தொழுமின் இன்னிசை பாடியே
பிறங்கு கொன்றைச் சடையன் எங்கள் பிரானிடம்
நிறங்கள்செய்த மணிகள் நித்திலங் கொண்டிழி
கறங்கு வெள்ளை அருவித் தண்கழுக் குன்றமே. (573)

நீள நின்று தொழுமின் நித்தலும் நீதியால்
ஆளும் நம்ம வினைகள் அல்கி அழிந்திடத்
தோளும் எட்டு முடைய மாமணிச் சோதியான்
காள கண்டன் உறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (574)

வெளிநு தீரத் தொழுமின் வெண்பொடி யாடியை
முளிறி லங்கு மழுவா என்முந்தி உறைவிடம்
பிளிறு தீரப் பெருங்கைப் பெய்மதம் மூன்றுடைக்
களிறி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே. (575)

புலைகள் தீரத் தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணியன்
இலைகொள் குலப் படையன் எந்தை பிரானிடம்
முலைகள் உண்டு தழுவுக் குட்டி யொடுமுகக்
கலைகள் பாயும் புறவில் தண்கழுக் குன்றமே. (576)

மடமு டைய அடியார் தம்மனத் தேயுற
விடமு டைய மிடறன் விண்ணவர் மேலவன்
படமு டைய அரவன் ரூன்பயி லும்மிடம்
கடமு டைய புறவிற் றண்கமுகுக் குன்றமே.

(577)

ஊன மில்லா அடியார் நம்மனத் தேஉற
ஞான மூர்த்தி நட்ட மாடிநவி லும்மிடம்
தேனும் வண்டும் மதுவுண் டின்னிசை பாடவே
காண மஞ்ஞை உறையுந் தண்கமுகுக் குன்றமே.

(578)

அந்தம் இல்லா அடியார் நம்மனத் தேஉற
வந்து நாளும் வணங்கி மாலொடு நான்முகன்
சிந்தை செய்த மலர்கள் நித்தலுஞ் சேரவே
சந்தம் நாளும் புறவிற் றண்கமுகுக் குன்றமே.

(579)

பிழைகள் தீரத் தொழுமின் பின்சடைப் பிஞ்ஞைகள்
குழைகொள் காதன் குழகன் ரூனுறை யும்மிடம்
மழைகள் சாலக் கலித்து நீடுயர் வேயவை
கழைகொள் முத்தஞ் சொரியுந் தண்கமுகுக் குன்றமே.

(580)

பல்லின் வெள்ளைத் தலையன் ரூன்பயி லும்மிடம்
கல்லின் வெள்ளை அருவித் தண்கமுகுக் குன்றினை
மல்லின் மல்கு திரள்தோள் ஊரன் வனப்பினால்
சொல்லல் சொல்லித் தொழுவா ரைத்தொழு மின்களே.

(581)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது தொண்டை நாட்டிலுள்ளது

இறைவன்: வேதகிரிச்சுவரர். இறைவி: பெண்ணினல்லாள்.

திருவாரூர்

புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தம்சொல்லி
முந்தி எழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தை பராமரியாத் தென்திரு வாரூர்புக்
கெந்தை பிரானாரை என்கொல் எய்துவதே.

(582)

நின்ற வினைக்கொடுமை நீங்க இருபொழுதும்
துன்று மலரிட்டுச் சூழும் வலஞ்செய்து
தென்றன் மணங்கமழுந் தென்திரு வாரூர்புக்
கென்றன் மணங்குளிர என்கொல் எய்துவதே.

(583)

திருக்கூடலையாற்றார்

புறநீர்மை

வடியுடை மழுவேந்தி மதகரியுரி போர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில்
அடிகள்இவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

(584)

திருவெண்பாக்கம்

கோமரம்

பிழையுளன பொறுத்திடுவர் என்றடியேன் பிழைத்தக்கால்
பழியதனைப் பாராதே படலம் என்கண் மறைப்பித்தாய்
குழைவிருவு வடிகாதா கோயிலுளா யேஎன்ன
உழையுடையான் உள்ளிருந்து உளோம் போகீர் என்றனே.

(585)

இடையறியேன் தலையறியேன் எம்பெருமான் சரணம்என்பேன்
நடையுடையன் நம்மடியான் என்றவற்றைப் பாராதே
விடையுடையான் விடநாகன் வெண்ணீற்றன் புலியின்தோல்
உடையுடையான் எனையுடையான் உளோம்போகீர் என்றனே.

(586)

செய்வினையொன் றறியாதேன் திருவடியே சரணென்று
பொய்யடியேன் பிழைத்திடினும் பொறுத்திடநீ வேண்டாவோ
பையரவா இங்கிருந்தா யோஎன்னப் பரிந்தென்னை
உய்யஅருள் செய்யவல்லான் உளோம் போகீர் என்றனே.

(587)

கோயில் குறிஞ்சி
மடித்தாடும் அடிமைக்கண் அன்றியே மனனேநீ வாழுநானுந்
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கி விடும்போது தடுத்தாட்
கொள்வான்
கடுத்தாடும் கரதலத்தில் தமருகமும் எரிஅகலும் கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானேப்
பெற்றமன்றே. (588)
திருச்சிற்றம்பலம்.

❧ திருவாரூர் செந்துருத்தி
திருச்சிற்றம்பலம்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
முளாத் தீப்போல் உள்ளேகனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூர் வாழ்ந்து போதிரே. (589)

விற்றுக் கொள்வீர் ஒற்றி யல்லேன் விரும்பி ஆட்பட்டேன்
குற்றம் ஒன்றுஞ் செய்த தில்லை கொத்தை யாக்கினீர்
எற்றுக் கடிசேள் என்கண் கொண்டிர் நீரே பழிப்பட்டிர்
மற்றைக் கண்தான் தாராதொழிந்தால் வாழ்ந்து போதிரே.
(590)

அன்றில் முட்டா தடையுஞ் சோலை ஆரு ரகத்திரே
கன்று முட்டி உண்ணச் சுரந்த காலி யவைபோல
என்றும் முட்டாப் பாடும் அடியார் தங்கண் காணாது
குன்றின் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால் வாழ்ந்து போதிரே. (591)

❧ நம்பியாரூரர் திருக்காஞ்சியில் இடக்கண் பெற்று பல
தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூர் சென்று சேர்ந்
தார். திருக்கோயிலினுட் சென்றபோது இறைவனை வணங்க ஒரு
கண் போதாமையால் வருந்தினார். அப்போ இத் திருப்பதிகத்
தைப் பாட வலக்கண்ணையும் பெற்றார். இதனை ஓதுபவர் கண்
னைப் பொறுத்த எவ்வகை நோயும் நீங்கப் பெறுவர்.

துருத்தி யுறைவீர் பழனம் பதியாச் சோற்றுத் துறையாள்வீர்
இருக்கை திருவா ரூரே உடையீர் மனமே யெனவேண்டா
அருத்தி யுடைய அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வருத்தி வைத்து மறுமைப் பணித்தால் வாழ்ந்து போதிரே. (592)

செந்தண் பவளந் திகழுஞ் சோலை இதுவே திருவாரூர்
எந்தம் அடிகேள் இதுவே யாமா றுமக்காட் பட்டோர்க்குச்
சந்தம் பலவும் பாடும் அடியார் தங்கண் காணாது
வந்தெம் பெருமான் முறையோ என்றால் வாழ்ந்து போதிரே. (593)

தினைத்தான் அன்ன செங்கால் நாரை சேருந் திருவாரூர்ப்
புனத்தார் கொன்றைப் பொன்போல் மாலைப் புரிபுன்
சடையிரே
தனத்தா லின்றித் தாந்தாம் மெலிந்து தங்கண் காணாது
மனத்தால் வாடி அடியார் இருந்தால் வாழ்ந்து போதிரே. (594)

ஆயம் பேடை அடையுஞ் சோலை ஆரு ரகத்திரே
ஏயெம் பெருமான் இதுவே ஆமா றுமக்காட் பட்டோர்க்கு
மாயங் காட்டிப் பிறவி காட்டி மறவா மனங்காட்டிக்
காயங் காட்டிக் கண்ணீர் கொண்டால் வாழ்ந்து போதிரே. (595)

கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாய்க் கலந்த சொல்லாகி
இழியாக் குலத்திற் பிறந்தோம் உம்மை இகழா தேத்துவோம்
பழிதா வை தறியீர் அடிகேள் பாடும் பத்தரோம்
வழிதான் காணா தலமந் திருந்தால் வாழ்ந்து போதிரே. (596)

பேயோ டேனும் பிரிவொன் றின்னா தென்பர் பிறரெல்லாம்
காய்தான் வேண்டிற் கனிதா னன்றோ கருதிக் கொண்டக்கால்
நாய்தான் போல நடுவே திரிந்தும் உமக்காட் பட்டோர்க்கு
வாய்தான் திறவீர் திருவா ரூர் வாழ்ந்து போதிரே. (597)

செருந்தி செம்பொன் மலருஞ் சோலை இதுவோ திருவாரூர்
பொருந்தித் திருமு லட்டா னம்மே இடமாக் கொண்மரே
இருந்தும் நின்றும் கிடந்தும் உம்மை இகழா தேத்துவோம்
வருந்தி வந்தும் உமக்கொன் றுரைத்தால் வாழ்ந்து போதீரே. (598)

காரூர் கண்டத் தெண்டோள் முக்கண் கலைகள் பலவாகி
ஆரூர்த் திருமு லட்டா னத்தே அடிப்பேர் ஆரூரன்
பாரூர் அறிய என்கண் கொண்டீர் நீரே பழிப்பட்டீர்
வாரூர் முலையாள் பாகங் கொண்டீர் வாழ்ந்து போதீரே. (599)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநொடித்தான்மலை (ஸ்ரீ கயிலாயம்) ௫ பஞ்சமம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனை முன்படைத்தான் அத றிந்துதன் பொன்னடிக்கே
நானென பாடலந்தோ நாயி னேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனைவந் தெதிர்கொள்ள மத்த யானே அருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. (600)

௫ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சிவபெருமானால் அனுப்பப் பெற்ற
வெள்ளை யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு திருக்கயிலாய மலைக்கு
எழுந்தருளினார். அப்போது இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்;
சிவாஞ்ஞையினாலே செம்பொற்றிருக் கோயிலினுள்ளே சென்று
சுவாமி சந்நிதானத்திலே விழுந்து வணங்கினார். நாயனார் ஆலால
சுந்தரராகித் தாம் முன்னே செய்த தொண்டைச் செய்பவ
ரானார். தாம் அருளிச்செய்த இத்திருப்பதிகத்தை வருணனிடம்
கொடுக்க, அவன் அதைத் திருவஞ்சைக் களத்திலே சேர்த்தான்.
தேவாரத் திருமுறைகளை நிறைவுசெய்யும் பெருமையும் இத்திருப்
பதிகத்துக்குண்டு.

ஆனை உரித்தபலக அடி யேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை உயிர்வெருட்டி ஒள்ளி யானே நினைந்துருந்தேன்
வானே மதித்தமரர் வலஞ் செய்தெனை யேறவைக்க
ஆனை அருள்புரிந்தான் நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (601)

மந்திரம் ஒன்றறியேன் மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
சுந்தர வேடங்களால் துரி சேசெயுந் தொண்டன்எனை
அந்தர மாஸ்விசும்பில் அழ காளை யருள்புரிந்த
துந்தர மோதெஞ்சமே நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (602)

வாழ்வை உகந்தநெஞ்சே மடவார் தங்கள் வல்வினைப்பட்டு
ஆழ முகந்தவென்னை அது மாற்றி அமரரெல்லாம்
சூழ அருள்புரிந்து தொண்ட னேன் பரமல்லதொரு
வேழம் அருள்புரிந்தான் நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (603)

மண்ணுல கிற்பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழியடியார்
பொன்னுல கம்பெறுதல் தொண்ட னேன் இன்று கண்டொழித்
விண்ணுல கத்தவர்கள் விரும்ப வெள்ளை யானையின்மேல் [தேன்
என்னுடல் காட்டுவித்தான் நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (604)

அஞ்சினை ஒன்றிநின்று அலர் கொண்டடி சேர்வறியா
வஞ்சனை யென்மனமே வைகி வானநன் னொடர்முன்னே
துஞ்சுதல் மாற்றுவித்துத் தொண்ட னேன்பர மல்லதொரு
வெஞ்சின ஆனைதந்தான் நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (605)

நிலைகெட விண்ணதிர நிலம் எங்கும் அதிர்ந்தசைய
மலையிடை யானேஏறி வழி யேவரு வேனென்திரே
அலை கடலால் அரையன் அலர் கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்ச
உலையனை யாதவண்ணம் நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (606)

அரவொலி ஆகமங்கள் அறி வார்அறி தோத்திரங்கள்
விரவிய வேதஒலி வீண்ணெ லாம்வந் தெதிர்ந்திசைப்ப
வரமலி வாணன்வந்து வழி தந்தெனக் கேறுவதோர்
சிரமலி யானைதந்தான் நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (607)

இந்திரன் மால்பிரமன் னெழி லார்மிகு தேவரெல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ள என்னை மத்த யானை யருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவர் இவன் ஆர் என எம்பெருமான்
நந்தமர் ஊரென்னுள் நொடித் தான்மலை உத்தமனே. (608)

ஊழிதொ றாழிமுற்றும் உயர்பொன்னொடித் தான்மலையைச்
சூழிசை யின்கரும்பின் சுவை நாவல ஊர்ன்சொன்ன
ஏழிசை இன்றமிழால் இசைந் தேத்திய பத்தினையும்
ஆழி கடலரையா அஞ்சை யப்பர்க் கறிவிப்பதே. (609)

திருச்சிற்றம்பலம்

இது வடநாட்டிலுள்ளது.

இறைவர்: பரமசிவன்

இறைவி: பார்வதியம்மை

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் - புராண சாரம்

தன்கயிலை யதுநீங்கி, நாவ லூர் வாழ்
சைவனார் சடையனார் தனய னாராய்
மன்புகழ் வருட்டுறையா னேலை காட்டி
மணம்விலக்க, வன்றெண்டா, அதிகை சேர்ந்து,
நன்பினுட னருள்புரிய, ஆரூர் மேவி,
நலங்கிளரும் பரவைதோ ணயந்து வைகித்
தின்குலவும் விறன்மிண்டர் திறல்கண் டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பி னாரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்ல னைத்துத்
திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னுச் செய்து
தப்பின்முது குன்றர்தரும் பொருள்ஆற் றிட்டுத்,
தடத்தெடுத்துச், சங்கிலிதோள் சார்ந்து, நாதன்
ஒப்பிறனித் தூதுவந்து, ஆறுாடு கீறி,
உறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழ் நல்கி,
மெய்ப்பெரிய களிதேறி, அருளாற் சேர
வேந்தருடன் வடகயிலை மேவி னாரே.
—உமாபதி சிவாசாரியார்
சீர்பெருகு சுந்தரர்க்கு மங்களம் —(நற்சிந்தனை)

★

உ

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

திருவாசகம் திருக்கோவையார்

ஆகிய

எட்டாந் திருமுறை

திருவாசகம்

1. சிவபுராணம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை

(கலிவெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க! நாதன்னுள் வாழ்க!
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
ஏக னநேக னிறைவனடி வாழ்க!

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க!

ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி;
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி;
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி;
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி;
சிரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி;

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி;
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்றான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னே
முந்தை வினையும்தம் ஓய வுரைப்பன்யான்;

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்துமண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறத் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றென்றறியேன்;

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிச்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே நெம்பெருமான்;
மெய்யேயுள் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்;
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயர வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!

10

15

20

25

30

35

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னும்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானத் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்க மளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பில்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனாறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றூற் கடடிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேன ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

40

45

50

55

60

65

பேராது நின்று பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீரா யுருக்கியென் னொருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே

70

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான வுண்ணு ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று

85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றோடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

95 (610)

திருச்சிற்றம்பலம்

2. கீர்த்தித் திருவகவல் திருத்தில்லையில் அருளியது

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை
(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை மூதூ ராடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
எண்ணில் பல்குண மெழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வாறோ ருலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியு மழித்தும்

5

என்னுடை யிருளை யேறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியும்

10

கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா னோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டு மின்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்

15

விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
கேவேட ராகிக் கெளரிது படுத்தும்
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்து
உற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்

20

நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றூயிர மியல்பின தாகி
ஏறுடை யீசனிப் புவனியை உய்யக்

25

கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும்

30

தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த வினாவும்
மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்

35

நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டி யன்றனக் குப்பரி மாவிற்று
ஈண்டு கனக மிசையப் பெருஅது
ஆண்டா நெங்கோர் அருள்வழி யிருப்பத்

40

தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தண னாகி யாண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்

45

ஆங்குது தன்னி லடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்தினிது அருளித்

50

தூவணமேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத லூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல் வனாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்

55

பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனிற்

60

குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்கு
அட்டமா சித்தி யருளிய அதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்

65

மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னெருவ னாகிய தன்மையும்
ஓரி யூரி னாகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னி லீண்ட இருந்தும்

70

தேவூர்த் தென்பாற் றிகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனி லீண்ட விருந்து

75

படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசும்
ஏகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்

80

திரு. - 10

சேவக னுகித் திண்சிலே யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
கடம்பூர் தன்னி விடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையி லெழிலது காட்டியும்
ஐயா றதனிற் சைவ னுகியும்

85

துருத்தி தன்னி லருத்தியோ டிருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னுகியும்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனி லறம்பல அருளியும்

90

குற்ற லத்துக் குறியா யிருந்தும்
அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தரவேடத் தொருமுத லுருவுகொண்டு
இந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்

95

தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னுகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாடையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்

100

அந்தமில் பெருமை அருளுடை யண்ணல்
எந்தமை யாண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனந் தன்னை யொருங்குட னறுக்கும்

105

ஆனந் தம்மே யாரு அருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்

110

மூல மாகிய மும்மல மறுக்கும்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னுகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்

115

பரிமா வீன்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்

120

ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப லூர்தி
அருளிய பெருமை யருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்

125

அப்பரி சதன லாண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல வென்னை யீங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறு மடியவர்

130

ஓன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதா ரெரியிற் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவிழ்ந் தலறியும்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி

135

நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
பாதம் எய்தினர் பாத மெய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்று
இதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவும்
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொற்

140

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வா யுமையொடு காளிக்கு
அருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
இறைவ வீண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை யுயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

3. திருவண்டப் பகுதி

திருத்தில்லையில் அருளியது

சிவனது தூலஞ்சூக்கும் தை வியந்தது
(இளைக்குறளாகிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்னனுப் புரையச்

5

சிறிய வாகப் பெரியோன் நெரியின்
வேதியன் ரெகையொடு மாலவன் மிகுதியும்
தோற்றமுஞ் சிறப்பு மீற்றொடு புணரிய
மாப்பே ருழியு நீக்கமு நிலையும்
குக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து

10

எறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்

15

கருததுடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே ருய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோ னுடொறும்
அருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் திருத்தகு

20

மதியிற் றண்மை வைத்தோன் திண்டிறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலி னூக்கங் கண்டோ னிழல்திகழ்
நீரி னின்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட

25

மண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னென்றென்று
எனைப்பல கோடி யெனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோ னனத்தான்
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் ருனே காண்க

30

ஏனத் தொல்லையி றணிந்தோன் காண்க
காணப் புலியுரி யரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க

35

அன்னதொன் றவ்வயி னறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காண்ப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க

40

சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவ னென்னு மொருவன் காண்க
விரிபொழின் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மையி லையோன் காண்க

45

இணைப்பரும் பெருமையி லீசன் காண்க
அரியதி லரிய அரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க

50

அந்தமு மாதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வது மாணோன் காண்க
கற்பமு மிறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறுவுறு மீசன் காண்க

55

தேவரு மறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ணு ணலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணு லியானுங் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கு மமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க

60

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனென யாட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானு முடனே காண்க

65

பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலிற் றோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய

70

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழிற் றோன்றி வானொளி மிளிர்
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புகை அஞ்சலி காந்தள் காட்டல்

75

எஞ்சா வின்னருள் நுண்ணி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட, வரையறக்
கேதக் குட்டங் கையற ஓங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினே
நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந்

80

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்து

85

ஊழ முோங்கிய நங்கள்
இருவினே மாமரம் வேர்ப் பறித்தெழுந்து
உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
சந்தின் வான்கிறை கட்டி மட்டவீழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்

90

மாப்புனைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலி னோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுந்
தொண்ட உழவ ராரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க

95

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க் கருளு மாதி வாழ்க
அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலு மீர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க

100

எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க் கேதிலெம் மிறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க

105

நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி, நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்

110

சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவி னாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்

115

ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை யொழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி

120

ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்

125

திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்

130

இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்கு
அத்தந் திரத்தின் அவ்வயி னொளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆணெனத் தோன்றி அனியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென வொளித்துஞ் சேண்வயின்

135

ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும்
ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்

140

ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையனில்
தாள்தனை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமி னென்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும்

145

தன்னே ரில்லோன் றுனையான தன்மை
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறையுவி யாட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உனையா அன்பென் புருக வோலமிட்டு

150

அலைகடற் றிரையி னார்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்

155

ஆற்றே னை அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூர் எழில்நகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்று
அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்

160

ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
தடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியே னாயேன் றுனெனைச் செய்தது
தெரியே னாவா செத்தே னடியேற்கு

165

அருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரைவித்து
உவாக்கடல் நள்ளுநீ ருள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும் 170

தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியே னூன்றழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டித்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறு மேற்றின னுருகுவது 175

உள்ளங் கொண்டோ ருஞ்செய் தாங்கெனக்கு
அள்ளு றுக்கை யமைத்தன னெள்ளிய
கன்னற் கணிகேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க 180

அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே. (612)
திருச்சிற்றம்பலம்

4. போற்றித் திருவகவல் திருத்தில்லையில் அருளியது

சுகத்தின் உற்பத்தி
(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்று
அடிமுடி யறியு மாதர வதனிற் 5

கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்து
ஏழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணு மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில் 10

யானே முதலா எறும்பீ ருய
ஊனமில் யோனியி னுள்வினே பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா வுதரத்து
ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்தும் 15

இருமதி விளைவி னெருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னு ளம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களின் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும் 20

ஏழு திங்களிற் றுழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும் 25

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
ஈண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசினிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில் 30

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்து
எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும் 35

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிற்றெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செவ்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்

40

புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின

45

ஆத்த மானார் அயுலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ்

50

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்து

55

உலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல குழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்

60

தொழுதுள் முருகி யழுதுடல் கம்பித்து
ஆடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடியும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் விடையற அன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலத்

65

கசிவது பெருகக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்

70

சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரம அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையாது
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து

75

குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யீணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியாது அத்திசை
என்புறைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி

80

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புல னென்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி யரும்பச்

85

சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

90

கூட விலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானுய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

95

மின்னு ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னு ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய்க் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றெனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி 100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி 105

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி 110

கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி 115

வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளரிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி 120

வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர்வு இறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகட லுலகின் வினாவே போற்றி 125

அருமையி லெளரிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மனையே போற்றி
என்னையு மொருவ னுக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி 130

தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மனாளா போற்றி 135

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி 140

வெளியிடை ஒன்றாய் வீளைந்தாய் போற்றி
அளிபவ ருள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினே போற்றி
இடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி 145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாரு போற்றி
அண்ண மலையெம் அண்ணு போற்றி
கண்ணாரமுதக் கடலே போற்றி 150

ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிந் கறியேன் போற்றி 155

குற்ற லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி 160

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்கு
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி 165

ஏனக் குருளைக் கருளினே போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் தமிழேன் போற்றி 170

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி 175

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி 180

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியான் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி 185

இலங்கு கடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரமிகே சரியாய் போற்றி 190

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த கூடரே போற்றி 195

தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் கூடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி 200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி 205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினே போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினே போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனே போற்றி 210

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ ரூனாய் போற்றி
தரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினே போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி 215

செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி

220

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரணே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

225 (613)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சதகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

(614)

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் வீண்டுணூர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு
உள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணு
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
கண்ணினையும் மரமாம்தி வினையி னேற்கே.

(615)

சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணினேநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புருந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

(616)

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே.

(617)

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
குடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வ தொன்றறியேனே.

(618)

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி.

(619)

போற்றியோம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோம் நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோம் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி.

(620)

நீத்தல் விண்ணப்பம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிருதிகண் டாய்விநல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே .
(621)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

சத்தியை வியந்தது

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய் .
(622)

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசே இவையுஞ் சிவவோ வினையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்
(623)

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புண்ணுமீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனே
இத்தையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய் .
(624)

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வத்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணைக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய் .
(625)

மாலறியா நான்முகனுங் காணு மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்று
ஔம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்
(626)

மானேநீ நென்னலை நானைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணுமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானைவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய் .
(627)

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்

உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னுள் னுமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னுளை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய்இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்

என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

(628)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருமகங்கும்

ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினும் கேட்டியோ
வாழிசு தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறே

ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை

ஏழைபங் காளையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

(629)

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே

உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்

உன்னடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்

அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்

இன்ன வகையெயெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்

என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

(630)

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே

பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்

ஓதஉலவா ஒருதோழன் தொண்ட ருளன்

கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிண்ப் பிள்ளைகள்

ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்

ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

(631)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்

கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி

ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்

செய்யாவெண் ணீரூஉ செல்வா சிறுமருங்குல்

மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா

ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்

உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்

எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்.

(632)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்

தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்

கூத்தனில் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்

காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி

வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்

பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்

ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

(633)

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்

அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்

தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்

எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த

பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்

சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்

கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

(634)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்

சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி

ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்

பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்

பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

(635)

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்
பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையிர் வாயார நம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். (636)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவினா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். (637)

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழவி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குதம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனை
அங்கண் அரகை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய், (638)

அண்ணு மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றூற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்

பெண்ணாகி ஆணாய் அவியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறுகிக்
கண்ணு ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.
(639)

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்குஅப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றென்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியெல்
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய். (640)

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழி நீராடேலோர் எம்பாவாய். (641)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவம்மாளை
(ஆனந்தக்களிப்பு)

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள்ன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருளை
வெள்ளத் தழுத்தி விளைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம்பல மன்னும்
ஓல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். (642)

ஓயாதே உன்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

(643)

விண்ணுளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணுளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணுளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணூர் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணு மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

(644)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்சுண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்

திருத்திலையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முனைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக னோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுஞ் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன்அம் மாணப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(645)

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்

சூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்எங் கோன்எங்குத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(646)

சுந்தர நிறணிந் தும்மெழுதித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் சுற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாஸ்கொழுநற்கு
ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(647)

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(648)

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர்க ணங்கௌல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(649)

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே

நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(650)

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
நாடவர் நத்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(651)

வாட்டங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிடு முண்டத் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(652)

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(653)

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனெனும் ஆடஆடச்
செங்கயற் சுண்பனி ஆடஆடப்

பித்தெம் பிரானெனும் ஆடஆடப்
பிறனி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையோ டாடஆட
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(654)

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மாளைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினனுக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(655)

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ராணைநம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(656)

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியிர்
என்னுடை ஆரமுது எங்கள்அப்பன்
எம்பெரு மான்இம வான்மகட்டுத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்மலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(657)

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாய்து முந்துடிப்பச்
சேவிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிச்

கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(658)

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாக்க
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினுனைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(659)

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடினின்மேல்
தேவர்க னுவினுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(660)

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(661)

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிச்
கயந்தனைக் கொன்றிரி போர்த்தல்பாடிச்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி

இயைந்தன் முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் ருடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(662)

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
மத்தழும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் ருடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(663)

வேதழும் வேள்வியும் ஆயினர்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினர்க்குச்
சோதியு மாய்இரு ளாயினர்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினர்க்கும்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினர்க்குப்
பந்தமு மாய்விடும் ஆயினருக்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினருக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

(664)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோத்தும்பி

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தர்மறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி.

(665)

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசும்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புண்ணெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி.

(666)

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. (667)

திருத்தெள்ளேணம்

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரத்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. (668)

திருச்சாழல்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
சுசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. (669)

திருப்பூவல்லி

இணையார் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை அப்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (670)

எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம்அறுத் தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ, (671)

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்தத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்என் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. (672)

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சிரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொடு அணிதில்லை அப்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. (673)

திருத்தோணோக்கம்

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோணோக்கம் ஆடாமோ. (674)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொன்னாசல்

அருட்சுத்தி

திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிருக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நான்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருட்டா னிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. (675)

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணு மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தழுதுறித் தான்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. (676)

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னாறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னாற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. (677)

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சனே நின்றமுத முறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வனையீர் பொன்னாசல் ஆடமோ. (678)

ஆனோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணுக்கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. (679)

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
திதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. (680)

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும் அணிமயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. (681)

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார தாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னாசல் ஆடாமோ. (682)

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோலித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. (683)
திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதயிந் நாதனார் அன்னே என்னும். (684)

குயிற்பத்து

கீத மினிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிற்றுதின்ற தொன்மை
ஆதி குணமொன்று மில்லான் அந்தமி லான்வரக் கூவாய். (685)

ஏந்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு வுந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மனித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய். (686)
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சத்தி

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றிஎன் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுகின் திருவடி தொழுதோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழி
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எமை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(687)

அருணன்இந் திரள்திசை அணுகின் இரூள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணம்
திரள்திரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(688)

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(689)

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டினனருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(690)

பூதங்கள் தோறும்தின் ருயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரலிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறிவாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னு
சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(691)

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழி
திருப் பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(692)

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு
எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(693)

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்

முவரும் அறிசிலர் யாவர்மற் றறிவார்

பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்

பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே

செத்தழல் புரைதிரு மேனியங் காட்டித்

திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி

அத்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்

ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(694)

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா

விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்படி யோங்கள்

மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே

வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்

கண்ணகத் தேதின்று களிதரு தேனே

கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்

எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்

எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(695)

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்

போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி

சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்

திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்

அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்

படவும்தின் அவர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்

அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்

ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

(696)

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்

திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையான் உன்றன் நடுவிற்குக்கும் உடையான்

நடுவுள் நீயிருத்தி

அடியேன் நடுவுள் இருவிரும் இருப்ப

தானால் அடியேனுன்

அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்

புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்

முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்

வண்ணம் முன்னின்றே.

(697)

முன்னின்று ஆண்டாய் என்முன்னம் யானும்

அதுவே முயல்வுற்றுப்

பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்

டொழிந்தேன் பெம்மானே

என்னின் றருளி வரநின்று போந்திடு

என்னு விடில்அடியார்

உன்னின் றிவனார் என்னாரோ பொன்னம்

பலக்கத் துகந்தானே.

(698)

உகந்தா னேஅன் புடையடிமைக் குருகா

உள்ளத் துணர்விலியேன்

சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க

வாறன் நென்னாரோ

மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ

வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்

முகந்தான் தாரா விடினமுடிவேன் பொன்னம்

பலத்தெம் முழுமுதலே.

(699)

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்
கும்என் கனக்கும்
வழிமுத லேநின் பழுவடி யார்தி
ரன்வான் குழுமிக்
கெழுமுத லேஅருள் தந்திருக்க இரங்குங்
கொல்லோ என்று
அழுமது வேயன் நிமற்றென் செய்கேன்
பொன்னம் பலத்தரைசே.

(700)

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே
என்றுன் அருள்நோக்கி
இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல்
ஏசற் றிருந்தே வேசற்றேன்
கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி
கொடுத்துன் அடியேன்பால்
பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப் பேசா
திருந்தால் ஏசாரோ.

(701)

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியான்
என்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேண
நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ
லக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்
இனித்தான் இரங்காயே.

(702)

இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்று
ஏமாந் திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வார்
இலிமாடு ஆவேனே
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று
நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே
வாவென் றருளாயே.

(703)

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புருந்தாண்ட பொன்னே
பொன்னம் பலக்கூத்தா
மருளார் மனத்தோடு உணப்பிரிந்து வருந்து
வேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே
போனாற் சிரியாரே.

(704)

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு
திரண்டுஉன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வேறு
இருந்துஉன் திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா
என்பார் அவர்மூன்னே
நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி
இனித்தான் நல்காயே.

(705)

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம்
பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழரு வணங்கர்
மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
பொன்னம் பலமென்றே
ஓல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்
என்னை உடையானே.

(706)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில் திருப்பதிகம்
அநுபோக இலக்கணம்
திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

(707)

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யாலிதற் கிலனொர்க்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே.

(708)

அரைசனே அன்பர்க்கு அடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புருந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யீருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபெசரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே.

(709)

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா வுயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே
கிணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததா வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.

(710)

குறையிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெரு நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீஎன் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை என்னிரக் கேனே.

(711)

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆய்அவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

(712)

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்து
எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைத்தேன்
நீயலால் பிறிதுமற் நின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை அறியகிற டாரே.

(713)

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முனைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
சீரும் சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருறவு எனக்கிங்கு ஆர் அய லுள்ளார்
ஆனந்த மாக்குமென் சோதி.

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதிலா தன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுந் போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே.

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுந் பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

புணர்ச்சிப்பத்து
திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர் கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானேச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த கடரை

(714)

(715)

(716)

நெல்லிக் கலியைத் தேனைப் பாலை
நிறைஇன் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல் லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

(717)

வாழாப்பத்து

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(718)

பாவநா சாஉன் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தத் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
முவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
மாவுரியானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

(719)

அருட்பத்து

சோதியே கடரே குழொளி விளக்கே
சுரிமுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனும்மா லறியா
நீதியே செவ்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(720)

நீருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுனோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஒலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் கானேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(721)

முத்தனே முதல்வா முக்கண முனிவா
மொட்டரு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

(722)

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு மான்
உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு
இணக்கி லாததோர் இன்ப மேவரும்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்வினை
யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

(723)

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டபத்து

நிருத்த தரிசனம்

திருத்திலையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எளையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

(724)

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இனையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

(725)

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

(726)

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோரும் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானே
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

(727)

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமினி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் உரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே.

(728)

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணியூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினோடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்கூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. (729)

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் தின்கயிற்றூல் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் வினையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. (730)

அளவிலாப் பாவகத்தால் அழுக்குண்டிங் கறிவின்றி
வினாவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்கு
அளவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. (731)

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஒங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலமறுத்து வான்கருணை தந்தானே
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. (732)

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே. (733)
திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தபத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் னுண்டென்னில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பன்றே. (734)

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட
போதே கொண்டிடிலையோ
இன்றோர் இடையூ ரெனக்குண்டோ எண்டோள்
முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே
இதற்கு நாயகமே. (735)

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து
நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட்
டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானேதான் என்ன
தோஇங் கதிகாரம்
காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ்
வைப்பாய் கண்ணுதலே. (736)

உயிருண்ணிப்பத்து

வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்
மண்ணும் விண்ணும்
வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நானும்
திண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு திருப்பெருந்துறை
பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப் புறம்போகலொட் டேனே. (737)

அச்சப்பத்து

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம்
மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென
நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே. (738)
திரு. - 13

பிடித்தபத்து

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணியே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவது இனியே.

(739)

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(740)

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனியை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனியைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(741)

திருவேசறவு

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனியின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

(742)

திருப்புலம்பல்

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாண் குரைகழற்கே
கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

(743)

அச்சோப்பதிகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனைனக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

(744)

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

(745)

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

(746)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலக் கோவை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண்டோங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையோர் வல்லியி னெல்கி யனநடைவாய்ந்து
உருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே.

(747)

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென் சிந்தையுள்ளும்
உறைவா னுயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தவொண் டந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி யேழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ லாம்புருந்தெய்தியதே.
(748)

ஈசற் கியான்வைத்த வன்பி னகன்றவன் வாங்கியவென்
பாசத்திற் காரென் றவன்தில்லை யின்னொளி போன்றவன்தோள்
பூசத் திருநீ றெனவெனத் தாங்கவன் பூங்கழல்யாம்
பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு நீளம் பெருங்கண்களே. (749)

ஆநந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர் ஆருயிர் ஈருருக்கொண்டு
ஆநந்த வெள்ளத் தடைத்தினைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ்சேர்
ஆநந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவாரின்
ஆநந்த வெள்ளம்வற் ருதுமுற் றுதிவ் வணிநலமே. (750)

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர் வழிபாடு

எழுதரு மறைகள் தேரு இறைவனை எல்லில் கங்குல்
பொழுதறு காலத்து என்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமேல் ஏறத் துரும்புகண் ணீருள் மூழ்கி
அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

— திருவிளையாடற் புராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தனாநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே — எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதலூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்

— நற்சிந்தனை

ஒன்பதாந் திருமுறை

திருவிசைப்பா

திருமானிகைத் தேவர் அருளிச்செய்தது

கோயில்

பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் நித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானத்தக் கணியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

(751)

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்டிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதி!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றுயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

(752)

சேந்தனார் அருளிச்செய்தது

திருவிழிமிழலை

பஞ்சமம்

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா லூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றென்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

(753)

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றளஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

(754)

கருவூர்த்தேவர் அருளிச்செய்தது

திரைலோக்கியசுந்தரம் காந்தாரம்
நையாத மனத்தினனே நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணரசு சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ? அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே. (755)

கருவூர்த்தேவர் அருளிச்செய்தது

கங்கைகொண்டசோளேச்சரம் பஞ்சமம்
அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்;
முன்னம்மா லறியா ஒருவனும் இருவா!
முக்கண! நாற்பெருந் தடந்தோள்
கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (756)

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே?
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்புதத் துள்வைத் துள்ளம்அன் னாறும்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்

பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்ப்பை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. (757)

தஞ்சை இராசராசேச்சரம் பஞ்சமம்
உலகெலாம் தொழுவந் தெழுகதிர்ப் பருதி
ஒன்றுநா றுயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ!
அங்ஙனே அழகிதோ; அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்கள்
இலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. (758)

பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி அருளிச்செய்தது

திருவாரூர் பஞ்சமம்
பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள்! இவர்தம்
திருவுரு இருந்தவா பாரீர்
சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்
வித்துமாய் ஆருர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடம்குலா வினரே. (759)

கோயில் சாளரபாணி (ஆனந்தபைரவி)
அல்லியம் பூம்பழனத் தாமூர்நா வுக்கரசைச்
செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனே! தென்தில்லைக்
கொல்லை விடையேறி! கூத்தா டரங்காகச்
செல்வம் நிறைந்ததிற் நம்பலமே சேர்ந்தனையே. (760)

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் அருளிச் செய்த திருப்பல்லாண்டு

கோயில்.

பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனி யெல்லாம்
விளங்க
அன்னடை மடவாள் உமைகோள் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னேப்பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு
கூறுதுமே. (761)

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து
வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி ஈசற்காட் செய்மின்
குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்
பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே பல்லாண்டு
கூறுதுமே. (762)

சொல்லாண்டசுரு திப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத்
தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிதை யஞ்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு
கூறுதுமே. (763)

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெருத அறிவு பெற்றேன்; பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகூங் கழற உழறி உமைமண வாளுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
(764)

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன் மன்னிய
தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில்வல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
(765)

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனெடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
(766)

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தாந் திருமுறை திருமூலநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்
சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே.
(767)

சிவனெனொடக் குந்தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனெனொடப் பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னெளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.
(768)

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறி வாரில்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே.
(769)

பின்னேநின் நென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னேநன் ருக முயல்தவஞ் செய்கிலர்
என்னேநன் ருக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னேநன் ருகத் தமிழ் செய்யு மாறே.

(770)

தான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடி
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

(771)

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே.

(772)

அன்பு சிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

(773)

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

(774)

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

(775)

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிராணடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிகள் எல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே.

(776)

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க் காருக்கிப்
பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயில நிலாவே.

(777)

சிவசிவ என்கிலர் தீவினே யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினே மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

(778)

ஒன்றுகண் டீர்உல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டீர்உல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டீர்இனி நமச்சிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே.
திருச்சிற்றம்பலம்

(779)

பதினொராந் திருமுறை
திருவாலவாயுடையார் அருளிச்செய்த
திருமுகப் பாசுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிறகு
அன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்கு

5

உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பா லியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்

10

காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

(780)

காரைக்காலம்மையார் அருளிச்செய்த
திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்

பண்---நட்பாடை

கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து

குண்டுகண் வெண்பற் குழிவயிற்றுப்

பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு

பரடுயர் நீள்கணைக் காலோர் பெண்பேய்

தங்கி அலறி உலறு காட்டில்

தாழ்சடை எட்டுத் திசையும்வீசி

அங்கங் குளிர்ந்தனல் ஆடும் எங்கள்

அப்பன் இடந்திரு ஆலங்காடே.

(781)

பண்---இந்தளம்

குடு மதியம் சடைமேல் உடையார் சுழல்வார் திருநட்டம்

ஆடும் அரவம் அரையில் ஆர்த்த அடிகள் அருளாலே

காடு மலிந்த கணல்வாய் எயிற்றுக் காரைக் காற்பேய்தன்

பாடல் பத்தும் பாடி ஆடப் பாவம் நாசமே.

(782)

காரைக்காலம்மையார் அருளிச்செய்த

அற்புதத் திருவந்தாதி

பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்

சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன்—நிறந்திகழும்

மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வாணோர் பெருமானே

எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர்.

(783)

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்

படரும் நெறிபணியா ரேனும்—சுடர்உருவில்

என்பருக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானோர்க்

கன்பரு தென்னெஞ் சவர்க்கு.

(784)

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே

அறிவாய் அறிகின்றான் தானே—அறிகின்ற

மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிகுடர்பார் ஆகாயம்

அப்பொருளுந் தானே அவன்.

(785)

அன்றுந் திருவுருவங் காணுதே ஆட்பட்டேன்

இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன்—என்றுந்தான்

எவ்வுருவோ நும்பிரான் என்பார்கட் கென்னுரைக்கேன்

எவ்வுருவோ நின்உருவம் ஏது.

(786)

நடக்கிற் படிநடுங்கும் நோக்கில் திசைவேம்

இடிக்கின் உலகனைத்தும் ஏங்கும்—அடுக்கல்

பொரும்ஏறே ஆன்ஏறே பொன்னொப்பாய் நின்ஏறு

உரும்ஏறே ஒன்றா உரை.

(787)

நக்கிரதேவநாயனார் அருளிச்செய்த

கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி

சொல்லும் பொருளுமே தூத்திரியும் நெய்யுமா

நல்லிடிஞ்சில் என்னுடைய நாவாகச்—சொல்லரிய

வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த

பெண்பாகர்க் கேற்றினேன் பெற்று.

(788)

பெற்ற பயன்இதுவே அன்றே பிறந்தியான்

கற்றவர்கள் ஏத்துஞ்சீர்க் காளத்திக்—கொற்றவர்க்குத்

தோளாகத் தாடரவம் சூழ்ந்தணிந்த அம்மானுக்கு

ஆளாகப் பெற்றேன் அடைந்து

(789)

திருச்சிற்றம்பலம்

நக்கிரதேவநாயனார் அருளிச்செய்த

திருமுருகாற்றுப்படை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பரங்குன்றம்:

உலகம் உவப்ப வலனோர்பு திரிதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு

ஓவற இமைக்கும் சேண்ணிளங் கவிரொளி

உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றான்

செறுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை

மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமஞ்சுல் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்உறை சிதறித்
தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறுங் கானத்து
இருள்படப் பொதுளிய பராஅரை மராஅத்து

10

உருள்பூந் தண்டார் புரளும் மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில்
கிண்கிணி கவைஇய ஒன்செஞ் சிறிடிச்
கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பின் பணைத்தோள்
கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்

15

பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்
கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோர் ஆய்ந்த இணைநர் ஒதிச்

20

செங்கால் வெட்சிச் சிறிதழ் இடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்

25

துவர முடித்த துகளறும் உச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகம் செரீஇக் கருந்தகட்டு
உளைப்பூ மருதின் ஒள்ளினர் அட்டிக்
கிளைக்கவின் மெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக

30

வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
நுண்பூண் ஆகந் திளைப்பத் தின்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதினர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்

35

வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி ஓங்கிய ஏன்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலகுடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச்

40

சூரர மகளிர் ஆடுஞ் சோலை
மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்

45

சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
கழங்குட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பிணர்மோட்டு

50

உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள்
குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
வென்றடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா

55

நிணந்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க
இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சவர மண்டி
அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழினர்
மாமுதல் தடிந்த மறுவில் கொற்றத்து

60

எய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந்து உறையும்
செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
நன்னர் தெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப

65

இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன்று எடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போர்அரு வாயில்
திருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து

70

மாடமனி மறுகில் கூடல் குடவயின்
இருஞ்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி எல்படக்
கண்போல் மலர்ந்த காமநு கனைமலர்
அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்றமர்ந்து உறைதலும் உரியன்; அதா அன்று

75

திருச்சேரலைவாய் (திருச்செந்தூர்)

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை ஓடைமொடு துயல்வரப்
படுமணி இரட்டும் மருகின் கடுநடைக்

80

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ப்பின்
கால்கிளர்ந்து அன்ன வேழம் மேல்கொண்டு
ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப

85

நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங்கு இயற்கை வாண்மதி கவைஇ
அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்
மனன்நேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே

90

மாயிருள் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம், ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுக்கி
காதலின் உவந்து வரம்கொடுத்தன்றே, ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ

95

அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே, ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏழுந நாடித்
திங்கள்போலத் திசைவிளக் கும்மே, ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
சறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட்டன்றே, ஒருமுகம் 100

குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே, ஆங்கம்
முவிரு முகனும் முறைநவின் நெருமுகலின்
ஆரந் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ப்பிற் சுடர்விடுபு

105

வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலல் மரபின் ஐயர்க் கேந்திய தொருகை
உக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇய தொருகை
அங்குசங் கடாவ ஒருகை இருகை 110

ஐயிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப ஒருகை
மார்பொடு விளங்க ஒருகை
தாரொடு பொலிய ஒருகை
தீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப ஒருகை
பாடின் படுமணி இரட்ட ஒருகை 115

நீல்நிற வீசும்பின் மலிதுளிபொழிய ஒருகை
வான்அர மகளிர்க்கு வதுவைகுட்ட ஆங்குஅப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் தண்காழ்
வயிர்எழுந்து இசைப்ப வால்வளை நரவ 120

உரம் தலைக்கொண்ட உரும்இடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ
விசம்பு ஆரூக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குயர் விழுச்சீர்
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலையு பண்பே, அதா அன்று, 125

திரு - 14

திருஆவினன்குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்
மாசுஅற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பெழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல்

130

பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம்பு ஆகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினம் கடித்த காட்சியர் இடும்பை

135

யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
துனிஇல் காட்சி முனிவர் முன்புகப்
புகைபுகந்து அன்ன மாசுஇல் தூஉடை
முனைவாய் அவிழ்ந்த தகைகூழ் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவலின்

140

தல்யாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவலர் இன்நரம்பு உளர
நோயின்றி இயன்ற யாக்கையர் மானின்
அவிர்தலிர் புரையும் மேனியர் அவிர்தொழும்
பொன்னுரை கடுக்கும் திதலையர் இன்னகைப்

145

பருமந் தாங்கிய பணீந்து ஏந்து அல்குல்
மாசுஇல் மகளிரோடு மறுஇன்றி விளங்கக்
கடுவோடு ஓடுங்கிய தூம்புஉடை வால்எய்ந்து
அழல்என உயிர்க்கும் அஞ்சுவரு கடுந்திறல்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வளிக் கொடுஞ் சிறைப்

150

புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ஏறு
வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
முளையில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்

155

வேள்வி முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து
சுரீரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
தாழ்பெரும் தடக்கை உயர்ந்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கினர் செல்வனும்
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைய

160

உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏழு குலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவில் ஊழி
நான்முக ஒருவந் சுட்டிக் காண்வரப்

163

பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத்து அன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகொளர்ந்து அன்ன செலவினர் வளியிடைத்

170

தீழுந்து அன்ன திறலினர் தீப்பட
உரும்இடித்து அன்ன குரலினர் விழுமிய
உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
அந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
தாவில் தொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள்
ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; அதாஅன்று,

175

திருஏரகம்: (சுவாமிமலை)

இருமுன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
அறுநான்கு இரட்டி இளமைநல் யாண்டு
ஆறினீர் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை

180

முன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
இருபிறப் பாளர் பொழுதுஅறிந்து நுவல
ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணூண்
புலராக் காழகம் புலர உடஇ
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து

185

ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாடியல் மருங்கில் நவிலப் பாடி
விரைஉறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுஉவந்து
ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்; அதா அன்று.

குன்றுதோறூடல்

பைங்கொடி நறைக்காய் இடையிடுபு வேண்
அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வேண்கு தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறும்சாந்து அணிந்த கேழ்கினர் மார்பின்
கொடுத்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
நீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்

190

குன்றகச் சிறுகுடிச் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர
விரல்உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கான்
குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
இளைத்த கோதை அனைத்த கூந்தல்

195
200

முடித்த குல்லை இலைஉடை நறும்பூச்
செங்கால் மராஅத்த வால்இணர் இடையிடுபு
கரும்புஉணைத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகாழ் அங்குல் திளைப்ப உமஇ
மயில்கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரொடு

205

செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதின்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறும்பல் இயத்தன்.
தகரன் மஞ்ஞையன் புகர்இல் சேவல்அம்

210

கொடியன் நெடியன் தொடிஅணி தோளன்
நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன்குரல் தொகுதியொடு
குறும்பொழிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்
மருங்கில் கட்டிய நிலன்நேர்பு துகிலினன்
முழவுஉறழ் தடக்கையின் இயல் ஏந்தி

215

மென்றோள் பல்பினை தழீஇத் தலைத்தந்து
குன்றுதோ றூடலும் நின்றதன் பண்பே; அதா அன்று.

பழமுதிர்சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறிஅறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
ஊர்ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்

220

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
காடும் காவுக் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்

225

மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும்
மாண்தலைக் கொடியொடும் மண்ணி அமைவர
நெய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐதுஉரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொள் உருவின் இரண்டுஉடை உமஇச்

230

செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலையி மாத்தாள் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் அரிசி
சில்பவிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்
சிறுபக மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்

235

பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணைஉற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
இமிழ்இசை அருவியொடு இன்னியம் கறங்க

240

உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகுஆற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்
ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்

245

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டினர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
ஆண்டு ஆண்டு உறைதலும் அறிந்தஆறே
ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆகக்காண்தக

250

முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்த் தேத்திக்
கைதொழுதப் பரவிக் கால்உற வணங்கி
நெடும்பெரும் சிமயத்து நீலப் பைஞ்களை
* ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ

255

ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வேற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழைஅணி சிறப்பிற் பழையேசன் குழவி
வாறோர் வணங்குவில் தானைத் தலை

260

மலை மார்ப நூல்அறி புலவ
செருவில் ஒருவ பொருவிறல் மள்ள
அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மலை
ஊங்கையர் கணவ மைந்தர் ஏறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ

265

குன்றம் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே
அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையினர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபேர் ஆள

270

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேளய்
மண்டுஅமர் கடந்ததின் வென்றுஆடு அகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேன்
பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்
சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி

275

போர்பிகு பொருந குரிசிலும் எனப்பல
யான்அறி அளவையின் ஏத்தி ஆனது
நின்அளந்து அறிதல் மன்உயிர்க்கு அருமையின்
நீன்அடி உள்ளி வந்தனன் நின்னொடு
புரைகுநர் இல்லாப் புலமை யோய்எனக்

280

குறித்தது மொழியா அளவையில் குறித்துஉடன்
வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறுஅயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்துஎன

285

இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்திக்
தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்கு உருவின்
வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி

290

அஞ்சல் ஒம்புமதி அறிவல்நின் வரவுஎன
அன்புஉடை நன்மொழி அனை இவ்வினின்
இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
ஒருநீ ஆகத் தோன்ற விழுமிய
பெறல்அரும் பரிசில் நல்கும்மதி பலவுடன்

295

வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்குமந்து
ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி வேரல்
பூஉடை அலங்குசனை புலம்பவேர் கேண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிசியில் தொடுத்த
தண்கமழ் மலர்இரூல் சிதைய நன்பல

300

ஆசினி முதுகளை கலாவ மீமிசை
தர்க நறுமலர் உதிர பூகமொடு
மாழக முசுக்கலை பணிப்பப் பூறுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப விசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று

305

நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்

310

கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலோடு
இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாஅடி உளியம்
பெருங்கல் விடர்அளைச் செறியக் கருங்கோட்டு
ஆமா நல்ஏறு சிலைப்பச் சேண்ணின்று

315

இழுமென இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

(790)

நேரிசை வெண்பா

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புன்தலைய பூதப் பொருபடையாய்—என்றும்
இனையாய் அழகியாய் ஏறார்ந்தான் ஏறே
உனையாய்என் உள்ளத் துறை.

(791)

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங்கு அமரர்இடர் தீர்த்ததுவும்—இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

(792)

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

(793)

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேல் சூர்தடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தரும்.

(794)

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் — பன்னிருகைக்
கோலப்பா வாழோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

(795)

அஞ்ச முகம்தோன்றில் ஆறு முகம்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல்தோன்றும் — நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாஎன் றோதுவார் முன்.

(796)

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே — ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

(797)

காக்கக் கடலியநீ காவா திருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா — பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் இனி.

(798)

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்தன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு — சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற்றுப் படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

(799)

நக்கிரர் தாம்உரைத்த நன்முருகாற்றுப் படையைத்
தற்கோல நாடோறும் சாற்றினால் — முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான்நினைத்த எல்லாம் தரும்.

(800)

வேலும் மயிலும் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

கபிலதேவநாயனார் அருளிச்செய்த
மூத்தநாயனார் திரு இரட்டை மணிமாலை

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைக்கூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வரனேரும் ஆனே முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தங் கை.

(801)

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதனை விப்பான் — விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

(802)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
கோயில் நான்மணிமாலை

நானே பிறந்து பயன்படைத் தேன்ஆயன் நாரணன்எம்
கோனே எனத்திலலை அம்பலத் தேநின்று கூத்துகந்த
தேனே திருவுள்ள மாகிஎன் தீமையெல் லாம்அறுத்துத்
தானே புகுந்தடி யென்மனத் தேவந்து சந்திக்கவே.

(803)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை

வனையார் பசியின் வருந்தார் பினியின் மதனன் அம்புக்
கினையார் தனங்கண் டிரங்கிநில் லார்திப் பிறப்பினில்வந்த
தனையார் நரகினுக் கென்கடவார்பொன் அலர்ந்தகொன்றைத்
தழையார் இடைமரு தன்னடி யாரடி சார்ந்தவரே.

(804)

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
கோயில் திருப்பணியார் விருத்தம்

புண்ணிய னேஎன்று போற்றி செயாது புலன்வழியே
நண்ணிய னேற்கினி யாதுகொலாம்புகல் என்னுள்வந்திட்டு
அண்ணிய னேதில்லை அம்பல வாஅலர் திங்கள் வைத்த
கண்ணிய னேசெய்ய காமன் வெளுப்பக் கறுத்தவனே.

(805)

திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரண்டாந் திருமுறை
சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த
பெரியபுராணம்
என்று வழங்கும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
தீலவு லாவிய நீர்மவி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(806)

தண்ணளவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மறைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழை சொரிந்தார்
அண்ணவன் கண்ணெதிரே அணிவிதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்.

(807)

மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றெண்டன் என்னும் நாமம்
பெற்றனை; நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அற்சனை பாட்டே ஆகும்: ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயார்.

(808)

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக

இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
சுல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் தினைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

(809)

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாஸிதாம் இன்பம்ஆம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

(810)

அதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணு மாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி! போற்றி!

(811)

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோம மாபும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி! போற்றி!

(812)

சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி!
வல்லுவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி!
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி! என்ன.

(813)

அண்டர் பிரானும் தொண்டர்தமக் கதிப னுக்கி “அனைத்துநாம்
உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் குடு வளவும் உனக்காகச்
சண்ட சனுமாம் பதந்தத்தோம்” என்றந் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

(814)

நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தனைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தேழும் பொழுதில்
“உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்” என்றவர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்.

(815)

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந்
திருவடிவும் மதுர வாக்கில்
சேர்வாகும் திருவாயில் தீந்தமிழின்
மாலைகளும் செம்பொற் றுளே
சார்வான திருமனமும் உழவாரத்
தணிப்படையும் தாமும் ஆகிப்
பார்வாழத் திருவிதிப் பணிசெய்து
பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.

(816)

அண்ண லேஎனே ஆண்டுகொண் டருளிய அமுதே
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னுல்திருக் கயிலையில் இருந்தநின் கோலம்
நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள் புரிஎனப் பணிந்தார்.

(817)

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
“பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்.

(818)

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிருசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

(819)

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில்லங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

(820)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும்
இனியெதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனால்
எற்றைக்கும் திருவரு ளுடையேம்:
நன்றியில் நெறியில் அமுந்திய நாளும்
தற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற் றெருளியினில் வினங்கும்
மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார்.

(821)

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (822)

மண்ணி விற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வீத்தல்
கண்ணி னுல்ஆவர் தல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார். (823)

எண்ணிலான் டெய்தும் வேதாப்
படைத்தவள் எழிலின் வெள்ளம்
நண்ணுநான் முகத்தால் கண்டான்
அவளினும் நல்லாள் தன்பால்
புண்ணியப் பதினா ருண்டு
பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம்
ஆயிர முகத்தால் கண்டார். (824)

மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே
இருந்தமிழ்நா டுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளீவெண் திருநீறு பரப்பி னாரைப்
போற்றுவார் கழல்எம்மால் போற்ற லாமே. (825)

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம். (826)

திருச்சிற்றம்பலம்

முதலாந் திருமுறை

திருவலிதாயம் திருச்சிற்றம்பலம் நட்டபாடை
பத்தரோடுபல ரும்பொலியம்மல ரங்கைப்புனல்தூவி
ஒத் சொல்லியுல கத்தவர்தாந்தொழு தேத்தவுயர்சென்னி
மத்தம்வைத்தபெரு மான்பிரியாதுறை கின்றவலிதாயம்
சித்தம்வைத்தவடி யாரவர்மேலடை யாமற்றிடர்நோய். (827)

திருனாலங்காடு தக்கராசம்
துஞ்சவருவாரும் தொழுவிப்பாரும் வழுவிப்போய்
தெஞ்சம்புகுத்தென்னை நனைவிப்பாரு முனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வாணன்கொள்ளும் வகைகேட்டு
அஞ்சம்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. (828)

திருவேற்காடு பழந்தக்கராசம்
ஒள்ளி துள்ளக் கதிக்கா மிவனெளி
வெள்ளி யானுறை வேற்காடு
உள்ளி யாருயர்ந் தாரிவ் வுலகினில்
தெள்ளி யாரவர் தேவரே. (829)

திருவண்ணலை தக்கேசி
எனைத்தோழுழி யடியாரேத்த வீமையோர்பெருமானார்
நனைத்துத்தொழுவார் பாவந்தீர்க்கு நிமலருறைகோயில்
கனைத்தமேதி காணுதாயன் கைம்மேற்குமுலுத
அனைத்துஞ்சென்று திரளுஞ்சார லண்ணுமையாரே. (830)

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாந் திருமுறை

திருச்சிக்கல் திருச்சிற்றம்பலம் இந்தளம்
நீலநெய்தனில விம்மல ருஞ்சுனை நீடிய
சேலுமா லுங்கழ லிவ்வள மல்கிய சிக்கலுள்
வேலொண் கண்ணியி னுளையோர் பாகவெண் ணெய்ப்பிரான்
பாவவன் ணன்கழ லேத்தநம் பாவம் பறையுமே. (831)

திருநெல்வாயில்

இந்தளம்

புடையினுள் புள்ளி கால்பொருந்திய
மடையினுள் மணி நீர்நெல்வாயிலார்
நடையினுள் விரற் கோவணந்தயந்
துடையினுள் ரெம துச்சியாரே.

(832)

திருவாரூர்

காந்தாரம்

தத்தையார் போயினார் தாயாரும் போயினார் தாரும் போவார்
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டு
போவார்

எத்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியா லேழை நெஞ்சே
அந் தணுர்தொழு துய்யலா மையல்கொண் டஞ்சனெஞ்சே. (833)

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காளத்தி

சாதாரி

வேயனைய தோளுமையொர் பாகமது வாகவிடை யேறிசடைமேல்
தூயமதி சூடிசுடு காடினட மாடிமலை தன்னைவினவில்
வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மல ராகுநயனம்
காய்கணை யினுலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே. (834)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காந் திருமுறை

திருப்புகலூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொறியிலா அழுக்கையோம்பிப் பொய்யினை மெய்யென்றெண்ணி
நெறியலா நெறிகள் சென்றே னீதனே னீதியேதும்
அறிவிலே னமரர்கோவே யமுதினை மனனில் வைக்கும்
செறிவிலேன் செய்வதென்னே திருப்புக லூரனீரே. (835)

திருவண்ணாமலை

திருநேரிசை

உருவமு முயிருமாகி யோதிய வுலகுக்கெல்லாம்
பெருவினை பிறப்புவிடாய் நின்றவெம் பெருமான்மிக்க
அருவிபொன் சொரியுமண்ணு மலையுளா யண்டர்கோவே
மருவிநின் பாதமல்லான் மற்றொரு மாடிலேனே. (836)

திருக்கொண்டிச்சரம்

திருநேரிசை

தொண்டனேன் பிறந்துவாளா தொல்வினைக் குழியில்விழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்துநெந்து பேர்வதோர் வழியுங்காணென்
அண்டனே யண்டவாணு வறிவனே யஞ்சலென்னும்
தெண்டிரைப் பழனஞ்சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்துளானே.

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும் பனிமலர்க் கோதைமார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்தநாளும் மெலிவொடு மூப்புவந்து
கோலனாய்க் கழிந்தநாளும் குறிகோளி லாது கெட்டேன்
சேலுலாம் பழனவேளித் திருக்கொண்டிச் சரத்துளானே. (838)

திருவாலங்காடு

திருநேரிசை

வெள்ளநீர்ச் சடையர்போலும் விரும்புவார்க் கெனியர் போலும்
உள்ளுளே யுருகிநின்றங் குகப்பவர்க் கன்பர்போலும்
கள்ளமே வினைகளெல்லாங் கரிசலுத் திடுவர்போலும்
அள்ளலம் பழனைமேய வாலங்காட் டடிகளாரே. (839)

திருநனிபள்ளி

திருநேரிசை

புலர்ந்தகால் பூவுநீருங் கொண்டடி போற்றமாட்டா
வலஞ்செய்து வாயினூலால் வட்டனைப் பந்தர்செய்த
சிலந்தியை யரையனுக்கிச் சீர்மைக ளருளவல்லார்
நலந்திகழ் சோலைசூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிகளாரே. (840)

பொது

திருநேரிசை

அங்கத்தை மண்ணுக்காக்கி யார்வத்தை யுனக்கேதந்து
பங்கத்தைப் போகமாற்றிப் பாவித்தேன் பரமாதின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச்செல்வா சாதன னையேனுன்னை
எங்குற்றா யென்றபோதா விங்குற்றே னென்கண்டாயே. (841)

திரு. - 15

வஞ்சகப் புலையனேனை வழியறத் தொண்டிற்பூட்டி
அஞ்சலென் றுண்டு கொண்டா யதுவுநின் பெருமையன்றே
நெஞ்சகங் கனிமமாட்டே னின்னையுள் வைக்கமாட்டேன்
நஞ்சிடங் கொண்டகண்டா வென்னென நன்மைதானே. (842)

ஆசைவன் பாசமெய்தி யங்குற்றே னிங்குற்றேனாய்
ஊசலாட் டுண்டுவாளா வழந்துநா னுழிதராமே
தேசனே தேசமூர்த்தி திருமறைக் காடுமேய
ஈசனே யுன்றன்பாத மேத்துமா றருளெம்மானே. (843)

விளக்கினார் பெற்றவென்ப மெழுக்கினற் பதிற்றியாகும்
துளக்கினன் மலர்தொடுத்தாற் றாயவிண் ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்க்குறையி ஞானமாகும்
அளப்பில கீதஞ்சொன்னார்க் கடிக்கடா மருளுமானே. (844)

திருச்சிற்றம்பலம்
ஐந்தாந் திருமுறை
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை
பண்ணின் நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே. (845)

அரக்க னேவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரே
சரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க விக்கத வந்திறப் பிம்மினே. (846)

திருவேட்களம் திருக்குறுந்தொகை
நன்று நாடொறும் நம்வினை போயறும்
என்று மின்பந் தழைக்கவி ருக்கலாம்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துள்ளுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே. (847)

திருமாற்பேறு திருக்குறுந்தொகை
சாத்தி ரம்பல பேசஞ் சழக்கர்காள்
கோத்தி ரமுங் குலமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்கு ளருளுமாற் பேறரே. (848)

இருந்து சொல்லுவன் கேண்மின்க ளேழைகாள்
அருந்த வந்தரும் அஞ்செழுத் தோதினால்
பொருந்து நோய்பிணி போகத் துரப்பதோர்
மருந்து மாகுவர் மன்னுமாற் பேறரே. (849)

ஆறந் திருமுறை

திருமறைக்காடு திருத்தாண்டகம்
மூரி முழங்கொலிநீ ரானான் கண்டாய்
முழுத்தழல்போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய்
ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்
இன்னடியார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய்
ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்
அண்ண மலையுறையெம் அண்ணல் கண்டாய்
வாரி மதகளிறே போல்வான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மணுளன் தானே. (850)

திருவாலங்காடு திருத்தாண்டகம்
ஒன்று வுலகனைத்து மானார் தாமே
ஊழிதோ றாழி உயர்ந்தார் தாமே
நின்றாகி யெங்கும் நிமிர்ந்தார் தாமே
நீர்வளிதீ யாகாச மானார் தாமே
கொன்றாடுங் கூற்றை யுதைத்தார் தாமே
கோலப் பழனை உடையார் தாமே
சென்றாடு தீர்த்தங்க ளானார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. (851)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏழாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலங்காடு

பழம்பஞ்சுரம்

முத்தா முத்தி தரவல்ல முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா
சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர் சிங்கமே
பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும் பரமா பழைய னூர்மேய
அத்தா ஆலங் காடா உன்னடியார்க் கடியேன் ஆவேனே. (852)

கோயில்

குறிஞ்சி

பாரூரும் அரவல்குல் உமைநங்கை யவன்பங்கள்
பைங்கண் ஏற்றன்
ஊரூரன் தருமனார் தமர்செக்கி விடும்போது
தடுத்தாட் கொள்வான்
ஆரூரன் தம்பிரான் ஆரூரன் மீகொங்கில்
அணிகாஞ் சிவாய்ப்
பேரூர் பெருமானைப் புனியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே
பெற்றா மன்றே.

(853)

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாந் திருமுறை

திருவாசகம்

திருக்கழுக்குன்றம்

சற்குருதரிசனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலம்கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக்கேடனேன் இனி
மேல் விளைவது அறிந்திலேன்
இலங்குகின்ற நின் சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே
கலங்கினேன் கலங்காமலே வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

(854)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாந் திருமுறை

திருப்பல்லாண்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்சமம்

தாதையைத் தாளறவிசிய சண்டிக்கிவ் வண்டத்தொடுமுடனே
பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனகமுமருளிச்
சோதிமணி முடித்தாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. (855)
திருச்சிற்றம்பலம்

பதினொராந் திருமுறை

காரைக்காலம்மையார்

திருவாலங்காட்டுமுத்ததிருப்பதிகம்

நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டிலவம் ஈகை குரைகாரை படர்ந்தெங்கும்
சுட்டசுடலை சூழ்ந்தகள்ளி சோர்ந்த குடர் கௌவப்
பட்டபிணங்கள் பரந்த காட்டிற் பறைபோல் விழிகட்பேய்
கெட்டமுழவங் கூளிபாடக் குழகன் ஆடுமே. (856)
திருச்சிற்றம்பலம்

பன்னிரண்டாந் திருமுறை

சேக்கிழார்நாயனார்

திருத்தொண்டர்புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதி முத்தின் சிவிகைசூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றிநின்
ருதி யார்அரு ளாதலில் அஞ்செழுத்
தோதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம். (857)

கூடுமா நறுள்கொ டுத்துக் “குலவுதென் திசையில் என்றும்
நீடுவாழ் பழன மூதூர்நிலவிய ஆலங்காட்டில்
ஆடுமா நடமும் நீகண் டானந்தஞ் சேர்ந்தெப் போதும்
பாடுவாய் நம்மை” என்றான் பரவுவார் பற்றாய் நின்றான். (858)

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவத்திருமுறைத் திரட்டு முற்றிற்று.

பிற்சேர்க்கை 2

1. சம்பந்தர் பாடலின் அற்புதம்

புனலில் ஏடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
புத்தனூர்தலை தத்தெனத் தத்துமே
சுனலில் ஏட்டிப் பச்சென்று இருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே
பணையில் ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்குமே
பழைய என்புபொற் பாவைய தாக்குமே
சிவவ ராவிடம் தீரெனத் தீருமே
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

2. அப்பர் சுவாமிகளின் தேவாரச் சிறப்பு

தலைகொள் நஞ்சழு தாக விளையுமே
தழல்கொள் நீறு தடாகம் தாகுமே
கொலைசெய் ஆண்குனிந்து பணியுமே
கோள ராவின் கொடுவிடத் தீருமே
கலைகொள் வேத வனப்பதி தன்னிலே
கதவு தானுங் கடுகத் திறக்குமே
அலை கொள் வாரியிற் கல்லும் மிதக்குமே
அப்பர் செப்பும் அருந்தமிழ்ப் பாடலே.

3. சுந்தரர் பாடலின் அற்புதம்

வெங்க ராவுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை யானையின் மீதேறிச் செல்லுமே
மங்கை பாகனைத் தாது நடத்துமே
மருவி யாறு வழிவிட நிற்குமே
செங்கல் லானதுதிங்கம் தாக்குமே
திகழும் ஆற்றிட்டுச் செம்பொன் எடுக்குமே
துங்க வான்பரி சேரற்கு நல்குமே
துய்ய நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

4. திருவாதவூரர் பாடலின் அற்புதம்

பெருகும் வையை தனை அழைப் பிக்குமே
பிரம்ப டிக்குப் பிரான்மேனி கன்றுமே
நரியை வாம்பரி யாக நடத்துமே
நாடி மூகை தனைப்பே சவிக்குமே
பரிவிற் பிட்டுக் குமண்சுமப் பிக்குமே
பரமன் ஏடெழு தக்கோ வைபாடுமே
வருகம் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
வாத வூரர் வழங்கிய பாடலே.

— தனிப்பாடல்கள்

பிற்சேர்க்கை 3

திருப்பள்ளியெழுச்சி

நற்சிந்தனை

அன்னை தந்தையர் மைந்தர்கள் ஒருபால்
அருமைசேர் சோதரர் உறவினர் ஒருபால்
பொன்னணி சிறுமியர் சிறுவர்கள் ஒருபால்
புகழ்பவர் இகழ்பவர் போபவர் ஒருபால்
சென்னியி லஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
தேசத்தில் திரிந்து இரப்பவர் ஒருபால்
கண்ணினை கண்டு களிக்கச்செய் பரனே
கடவுளே யென்னுள்ளம் எழுந்தரு ளாயே.

வேதமந் திரஞ்சொல்லும் வேதியர் ஒருபால்
வேள்விகள் செய்ய விழைபவர் ஒருபால்
பூதபௌ திகங்களை ஆய்பவர் ஒருபால்
புகைவண்டி யமைக்கும் பொற்பினர் ஒருபால்
கீதத்தைப் பரவிச்செய் யாழினர் ஒருபால்
கேட்டு மகிழ்ந்திருக்கும் கிழவர்கள் ஒருபால்
ஈதனைத்துஞ் செய்துஞ் செய்யாம லிருக்கும்
இறைவனே யென்னுள்ளம் எழுந்தரு ளாயே.

— சிவயோக சுவாமிகள்

பாட்டு முதற்குறிப்பு (எண் பாட்டெண்)

அகமலி அன்பொ	29	அரவணையான்	377	அன்னமாய்வி	756
அங்கத்துறு	566	அரவொலி	607	அன்னம்	331
அங்கத்தை	841	அரிய காட்சி	197	அன்னே இவை	628
அங்கமும்வேத	12	அரியானை அந்த	374	ஆக்கையாற்பய	260
அங்கமேழண்	475	அருணன் இந்தி	688	ஆசைவன்	843
அங்கம் மொழி	564	அருத்தமாவது	103	ஆடினாய் நறு	136
அச்சம்மில்லர்	16	அருநெறியமறை	11	ஆடுகின்றிலை	618
அஞ்சினார்க்கர	520	அருந்துணையை	375	ஆடும்மென	201
அஞ்சினை ஒன்றி	605	அரும்பித்த	380	ஆட்சியுலகை	447
அஞ்சுகொலா	281	அருவராத்தொரு	221	ஆட்டுவித்தால்	463
அஞ்சுமுகம்தோ	796	அருளாதொழி	704	ஆட்பாலவர்க்	199
அடுத்தானையு	252	அரைசனே அன்	709	ஆணை அலியோ	679
அட்டனழகாக	564	அரைசேபோன்	701	ஆதரமனெடு	233
அணியனவுஞ்	385	அலைபுனல் ஆவ	158	ஆதியும் அந்த	622
அண்டப் பகுதி	612	அல்லலென்செ	332	ஆதியாய்நடுவு	811
அண்டமாயாதி	251	அல்லிக்கமலத்	717	ஆந்தவெள்	750
அண்டமேழன்று	440	அல்லியம்பூம்	760	ஆயம்பேடை	595
அண்டர்பிரானு	814	அல்லும் பகலு	457	ஆரார் வந்தார்	766
அண்ணலே எனை	817	அவ்வினைக்கு	60	ஆர்த்த பிறவி	633
அண்ணாமலையா	639	அழுக்கு மெய்	529	ஆலந்தானுகந்	542
அதிராவினைகள்	445	அளவிலாப்பா	731	ஆவகை நாமும்	660
அதுபழச்சுவை	693	அறிவானுந்தா	785	ஆளானார்க்கா	355
அத்தாவுன் அடி	468	அறிவினல்மிக்க	538	ஆறுகொலாம	282
அந்தணானுன்	530	அறுகெடுப்பார்	649	ஆறேறுசென்னி	439
அந்தம் இல்லா	579	அற்புதத்தெய்வ	757	ஆற்றலடல்வி	108
அந்தாமரை	386	அற்றன்றியந்	206	ஆனையுரித்தப	601
அந்திமதி	56	அன்பிலைடி	708	இடரினுந்தளரி	148
அந்தியும் நண்ப	582	அன்பு சிவம்	773	இடர்க்கையா	784
அப்பன் நீ அம்	461	அன்புறுசிந்தை	226	இடர்கெடுத்	752
அம்மையே அப்	740	அன்றில்முட்டா	591	இடுக்கண்பட்	268
அயன்தலையான	662	அன்றுத்திருவுரு	786	இடையறியேன்	586
அரக்கனை	846	அன்றே என்	735	இட்டனுன்னடி	517

இணையார் திரு	670	உண்ணாழலை	13	எடுத்தவன் தரு	220
இந்திரன்	608	உண்ணினும்	156	எட்டிஇலவம்	856
இந்திரியவய	724	உம்பர்கட்	739	எட்டுக்கொலா	284
இமையாதுயிரா	430	உயர்ந்தேன்ம	241	எண்ணிலாண்	824
இயக்கர் கின்ன	535	உயிராவணம்	397	எண்ணுகேன்	474
இயமன்றாதரு	183	உரியாயுல	449	எண்மேலும்	450
இரங்கும் நமக்	703	உருத்தெரியா	726	எத்தாயர் எத்	454
இரண்டுகொலா	278	உருவமும்	836	எந்தையீசன்	120
இரந்திரந்துருக	712	உருவளர்ப்பவா	111	எந்தையெந்தா	671
இராவணன்மே	105	உரைமாலை	383	எயில துவட்டது	104
இருநிலனாய்த்	460	உலகம் உவப்ப	790	எல்லா உலகமு	416
இருந்துசொல்	849	உலகெலாம் உ	806	எல்லா மகிவ	376
இலங்கை மன்	187	உலகெலாம்	758	எல்லையில்புகழ்	519
இலைமலிந்த	504	உலக்கைபல	650	எவரேனும்	453
இல்லகவிளக்க	272	உள்ளமாயுள்	411	எழுதுபாவை	360
இறங்கிச்சென்று	573	உள்ளமுள்கி	351	எள்கல் இன்றி	551
இறவாதஇன்ப	818	உள்ளம் பெருங்	775	எனைத்தோருழி	830
இறவாமேவரம்	394	உற்றவர்க்குத	543	என்பொடுகொ	110
இறுமாந்திருப்	263	உற்றாராருள	262	என்றும் இன்பம்	826
இன்று நன்று	121	உற்றாரையான்	743	என்றும் நாம்	473
இன்றெனக் கரு	713	உற்றிருந்த உ	415	என்னபுண்ணி	122
இன்னம் ஒரு	794	உன்னற்கரிய	681	என்னமாதவஞ்	350
இன்னிசைவினை	680	உன்னை ஒழிய	795	என்னிலாரு	345
ஈசற்கியான்	749	ஊராகி நின்ற	427	ஏகநாயகனை	753
ஈரூய் முதலொ	15	ஊழிதொறுாழி	609	ஏசாநிற்பர்	702
ஈன்றானுமாய்	319	ஊனத்துறு	568	ஏடுமலிகொன்	90
உகந்தானே	699	ஊனத்தை	312	ஏடுவான்இளந்	521
உங்கையிற்பின்	640	ஊனமில்லா	578	ஏத நன்னிலம்	532
உடலின்வினைக	437	ஊனுகியிராகி	455	ஏதுக்களாலு	200
உடையாளுன்	697	ஊனாய் உயிராய்	490	ஏர்தருமுலகே	686
உணர்ந்தமாமு	710	ஊனில் உயிர்ப்	161	ஏலுந்தண்டா	232
உண்டாய்	97	எங்கேயென்னை	347	ஏவலத்தால்	26
உண்ணாதுறங்	433	எங்கேனுமிரு	496	ஏழிசையாய்	527

ஏழுகொலாமல	283	கடிதாய்க்கடற்	500	கற்றாங்கெரி	51
ஏறுகத்தீரிடு	228	கடிதெனவந்த	215	கனமலர்க்	22
ஏற்றாப்புரம்	491	கடையவனேனை	621	கனியினுங்	343
ஐந்துபேர்	809	கட்டும்பாம்பும்	325	கனைத்தெழுந்த	35
ஒண்ணித்தில	625	கண்காட்டு	95	காக்கக்கடவிய	798
ஒரு காலத்	381	கண்காள்	254	காசணியின்	548
ஒருமை பெண்	5	கண்ணப்பன்	667	காசைசேர்குழி	144
ஒருவனையும்	483	கம்பமால்களிற்	539	காட்டுமாவது	178
ஒல்லையாறியுள்	32	கரவாடுவன்	249	காட்டுர்கடலே	515
ஒளிவளர்விளக்	751	கரிய கறைக்	565	காணவினியது	101
ஒள்ளிதுள்	829	கருத்தனே	177	காதலாகிக்	180
ஒன்பது	285	கருநட்டகண்	313	காதார்குழை	635
ஒன்றவன்	767	கருவாகிக்குழ	398	காத்தாள்பவர்	239
ஒன்றவுலகனை	851	கருவாய்க்கிடந்	321	காயமே	307
ஒன்றியிருந்து	314	கருவுற்ற நாள்	325	சாரணன்	524
ஒன்று கண்டிர்	779	கருவைக்கழி	66	காருலாமலர்ச்	341
ஒன்றுகொலாம்	277	கலவமாமயி	146	காருலாவிய	143
ஒங்குமால்வரை	342	கலைபுனைமானுரி	20	காருர்கண்டத்	599
ஒசையொலி	414	கல்லாதபுல்	727	காருர்புனலெய்	493
ஒடேகலனுண்	18	கல்லாமனத்	642	கார்வணன்	167
ஒதிமாமலர்கள்	302	கல்வினோ	349	காலை சென்று	367
ஒதியஞானமு	318	கல்லுர்ப்பெரு	224	கால்களாற்பய	261
ஒதியோத்தறி	179	கழியாய்க்கிடந்	596	காவியங்கள்	138
ஒம்பினேன்குட்	299	கழுமலமுது	82	காவினைஇட்டுங்	61
ஒயாதேயுங்கு	643	களளார்ந்த	92	காழியான்	80
ஒருருவாயினை	83	களளிமுது	396	கானநாடு	368
ஒரொருகால்	636	களளனைன்	305	கேத்தை மிகப்	93
ஒவிநாளுணர்	518	கறைக்கண்டன்	510	கேதிமிசுயி	685
ஊக்காளன்	774	கறையார்கடல்	571	குணங்கள் பேசி	290
கங்கையாடி	364	கற்பகத்தினைக்	557	குண்டலந்திகழ்	545
கஞ்சிமண்டை	189	கற்பனை கடந்த	812	குண்டிகைக்கை	107
கடல்குழிந்தஉல	511	கற்றவர்களுண்	404	குரும்பைமுலை	494
கடிசேர்ந்த	202	கற்றவர்விழுங்	754	குலங்கொடுத்த	393

குலம்பொல்	469	கோலவரை	682	சுண்ணவெண்	245
குறிகளும்மடை	358	கோவாய்முடுகி	325	சுந்தர நிறணிந்	647
குறைவிலா	711	கோழிசிலம்பச்	629	சூடகந் தோள்	651
குற்றநீகுணங்க	194	சங்கநிதிபதும்	470	சூடுமதியம்	782
குற்றமிலாதார்	223	சங்கம் அரற்	658	சூடுமிளந்திங்	58
குனித்த புருவ	315	சங்கரனே நின்	409	செங்கணவன்	638
குன்றம் எறிந்த	792	சடைமுயங்கு	7	செந்தண்	593
குன்றம் எறிந்	791	சடையாயெனு	87	செத்துவர்	293
குன்றினுச்சி	41	சந்தமாராகி	175	செப்பிளமுலை	115
கூடவேடத்த	369	சலமிலன்	270	செம்பொனேர்	523
கூடுமாறருள்	858	சலம்பூவொடு	240	செம்மைநலம்	746
கூவினபூங்	689	சாக்கியப்பட்டும்	68	செய்ஞ்ஞின்ற	311
கூறுகொண்டாய்	40	காதலும்	540	செய்யமலர்	442
கூற்றியினவாறு	235	சாதிகுலம்பிறப்	728	செய்யனே திரு	191
கூனற்றிங்கட்	135	சாத்திரம்பல்	848	சென்றகாலத்	821
கேட்டாரும்	617	சாரணன்	524	செய்யாய்	446
கைகாள்கூப்பித்	259	சிட்டப்பட்	229	செய்வினை	587
கைப்போது	250	சித்தத்தென்	549	செருக்குவாய்ப்	77
கையது வீழினு	152	சிந்தனைநின்	616	செருந்திசெம்	598
கொங்கலர்வன்	163	சிந்திப்பரியன்	317	செவ்வநெடு	54
கொங்கு சேர்	145	சிரிப்பார்களிப்	705	செவிகாள்	255
கொங்கை	781	சில்லுருவாய்ச்	428	சொல்லாண்ட	763
கொச்சையன்	81	சிவசிவஎன்கில	778	சொல்லும்	788
கொடுவினையா	378	சிவனடியேசி	820	சொல்லுவதறி	813
கொட்டும்பறை	57	சிவனெனு	330	சொற்றுனை	285
கொத்தலர்	118	சிவனெடுடாக்	768	சொன்மாலை	275
கொல்வாரேனு	184	சிறையாரும்டக்	46	சோதிமுத்தின்	857
கொன்றுசெய்த	572	சிறைவான்	748	சோதியாய்த்	715
கோடிதீர்த்	371	சிரார்பவள	675	சோதியேகட	720
கோணுகனை	55	சிருந்திருவும்	764	ஞானக்கரும்	659
கோணியபிறை	525	கடர்மணி	75	தக்கிருந்தீர்	231
கோலமாயநீண்	195	கடுவார்ப்பொடி	563	தசுமுகனெரி	79
கோலமால்	534			தஞ்சமென்றுன்	192

தண்ணளிவெண்	807	தினேத்தாள்	564	நடக்கிற்படு	787
தண்ணூர் மதி	489	தீயினும் வெய்	769	நடநண்ணி	89
தந்ததுன்தன்னை	716	தீர்த்தனைச்	334	நடலை வாழ்வு	356
தந்தையார்	459	துஞ்சலுந்துஞ்ச	159	நணியார்	288
,, போயி	833	துஞ்சவருவாரு	828	நத்தார்படை	562
தம்மானையறி	502	துஞ்சிருள் காலை	303	நத்திநாம	190
தம்மையே	501	துணிவளர்திங்க	19	நம்ச்சிவாய	610
தரிக்கிலென்	619	தும்மலோடருந்	151	நம்ச்சிவாயவே	354
தருமணலோ	225	தும்மல் இருமல்	164	நம்புவாரவர்	181
தலையேநீவணங்	253	துருத்தியுறை	592	நரகமேழ்புக	186
தன்னடைந்	91	துன்பநும்மைத்	295	நல்காதொழி	706
தாதையை	855	துன்னஞ்சேர்	482	நல்லர் ஆற்ற	127
தாணுதல் செய்	9	துரண்டுகடர	395	நல்லவர் தீயர்	162
தாயினும் நல்ல	218	தெங்குவவு	683	நல்லார்கள்	207
தானெனை முன்	600	தெண்ணிலா	810	நறுமலராய்	384
திங்கள் தங்கிய	547	தெருளாதார்	477	நறுமாமலர்	421
திடமலிமதி	209	தௌளிய	210	நறும்பொழிற்	234
திரியும் முப்புர	544	தென்னிலங்கை	130	நற்பதத்தார்	464
திருக்கோயிலில்	465	தேடிக்கண்டு	264	நற்றமிழ்ஞான	169
திருநாமமஞ்செ	466	தேமாங்கனி	14	நற்றமிழ்வல்ல	533
திருநின்றே செம்	506	தேம்பனுண்	147	நன்னினுங்கன	150
திருந்தாவ	324	தேவார்ந்த	480	நன்மை பெருக	815
திருமகட்டுச்செ	382	தேனகமாமலர்	661	நன்றுடையானை	59
திருமணியைத்	401	தேனமர்	119	நன்றுநாடொறு	847
திருமாலும்	668	தொண்டரஞ்சு	134	நன்று நோற்	370
திருவளர்தாம	747	தொண்டனே	837	நாணெடுகடிய	28
திருவாக்கும்	801	தொழுமாறு	88	நாமார்க்குங்	472
திருவும் மெய்ப்	558	தோடுடைய	1	நாயிற்கடைப்	672
திருவும் வன்மை	556	நக்கிரர்தாம்	800	நாயிற்கடை	736
திருவே யென்	419	நங்கடம்பனை	344	நாயேன்பல	485
தில்லைமுதாரா	611	நஞ்சணிகண்	113	நாலுகொலாம்	280
தில்லை வாழந்த	503	நஞ்சமர்கண்ட	678	நாளாய	47
தினைத்தனை	666	நஞ்சுடையகன்	408	நாளும்	554
தினைத்தனையோ	417				

நாற்றமலர்	67	நெறியல்லா	745	பாங்கினல்லார்	38
நனேபிறந்த	803	நையாதமனத்	755	பாங்கினோடு	732
நானையோத	742	பங்கயம் ஆயி	674	பாசம்பரஞ்	623
நான்பெற்ற	771	படைக்கலமாக	316	பாட அடியார்	456
நான் முகன்	613	பட்டராகிலென்	365	பாடல்வீணையர்	124
நிருத்தனே	721	பணிந்தாரன	237	பாடினார் அரு	174
நிரைகழலர	214	பண்டு செய்த	346	பாடுவார்பசி	499
நிலவெண்சங்	291	பண்டுநால்வ	129	பாட்டான	444
நிலைகெடவிண்	606	பண்டே	498	பாதம்பணி	488
நிலைபெறுமா	402	பண்ணியன்	141	பாதாளம்	631
நில்லாத நீர்	418	பண்ணினேர்	845	பாராழிவட்டம்	204
நிறைவெண்	53	பண்ணின் இசை	429	பாருருமரவல்	853
நினைந்துருகும்	388	பதிபசு பாசம்	777	பாருர்	296
நின் அடியே வழி	36	பத்தராய்ப்	512	பாரொடு	718
நின்றவினை	583	பத்தரோடு	827	பார் பதம் அண்	714
நின்றுணுஞ்சம்	222	பத்தனய்ப்	297	பாலனய்ப்	838
நின்னவார்பிற	467	பத்திமை	526	பாலுக்குப்பால	765
நீடவல்ல	44	பத்திமையும்பரி	730	பால்நினைந்தா	741
நீதியைநிறை	338	பத்தியாய்	759	பாவநாசா உன்	719
நீரேறுசெஞ்	478	பத்துக்கொலா	286	பாவமும் பழிக்	363
நீர்பரந்தநிமிர்	3	பத்தூர்ப்புக்	514	பாளையுடைக்	308
நீலநெய்தல்	831	பந்துசேர்விர	137	பிச்சாடல்பே	424
நீளநினைந்தடி	495	பப்பறவீட்டி	692	பிடியதனுரு	70
நீள நின்று	574	பரங்குன்றிற்	799	பிடியெலாம்	173
நீறுசேர்வ	85	பரவும்பரி	561	பிணக்கிலாத	723
நீறு தாங்கிய	555	பரிந்துநன்	219	பித்தனைப்	337
நீறு மெய்ப்பூச	247	பல பல வேட	117	பித்தாபிறை	484
நீறுமெய்ப்பூசி	24	பல்பின்	581	பித்தொடு	157
நெக்குநெக்கு	361	பழித்தினங்	217	பிரமபுரத்துறை	71
நெக்குளார்வ	182	பறப்பைப்படுத்	52	பிரமன் தன்	413
நெஞ்சமுமக்கே	236	பற்றிநின்பா	403	பிழைகள் தீரத்	580
நெஞ்சே நீ	258	பணித்தினங்	216	பிழையுள்ள	585
நெடியவிசும்	432	பனைக்கை	333	பிறந்த பிறவி	69
நெய்யாடிநின்	481				

பிறந்துமொழி	783	பெருகியலைக்	441	போற்றி என்	687
பிறவிதனை	729	பெரும்புலர்	298	போற்றிசைத்	452
பின்னைநின்றெ	770	பெறுதற்கரிய	776	போற்றியோம்	620
பீரடைந்த	30	பெற்றபயன்	789	மங்கையர்க்	212
புடையினர்	832	பெற்றம் ஏறு	552	மங்கையர்க்குத்	825
புண்டரிகத்த	73	பேயடையா	96	மஞ்சைப்	50
புண்ணியனே	805	பேயோடா	597	மடமுடைய	577
புத்தராய்ச்சில	132	பேராயிரம்	422	மடித்தாடும்	588
புத்தரோடு	10	பேரிடர்	155	மடையில்	17
புத்தர்சமண்	168	பேழைவார்	128	மட்டிட்ட	94
புலந்தகால்	840	பைங்குலவளைக்	634	மண்ணினல்ல	170
புலனைந்தும்	84	பையரவக்கச்	478	மண்ணினிற்	823
புலைகள் தீரத்	576	பையராவரு	139	மண்ணுலகிற்	604
புவனியில்	696	பொங்கிளதாக	25	மண்பாதலம்	323
புழுவாயப்பிறக்	322	பொடிகொள்	126	மதிநுதல்	112
புற்றில்வாள்	553	பொய்மாயப்	400	மதி மலி புரிசை	780
புற்றில்வாள்	738	பொய்யடிமை	509	மந்தரம் மன	185
பூக்கைக்	357	பொருவுடை	309	மந்திர நான்	160
பூசவினியது	102	பொறியிலா	835	மந்திரமாவது	98
பூசுரர்சேர்	76	பொறையுடைய	434	மந்திரம் ஒன்	602
பூசுவதும்	669	பொன்போல	243	மருத்தவைமந்	208
பூதங்கள் ஐ	733	பொன்னடி	78	மருந்து வேண்	172
பூதங்கள் தோ	691	பொன்னுர்திரு	328	மருவார்	528
பூத்தேர்ந்தா	45	பொன்னூர்	497	மருவார்புர	425
பூவார்ந்த	412	பொன்னியலும்	407	மலங்கினேன்	854
பூவார் மலர்	49	பொன்னும்	541	மலைபுரிந்த	37
பூவியல் வசர்	646	போகமார்த்த	31	மலையான்	406
பூவினுக்கருங்	266	போதன்	188	மழுவார் வலன்	492
பூவுளானும்	131	போதையார்	171	மறக்கு மனத்	65
பூவேறு	665	போர்த்த நீள்	536	மறை கலந்த	5
பெண்டிர்	33	போர்த்தாயங்	244	மறைகளாயின	560
பெண்ணொர்பா	125	போற்றி	641	மறையுடையாய்	34
பெருகலாந்	352				

மற்றிணைஇல்லா	64	முடிகள்	294	மூவெயில்	537
மற்றுநற்றவம்	372	முத்தணி	654	மூன்றங் கிலங்	676
மற்று நீ வன்மை	808	முத்தனெழு	722	மூன்றுகொலா	279
மற்றுப்பற்	516	முத்தி தருவது	100	மெய்தான்	614
மனத்தகத்	387	முந்திய முதல்	694	மெய்ம்மையா	306
மனமெனும்	300	முடியார்சடை	451	மெய்யெலாம்	248
மனைவிதாய்	304	முடியேன்	487	மேகத்தகண்	230
மன்னிய சீர்	513	முத்தன்ன	624	மேலது நான்	27
மன்னுகதில்லை	761	முத்தாமுத்தி	852	மேல்வைத்த	443
மன்னே மறவா	486	முத்திநெறியறி	744	மைகொள்	339
மாசில் வீணை	353	முத்துநல்தாமம்	645	மைசேர்ந்த	438
மாடுநகை	655	முத்துவிதான	287	மைப்படிந்த	471
மாடெலாமண	133	மும்மையால்	505	மையமர் கண்	656
மாணிபால்	336	முருகனே	797	மொய்யார்	632
மாதர்ப்பிறைக்	246	முலைத்தடம்	62	யாவர்க்குமாம்	772
மாதர்மடப்	86	முழுதும்	340	யாழைப்பழித்	559
மாதாடுபாகத்	680	முழுமுதலே	700	வங்கமனிகடல்	405
மாந்தர்தம்	23	முனைத்தானை	391	வஞ்சகப்புலை	842
மாப்பிணைதழு	274	முள்ளி நான்	140	வஞ்சித்தென்	276
மாயிருஞால	301	முற்றவாமை	2	வடியுடை	584
மார்பார்ப்	816	முன்பாகிநின்ற	435	வடியேறு திரி	390
மாலறியா	626	முன்னம் அடி	238	வட்டமலர்க்	663
மாலாயவனும்	205	முன்னம் அவனு	399	வணங்கத்தலை	673
மாலையெழுந்த	436	முன்னிக்	637	வண்டமரோதி	166
மாலொடயன்	106	முன்னியாய்	448	வம்பருவரி	507
மாறிநின்	707	முன்னின்று	698	வம்புலவு	410
மாற்றேன்	420	முன்னீறும்	677	வரங்கள்பெற்று	550
மானினேர்விழி	176	முன்னெறி	273	வலித்தேன்மனை	242
மானே நீ	627	முன்னிப்பழம்	630	வல்லியந்தோ	227
மின்னுமனத்	762	மூக்கே நீ	256	வனையார்	804
மின்னிடை	657	மூரிமுழங்கொலி	850	வாட்டடங்க	652
மீளா அடிமை	589	மூவரென இருவ	570	வாணிலாமதி	142
		மூவாய் பிற	431		

வாயானே	392	விருத்தனாகிப்	39	வெற்றிவேயடி	213
வாயே வாழ்	257	விரும்பி	522	வேண்டத்தக்	734
வார்கொண்ட	508	விளக்கினார்	844	வேண்டேன்பு	737
வாழினுஞ்	149	விளங்கொளி	74	வேதத்தினுள்	99
வாழ்க அந்தண	196	விறகிற்றியினன்	362	வேதநாயகன்	373
வாழ்த்தவாயு	359	விறறுக்கொள்	590	வேததெறி	819
வாழ்வரியதள	114	வினைப்பிறவி	725	வேயனையதோனா	834
வாழ்வை உகந்	603	வீடலாலவாயி	193	வேதமுதல்வன்	203
வானத்தார்	426	வீடினாருல	271	வேதமும்	664
வானந்துளங்கி	329	வீடுபிறப்பை	165	வேதமொழியர்	684
வானவர் காண்	458	வீதிகடோறும்	289	வேதமோதிலெ	366
வித்தாம் முளை	389	வீரவேல்தாரை	793	வேதமோதி	48
விநாயகனே	802	வெஞ்சுடராடு	21	வேதவேள்வி	211
விண்டலர்	72	வெஞ்சொற்றி	43	வேயுறுதோளி	109
விண்ணவர்	548	வெந்தசாம்ப	198	வேழவெண்கொ	42
விண்ணகத்	695	வெந்த நீறருங்	269	வேள்படவிழி	116
விண்ணாருந்	644	வெந்துயர்	153	வேற்றுகி விண்	423
விண்ணுலகாள்	63	வெப்பொடு	154	வைச்சபொருள்	310
விண்ணுறவடு	267	வெம்பவருகிற்ப	462	வைதெழுவார்	379
விண்மகிழ்ந்த	4	வெய்யவினை	567	வைத்தபொரு	320
விம்மாவெரு	292	வெல்லும்	546	வைத்தமாடும்	348
வியரிலங்குவரை	8	வெளிறுகீரத்	575	வையகமுற்று	531
விரிசடையாய்	479	வெள்ளநீர்	839	வையகம் எல்	653
விருதுகுன்றமா	123	வெள்ளந்தாழ்	615		

இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் சபையினருக்காக
411/1 காங்கேசன்துறை வீதியில் உள்ள செட்டியார் பதிப்பகத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

